

ZAKON O SPODBUJANJU RABE OBNOVLJIVIH VIROV ENERGIJE

I. poglavje: SPLOŠNE DOLOČBE

1. oddelek: Uvodne določbe

1. člen (vsebina zakona)

Ta zakon ureja izvajanje politike države in občin na področju rabe obnovljivih virov energije, določitev zavezujočega cilja za delež energije iz obnovljivih virov v bruto končni porabi v Republiki Sloveniji ter ukrepe za doseganje tega cilja in načine njihovega financiranja (vključno z mednarodnim sodelovanjem in pravili o finančni podpori za spodbujanje energije iz obnovljivih virov in iz sproizvodnje z visokim izkoristkom), potrdila o izvoru energije, samooskrbo z električno energijo iz obnovljivih virov, uporabo energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja ter v sektorju prometa, upravne postopke ter informiranje in usposabljanje inštalaterjev.

2. člen (prenos in izvrševanje predpisov Evropske unije)

(1) S tem zakonom se prenašata v slovenski pravni red naslednji direktivi:

- (a) Direktiva (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov (UL L št. 328 z dne 21. 12. 2018, str. 82; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2018/2001/EU) in
- (b) Direktiva 2012/27/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o energetske učinkovitosti, spremembi direktiv 2009/125/EU in 2010/30/EU ter razveljavitvi direktiv 2004/8/ES in 2006/32/ES (UL L št. 315 z dne 14. 11. 2012, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2019/944 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o skupnih pravilih notranjega trga električne energije in spremembi Direktive 2012/27/EU (UL L št. 158 z dne 14. 6. 2019, str. 125; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2012/27/ES), v delu, ki se nanaša na potrdila o izvoru energije iz sproizvodnje z visokim izkoristkom ter o spodbujanju električne energije iz sproizvodnje z visokim izkoristkom.

(2) Ta zakon določa tudi način izvajanja Uredbe (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, spremembi uredb (ES) št. 663/2009 in (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU in 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 2009/119/ES in (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 328 z dne 21. 12. 2018, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2018/1999/EU) v delu, kjer ureja sodelovanje Republike Slovenije v mehanizmu Evropske unije za financiranje energije iz obnovljivih virov.

3. člen (pomen izrazov)

(1) Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. »biogorivo« pomeni tekoče ali plinasto gorivo, namenjeno uporabi v prometu, proizvedeno iz biomase;
2. »biološki odpadki« pomenijo biorazgradljive odpadke z vrtov in iz parkov, živilske in kuhinjske odpadke iz gospodinjstev, restavracij, gostinskih dejavnosti in trgovin na drobno ter primerljive odpadke iz obratov za predelavo hrane;
3. »biomasa« pomeni biološko razgradljive dele proizvodov, odpadkov in ostankov biološkega izvora iz kmetijstva, vključno s snovmi rastlinskega in živalskega izvora, iz gozdarstva in z njima povezanih proizvodnih dejavnosti, vključno z ribištvom in akvakulturo, ter biološko razgradljive dele odpadkov, vključno z industrijskimi in komunalnimi odpadki biološkega izvora;
4. »biomasna goriva« pomeni plinasta in trdna goriva, proizvedena iz biomase;
5. »bioplin« pomeni plinasta goriva, proizvedena iz biomase;
6. »bruto končna poraba energije« pomeni energijo, dobavljeno za energetske namene industriji, prometu, gospodinjstvom, storitvenemu sektorju, vključno z javnim sektorjem, kmetijstvu, gozdarstvu in ribištvu, električno energijo in toploto, ki ju porabi energetska panoga za proizvodnjo električne energije, proizvodnjo toplote in goriva, namenjenega uporabi v prometu, ter izgubo električne energije in toplote pri distribuciji in prenosu;
7. »daljinsko hlajenje« pomeni distribucijo toplotne energije v obliki ohlajenih tekočin iz centralnih ali decentraliziranih proizvodnih virov prek omrežja do več zgradb ali zemljišč za namene hlajenja prostorov ali za procesno hlajenje;
8. »daljinsko ogrevanje« pomeni distribucijo toplotne energije v obliki pare ali vroče vode iz centralnih ali decentraliziranih proizvodnih virov prek omrežja do več zgradb ali zemljišč za namene ogrevanja prostorov ali za procesno ogrevanje; »distribucija toplote« pomeni prenos toplote po distribucijskem sistemu, ki vključuje tudi dobavo končnim odjemalcem;
9. »distributer toplote« pomeni fizično ali pravno osebo, ki je odgovorna za distribucijo toplote;
10. »dobava« pomeni prodajo, vključno z nadaljnjo prodajo, energije končnim odjemalcem;
11. »dobavitelj energije« pomeni pravno ali fizično osebo, ki opravlja dejavnost dobave;

12. »dobavitelj goriva« je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki proda končnemu uporabniku gorivo, biogorivo, mešanico obeh vrst goriv, vodika iz obnovljivih virov ali električno energijo za uporabo v prometu. Za distributerja se štejejo tudi proizvajalec goriva, biogoriva, mešanice obeh vrst goriv, vodika iz obnovljivih virov ali električne energije, njihov uvoznik iz tretjih držav ali njihov pridobitelj v državah članicah Evropske unije, če ga uporabi sam kot končni uporabnik;
13. »električna energija iz obnovljivih virov energije« je električna energija, ki jo proizvedejo proizvodne naprave, ki uporabljajo samo obnovljive vire energije, kot tudi del električne energije, ki jo iz obnovljivih virov energije proizvedejo kombinirane proizvodne naprave, ki uporabljajo tudi neobnovljive vire energije, vendar brez električne energije iz črpalnih hidroelektrarn in drugih sistemov za skladiščenje energije;
14. »energija iz obnovljivih virov« pomeni energijo iz obnovljivih nefosilnih virov, namreč vetrno, sončno (sončni toplotni in sončni fotovoltaični viri) in geotermalno energijo, energijo okolice, energijo plimovanja, valovanja in drugo energijo morja, vodno energijo, ter iz biomase, deponijskega plina, plina, pridobljenega z napravami za čiščenje odpadkov, in bioplina;
15. »energija okolice« pomeni naravno toplotno energijo in energijo, nakopičeno v omejenem prostoru, ki se lahko shranjuje v zunanjem zraku, z izjemo izpušnega zraka, ali v površinski ali odpadni vodi;
16. »finančni instrument« pomeni finančni instrument, kot je opredeljen v 29. točki 2. člena Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. julija 2018 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, spremembi uredb (EU) št. 1296/2013, (EU) št. 1301/2013, (EU) št. 1303/2013, (EU) št. 1304/2013, (EU) št. 1309/2013, (EU) št. 1316/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) št. 283/2014 in Sklepa št. 541/2014/EU ter razveljavitvi Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 (UL L št. 193 z dne 30.7.2018, str. 1);
17. »geotermalna energija« je energija, ki je shranjena v obliki toplote pod trdnim zemeljskim površjem;
18. »gospodinjiski odjemalec« pomeni odjemalca, ki kupuje električno energijo, zemeljski plin, toploto ali drug energetski plin za svojo lastno rabo v gospodinjstvu, kar izključuje rabo za opravljanje trgovskih ali poklicnih dejavnosti;
19. »končna poraba energije« pomeni energijo ali energent, dobavljen za energetske namene industriji, prometu, gospodinjstvom, storitvenemu sektorju, vključno z javnim sektorjem, kmetijstvu, gozdarstvu in ribištvu, razen dobave sektorju pretvorbe energije;
20. »končni odjemalec« pomeni fizično ali pravno osebo, ki kupuje energijo za lastno končno rabo;
21. »končni odjemalec s samooskrbo« je končni odjemalec, ki je imetnik soglasja za priključitev na merilnem mestu, ali druga oseba, ki ima soglasje imetnika soglasja za priključitev za odjem električne energije prek merilnega mesta in ki proizvaja električno energijo iz obnovljivih virov energije za celotno ali delno pokrivanje lastnega odjema električne energije z napravo za samooskrbo in lahko shranjuje ali prodaja lastno proizvedeno električno energijo iz obnovljivih virov, če navedene

dejavnosti negospodinjiskim odjemalcem s samooskrbo ne predstavljajo osnovne poslovne ali poklicne dejavnosti;

22. »mala sproizvodnja« je proizvodna naprava za sproizvodnjo z instalirano močjo, manjšo od 1 MWe;
23. »medsebojno trgovanje« z energijo iz obnovljivih virov pomeni prodajo energije iz obnovljivih virov med udeleženci na trgu na podlagi pogodbe z vnaprej določenimi pogoji, ki urejajo samodejno izvedbo in poravnavo transakcije neposredno med udeleženci na trgu ali posredno prek certificiranega tretjega udeleženca na trgu, kot je združevalec. Pravica do medsebojnega trgovanja ne posega v pravice in obveznosti vpletenih strani, ki jih imajo kot končni odjemalci, proizvajalci, dobavitelji ali združevalci;
24. »mikro sproizvodnja« je proizvodna naprava za sproizvodnjo z maksimalno močjo, manjšo od 50 kWe;
25. »MSP« pomeni mikro-, malo ali srednje podjetje, kot je opredeljeno v členu 1 Priloge k Priporočilu Komisije 2003/361/ES;
26. »energetska učinkovitost na prvem mestu« pomeni enako kot izraz, kot je opredeljen v 18. točki 2. člena Uredbe 2018/1999/EU«;
27. »nadomestitev stare zmogljivosti z novo« pomeni obnovo elektrarn, ki proizvajajo energijo iz obnovljivih virov, vključno s popolno ali delno zamenjavo obratov ali operacijskih sistemov in naprav, da se nadomesti zmogljivost ali poveča učinkovitost ali zmogljivost obrata;
28. »naprava za samooskrbo« je proizvodna naprava, ki proizvaja električno energijo z izrabo obnovljivih virov energije;
29. »nazivna električna moč« je najvišja trajna električna moč (brez časovnih omejitev) proizvodne naprave, za katero je ta izdelana in je navedena na napisni ploščici na proizvodni napravi oziroma jo je mogoče razbrati iz proizvajalčevih specifikacij ali pa je določena na podlagi prevzemnih meritev;
30. »nova proizvodna naprava« pomeni napravo za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije oziroma s sproizvodnjo z visokim izkoristkom, pri kateri od njenega prvega obratovanja do vložitve popolne vloge za dodelitev podpore po tem zakonu še ni preteklo več kot eno leto. Za prvo obratovanje proizvodne naprave se šteje datum izdaje uporabnega dovoljenja za obratovanje proizvodne naprave oziroma datum prvega priklopa na omrežje, če pridobitev uporabnega dovoljenja za proizvodno napravo ni predpisana. Če je proizvodna naprava dejansko obratovala že pred tem datumom, Agencija za energijo (v nadaljnjem besedilu: agencija) za določitev starosti proizvodne naprave ugotovi datum začetka obratovanja v ugotovitvenem postopku;
31. »obnovljivo tekoče in plinasto gorivo nebiološkega izvora, namenjeno uporabi v prometu« pomeni tekoča ali plinasta goriva, ki niso pogonska biogoriva ali bioplin in katerega energijska vsebnost izhaja iz obnovljivih virov energije, ki ni biomasa, ter se uporabljajo v prometu;
32. »obveznost glede obnovljivih virov energije« pomeni program podpore, ki zahteva od:
 - (a) proizvajalcev energije, da v proizvodnjo vključijo določen delež energije iz obnovljivih virov energije;

- (b) dobaviteljev energije, da v dobavo vključijo določen delež energije iz obnovljivih virov ali
- (c) od porabnikov energije, da v porabo vključijo določen delež energije iz obnovljivih virov, kamor sodijo tudi programi, pri katerih se takšne zahteve lahko izpolnijo z zelenimi certifikati;
33. »odjemalec« je pravna ali fizična oseba, ki kupuje energijo ali gorivo za lastno rabo ali za nadaljnjo prodajo;
34. »odvečna toplota in odvečni hlad« pomeni neizogibno toploto ali hlad, ki nastaneta kot stranski proizvod v industrijskih obratih ali elektrarnah ali v terciarnem sektorju in ki bi se brez dostopa do sistema daljinskega ogrevanja ali hlajenja neuporabljena odvedla v zrak ali vodo, kadar je bil ali bo uporabljen prenos sproizvodnje ali kadar sproizvodnja ni izvedljiva;
35. »pogodba o nakupu električne energije iz obnovljivih virov« pomeni pogodbo, v kateri se fizična ali pravna oseba zaveže k nakupu električne energije iz obnovljivih virov neposredno pri proizvajalcu električne energije;
36. »pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč« pomeni pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva, katerih surovine so bile proizvedene v okviru sistemov, ki se z izboljšanimi kmetijskimi praksami pa tudi pridelavo poljščin na območjih, ki se pred tem niso uporabljala za gojenje poljščin, izogibajo izpodrivalnemu učinkov pogonskih goriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv iz poljščin, ki se uporabljajo za živila in krmo, in ki so bila proizvedena v skladu s trajnostnimi merili za pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva;
37. »potrdilo o izvoru« je javna listina v elektronski obliki, katerega edini namen je končnemu odjemalcu dokazati, da je določena količina energije proizvedena iz obnovljivih virov energije ali iz neobnovljivih virov energije ali v sproizvodnji;
38. »preostala mešanica energijskih virov« pomeni skupno letno mešanico energijskih virov v Republiki Sloveniji, ki ne vključuje deleža, ki ga krijejo preklicana potrdila o izvoru;
39. »priključitev« je fizična priključitev ali priklop na energetska omrežje pod pogoji, določenimi s tem zakonom;
40. »program podpore« pomeni vsak instrument, program ali mehanizem, ki ga uporabi država članica ali skupina držav članic in spodbuja uporabo energije iz obnovljivih virov z zmanjševanjem stroškov te energije, povečanjem cene, po kateri se lahko prodaja, ali povečanjem količine nabavljene energije na podlagi obveznosti glede obnovljive energije ali drugače. Sem med drugim spadajo naložbena pomoč, davčne oprostitve ali olajšave, vračilo davkov, programi podpore, ki zavezujejo k uporabi obnovljive energije, vključno s programi, ki uporabljajo zelene certifikate, in neposredni programi zaščite cen, vključno s tarifami za dovajanje toka in spremenljivimi ali fiksnimi plačili premij;
41. »proizvodna naprava« je sklop opreme in instalacij, ki pretvarjajo druge vrste energije v električno energijo, v toploto za ogrevanje in hlajenje iz obnovljivih virov, v plinasta goriva, vključno z vodikom, iz obnovljivih virov energije, ter v pogonska tekoča in plinasta biogoriva, in lahko samostojno obratuje;
42. »promotor« je pravna ali fizična oseba, ki na razpis agencije za vstop v podporno shemo prijavi projekt zasnovan kot posamezni projekt ali skupino projektov, za katere bo naknadno pridobil investitorje, ki bodo pod promotorjevimi pogoji

pristopili k izvedbi teh projektov in bodo po postavitvi proizvodnih naprav v primeru izpolnjevanja pogojev iz sklepa agencije o potrditvi promotorjevega projekta upravičeni do dodelitve podpore;

43. »skupnost na področju energije iz obnovljivih virov, ki je pravna oseba« pomeni pravni subjekt,
- (a) ki temelji na odprti in prostovoljni udeležbi, je samostojen in ga dejansko nadzorujejo družbeniki ali člani, ki se nahajajo v bližini projektov na področju energije iz obnovljivih virov, ki jih ima ta pravni subjekt v lasti in jih razvija;
 - (b) katerega družbeniki ali člani so fizične osebe, MSP ali lokalni organi, vključno z občinami;
 - (c) katerega glavni cilj je zagotoviti okoljske, gospodarske in socialne skupnostne koristi za svoje družbenike ali člane ali lokalna območja, kjer deluje, in ne toliko finančne dobičke;
44. »skupnostna samooskrba« je proizvodnje električne energije iz obnovljivih virov energije za celotno ali delno pokrivanje potreb vsaj dveh končnih odjemalcev, povezanih v skupnostno samooskrbo, z napravo za samooskrbo;
45. »soproizvodnja z visokim izkoristkom« pomeni postopek sočasne proizvodnje toplote in električne ali mehanske energije, ki izpolnjuje merila glede izkoristkov in prihrankov primarne energije iz Priloge II Direktive 2012/27/EU;
46. »tekoče biogorivo za energetske namene« je tekoče biogorivo, ki se uporablja za energetske namene, vključno s proizvodnjo električne energije ter energije za ogrevanje in hlajenje, in ki je proizvedeno iz biomase. Tekoče biogorivo za energetske namene ne vključuje pogonskega biogoriva, ki je namenjeno uporabi v prometu;
47. »toplota« pomeni toploto v obliki pare, vroče vode, tople vode ali ohlajenih tekočin;
48. »toplotna črpalka« pomeni napravo ali sistem, ki iz okolja odvzema toploto pri nižji temperaturi in jo pri višji temperaturi oddaja;
49. »učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje« pomeni sistem daljinskega ogrevanja ali hlajenja, pri katerem se uporablja vsaj 50 % energije iz obnovljivih virov, 50 % odvečne toplote, 75 % toplote iz soproizvodnje ali 50 % kombinacije takšne energije in toplote
- (2) Izrazi s področja energetike, ki niso opredeljeni s tem zakonom, imajo enak pomen, kot ga določajo predpisi s področja energetike.
- (3) Izrazi, s področja alternativnih goriv, ki niso opredeljeni s tem zakonom, imajo enak pomen, kot ga določajo predpisi, ki urejajo alternativna goriva.
- (4) Izrazi, s področja graditve objektov, ki niso opredeljeni s tem zakonom, imajo enak pomen, kot ga določajo predpisi s področja graditve objektov.
- (5) Izrazi, s področja večstanovanjskih stavb, ki niso opredeljeni s tem zakonom, imajo enak pomen, kot ga določajo predpisi, ki urejajo večstanovanjske stavbe.
- (6) Izrazi, s področja varstva okolja, ki niso opredeljeni s tem zakonom, imajo enak pomen, kot ga določajo predpisi s področja varstva okolja.

2. oddelek: Zavezujoč cilj glede deleža energije iz obnovljivih virov

4. člen

(določitev zavezujočega cilja)

- (1) Delež energije iz obnovljivih virov v bruto končni porabi energije v Republiki Sloveniji, ki predstavlja prispevek za skupno uresničitev zavezujočega skupnega cilja Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU) iz prvega odstavka 3. člena Direktive 2018/2001/EU, se določi v celovitem nacionalnem energetske in podnebne načrtu (v nadaljnjem besedilu: NEPN) v z Uredbo 2018/1999/EU.
- (2) Delež energije iz obnovljivih virov v bruto končni porabi energije v Republiki Sloveniji ne sme biti nižji od izhodiščnega deleža 25 %.
- (3) Proizvodnja električne energije in toplote iz obnovljivih virov energije, ter gradnja in prevzem objektov in zemljišč, ki so zanjo potrebni, je v javno korist.

5. člen

(izračun deleža energije iz obnovljivih virov)

- (1) Bruto končna poraba energije iz obnovljivih virov se izračuna kot vsota:
 - bruto končne porabe električne energije iz obnovljivih virov;
 - bruto končne porabe energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja ter
 - končne porabe energije iz obnovljivih virov v prometnem sektorju.
- (2) Plin, električna energija in vodik iz obnovljivih virov energije se za namene izračuna deleža bruto končne porabe energije iz obnovljivih virov, iz prve, druge ali tretje alineje prejšnjega odstavka, upoštevajo samo enkrat. Pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva, ki ne izpolnjujejo predpisanih trajnostnih meril in meril za prihranek emisij toplogrednih plinov, se ne upoštevajo.
- (3) Za namene prve alineje prvega odstavka tega člena se bruto končna poraba električne energije iz obnovljivih virov izračuna kot količina električne energije, proizvedene v Republiki Sloveniji iz obnovljivih virov, pri čemer je vključena proizvodnja električne energije pri končnih odjemalcih s samooskrbo in v skupnostih na področju energije iz obnovljivih virov, ni pa vključena proizvodnja električne energije v akumulacijskih prečrpovalnih napravah iz vode, ki je bila najprej prečrpana navzgor.
- (4) Za namene druge alineje prvega odstavka tega člena se bruto končna poraba energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja izračuna kot količina energije za ogrevanje in hlajenje na daljavo, proizvedene v Republiki Sloveniji iz obnovljivih virov, k čemur se doda poraba druge energije iz obnovljivih virov v

industriji, gospodinjstvih, storitvenem sektorju, kmetijstvu, gozdarstvu in ribištvu ter za namene ogrevanja, hlajenja in predelave.

- (5) Za namene tretje alineje prvega odstavka tega člena se bruto končna poraba energije iz obnovljivih virov v prometnem sektorju izračuna kot vsota vseh pogonskih biogoriv, biomasnih goriv ter tekočih in plinastih goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, namenjenih uporabi v prometu, porabljenih v prometnem sektorju. Vendar se tekoča in plinasta goriva iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, namenjena uporabi v prometu, ki so proizvedena iz električne energije iz obnovljivih virov, v izračun iz prve alineje prvega odstavka tega člena vključijo samo pri izračunu količine električne energije, proizvedene v Republiki Sloveniji iz obnovljivih virov.
- (6) Delež energije iz obnovljivih virov se izračuna kot bruto končna poraba energije iz obnovljivih virov, deljena z bruto končno porabo energije iz vseh virov energije, izraženo v odstotkih. Pri izračunu deleža energije iz obnovljivih virov, se uporabljajo metodologija in opredelitve pojmov, določene v uredbi EU, ki ureja statistiko energetike.
- (7) Ministrica ali minister, pristojen za energijo (v nadaljnjem besedilu: minister), podrobneje predpiše način izračuna bruto končne porabe energije iz obnovljivih virov, pri čemer upošteva določbe Direktive 2018/2001/EU in njenih prilog ter delegiranih aktov Komisije EU, izdanih na podlagi 35. člena te direktive.

II. poglavje: IDENTIFIKACIJA ENERGIJE IZ OBNOVLJIVIH VIROV IN ELEKTRIČNE ENERGIJE IZ SOPROIZVODNJE Z VISOKIM IZKORISTKOM

1. oddelek: Deklaracije za proizvodne naprave

6. člen

(pravica do deklaracije)

- (1) Agencija izda z odločbo v upravnem postopku na zahtevo proizvajalca energije za napravo za proizvodnjo energije deklaracijo, če proizvodna naprava izpolnjuje predpisane pogoje (v nadaljnjem besedilu: deklaracija). Deklaracija se izda za določen čas.
- (2) Deklaracija se izda za naprave:
- za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije;
 - za proizvodnjo električne energije iz neobnovljivih virov energije;
 - za soproizvodnjo z visokim izkoristkom;
 - za proizvodnjo plinastih goriv, vključno z vodikom, iz obnovljivih virov energije;
 - za proizvodnjo toplote za ogrevanje in hlajenje iz obnovljivih virov;
 - za proizvodnjo pogonskih tekočih in plinastih biogoriv.
- (3) Napravi, ki proizvaja električno energijo v soproizvodnji z visokim izkoristkom iz obnovljivih virov energije, se izda deklaracija za proizvodno napravo iz obnovljivih

virov energije, pod pogojem, da je zagotovljeno izpolnjevanje pogojev za sproizvodnjo z visokim izkoristkom.

- (4) Pooblaščen osebe agencije nadzirajo imetnike deklaracij ter izpolnjevanje pogojev in zahtev iz deklaracije. Pooblaščen osebe agencije izvajajo nadzor nad imetniki deklaracij v skladu z določbami tega zakona o nadzoru agencije.
- (5) Proizvajalec je dolžan obveščati agencijo o vseh spremembah na proizvodni napravi, ki lahko vplivajo na veljavnost deklaracije.
- (6) Agencija z odločbo odvzame deklaracijo, če naprava ne obratuje ali ni vzdrževana in obnavljana tako, da izpolnjuje pogoje iz deklaracije, ter v primeru, da je bila spremenjena tako, da to vpliva na pogoje in zahteve iz deklaracije.

7. člen

(register deklaracij)

- (1) Agencija vodi register deklaracij za proizvodne naprave (v nadaljnjem besedilu: register deklaracij), v katerem se vodijo podatki o proizvodnih napravah z veljavno deklaracijo in proizvajalcih, ki so imetniki deklaracij.
- (2) Če je proizvajalec fizična oseba, se v register vpišejo tudi naslednji osebni podatki proizvajalca:
 - ime in priimek,
 - davčna številka in
 - stalno prebivališče.
- (3) Podatki iz registra, razen osebnih podatkov iz prejšnjega odstavka, so javni.
- (4) Osebni podatki se lahko uporabljajo samo za namene vodenja registra deklaracij in vodenje registra potrdil o izvoru.

8. člen

(podzakonski predpisi)

- (1) Minister predpiše tehnične pogoje in specifikacije, vključno s pogoji za merilno-registrirne naprave ter za meritve, registracijo in sporočanje merilnih rezultatov, ki jih morajo izpolnjevati posamezne vrste proizvodnih naprav iz drugega odstavka 6. člena tega zakona. Če obstajajo evropski standardi, vključno z znaki za okolje, energijskimi nalepkami in drugimi tehničnimi referenčnimi sistemi, ki jih vzpostavijo evropski organi za standardizacijo, se tehnični pogoji in specifikacije opredelijo na podlagi navedenih standardov. Takšni tehnični pogoji in specifikacije ne predpisujejo, kdaj je treba naprave in sisteme certificirati.
- (2) Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) predpiše vsebino vloge za pridobitev deklaracije, podrobneje uredi način izdajanja deklaracije, čas veljavnosti deklaracij glede na vrsto oziroma tehnologijo proizvodne naprave,

prijavo sprememb podatkov iz deklaracije, ter vsebino in način vodenja registra deklaracij.

2. oddelek: Potrdila o izvoru energije iz obnovljivih virov in iz sproizvodnje z visokim izkoristkom

9. člen (potrdila o izvoru)

- (1) Potrdilo o izvoru je dokument, ki omogoča proizvajalcem in dobaviteljem, da dokažejo, da je energija, ki so jo proizvedli oziroma dobavili, proizvedena iz obnovljivih virov energije, v sproizvodnji z visokim izkoristkom oziroma iz določenega neobnovljivega vira energije. Potrdilo o izvoru lahko pridobi proizvajalec za energijo, proizvedeno v napravi, ki ima veljavno deklaracijo in ki izkaže, da je v obdobju, na katero se nanaša potrdilo, proizvodna naprava obratovala tako, da je dosegala predpisane pogoje in zahteve.
- (2) Potrdilo o izvoru izda agencija na zahtevo proizvajalca energije, ki je imetnik deklaracije iz prve, druge, tretje, četrte in pete alineje drugega odstavka 6. člena tega zakona. Če je potrdilo o izvoru izdano za električno energijo iz sproizvodnje z visokim izkoristkom z uporabo obnovljivih virov, se izda samo eno potrdilo o izvoru, na katerem so navedene značilnosti obojega. Potrdilo o izvoru se izda, prenese in razveljavi v elektronski obliki v skladu s standardom CEN - EN 16325 ter je natančno, zanesljivo in zaščiteno pred goljufijami. Tako potrdilo velja za javno listino.
- (3) Potrdilo o izvoru je izdano proizvajalcu z vpisom potrdila na račun tega proizvajalca v registru potrdil o izvoru. Potrdilo o izvoru se lahko prenese s prenosom na račun novega imetnika v registru potrdil o izvoru ali z izvozom potrdil na imetnika v tujini.
- (4) Če agencija zavrne zahtevo za izdajo potrdila o izvoru, mora o tem izdati odločbo.
- (5) Agenciji je dolžan sporočiti vse podatke v zvezi s proizvedeno energijo, za katero agencija izdaja potrdila o izvoru:
 - elektrooperater sistema, na katerega je priključena naprava za proizvodnjo električne energije, za katero se izdaja potrdilo o izvoru;
 - operater sistema zemeljskega plina, na katerega je priključena naprava za proizvodnjo plina, vključno z vodikom, iz obnovljivih virov, za katere se izdaja potrdilo o izvoru;
 - operater sistema za daljinsko ogrevanje ali hlajenje, na katerega je priključena naprava za proizvodnjo energije za ogrevanje ali hlajenje iz obnovljivih virov.
- (6) Pooblaščenec osebe agencije nadzirajo imetnike potrdil o izvoru ter izpolnjevanje predpisanih pogojev in zahtev glede potrdil o izvoru. Pooblaščenec osebe agencije izvajajo nadzor nad potrdili o izvoru v skladu z določbami tega zakona o nadzoru agencije.

- (7) Potrdilo o izvoru energije je standardne velikosti 1 MWh. Za vsako enoto proizvedene energije iz določene naprave za proizvodnjo energije je mogoče izdati največ eno potrdilo o izvoru.
- (8) Posamezno potrdilo o izvoru se lahko uporabi le v 12 mesecih od zadnjega dneva proizvodnje zadevne enote energije, za katero je bilo potrdilo izdano. Vsa potrdila o izvoru, ki niso bila preklicana, prenehajo veljati najpozneje 18 mesecev po zadnjem dnevu proizvodnje zadevne enote energije. Energetska podjetja so dolžna potrdila o izvoru preklicati najpozneje šest mesecev po koncu njihove veljavnosti. Pri izračunu preostale mešanice energijskih virov v Republiki Sloveniji se upoštevajo potrdila o izvoru, ki so prenehala veljati.
- (9) Če je za električno energijo iz proizvodne naprave pridobljena podpora v obliki zagotovljenega odkupa proizvedene električne energije, se vsa potrdila o izvoru ob njihovi izdaji prenesejo na center za podpore. Center za podpore prenesena potrdila v skladu s kriteriji, ki jih agencija določi s splošnim aktom iz sedmega odstavka 12. člena tega zakona, razveljavi na ime dobaviteljev v razmerju njihove dobave končnim odjemalcem v Republiki Sloveniji za potrebe dokazovanja izvora električne energije. Kadar se podpora za električno energijo iz proizvodne naprave izvaja kot finančna pomoč za tekoče poslovanje, center za podpore prizna dobavitelju električne energije, ki ima sklenjeno pogodbo o odkupu električne energije, proizvedene v tej proizvodni napravi, delež tako pridobljene energije za namen prikazovanja deleža energije iz obnovljivih virov v njegovem naboru energetskih virov, če so bila potrdila o izvoru prenesena na dobaviteljev račun v registru potrdil o izvoru.
- (10) Količina energije iz obnovljivih virov, ki ustreza potrdilom o izvoru in jo dobavitelj energije prenese na tretjo stranko, se odšteje od deleža energije iz obnovljivih virov v njegovem naboru energetskih virov za namene obveščanja končnih odjemalcev o deležu energije iz obnovljivih virov oziroma prispevka posameznega vira energije k skupni sestavi goriv, ki jih je dobavitelj izkoristil v predhodnem letu. Enako velja za navedbo sklicevanja na obstoječe referenčne vire, kot so spletne strani, na katerih so javnosti na voljo podatki o vplivih na okolje, ki so izraženi vsaj z emisijami ogljikovega dioksida, ki so rezultat proizvodnje energije iz skupne sestave goriv, ki jih je dobavitelj izkoristil v predhodnem letu.
- (11) Potrdila o izvoru se ne uporabljajo za izračunavanje končne bruto porabe energije iz obnovljivih virov in dokazovanje doseganja ciljev iz 4. člena tega zakona. S strani dobaviteljev izvedeni prenosi potrdil o izvoru, ločeno ali skupaj s fizičnim prenosom energije, ne vplivajo na odločanje Republike Slovenije, da za doseganje svojih ciljev za obnovljivo energijo uporabi statistične prenose, sodeluje z drugimi državami v skupnih projektih ali oblikuje skupne programe podpor obnovljivim virom energije za izpolnjevanje ciljev ali na izračun končne bruto porabe energije iz obnovljivih virov.
- (12) Vlada z uredbo podrobneje uredi pogoje, način in postopek izdaje potrdil o izvoru, podrobneje določi najdaljše obdobje veljavnosti potrdila in načine prenehanja veljavnosti potrdil ter podrobneje uredi način sporočanja podatkov iz petega odstavka tega člena.

10. člen
(vsebina potrdila o izvoru)

- (1) Potrdilo o izvoru električne energije, plinastih goriv (vključno z vodikom) ter toplote za ogrevanje in hlajenje, proizvedenih iz obnovljivih virov energije, mora vsebovati najmanj podatke o:
 - (a) tem, ali se potrdilo nanaša na električno energijo, plin (vključno z vodikom), ali toploto za ogrevanje ali hlajenje;
 - (b) energetskega viru, iz katerega je bila energija proizvedena, ter datum začetka in konca njene proizvodnje;
 - (c) identiteti, lokaciji, vrsti in zmogljivosti proizvodne naprave, v kateri je bila energija proizvedena;
 - (d) tem, v kolikšni meri je proizvodna naprava prejela podporo za naložbe, ali in v kolikšni meri je imela enota energije koristi od programov podpore ter vrsti programa podpore;
 - (e) datumu začetka obratovanja proizvodne naprave in
 - (f) datumu in državi izdaje potrdila ter enotni identifikacijski številki potrdila.

- (2) Potrdilo o izvoru električne energije iz soproizvodnje z visokim izkoristkom mora poleg podatkov iz prejšnjega odstavka vsebovati še:
 - (a) toplotno in električno zmogljivost proizvodne naprave, v kateri je bila električna energija proizvedena,
 - (b) spodnjo kurilno vrednost goriva, iz katerega je bila električna energija proizvedena, uporabo toplote, proizvedene skupaj z električno energijo, in natančno navedbo datumov in krajev proizvodnje,
 - (c) podrobno navedbo količine električne energije, proizvedene v soproizvodnji z visokim izkoristkom,
 - (d) podrobno navedbo prihrankov primarne energije,
 - (e) nazivni električni in toplotni izkoristek naprave za soproizvodnjo.

- (3) Potrdilo o izvoru električne energije, proizvedene iz neobnovljivih virov energije, mora vsebovati najmanj podatke o:
 - (a) energetskega viru, iz katerega je bila električna energija proizvedena, ter datum začetka in konca njene proizvodnje;
 - (b) identiteti, lokaciji, vrsti in zmogljivosti proizvodne naprave, v kateri je bila energija proizvedena;
 - (c) datumu začetka obratovanja proizvodne naprave in
 - (d) datumu in državi izdaje potrdila ter enotni identifikacijski številki potrdila.

- (4) Proizvodni napravi, ki proizvaja električno energijo v soproizvodnji z visokim izkoristkom iz obnovljivih virov energije in ki ima deklaracijo za proizvodno napravo iz obnovljivih virov energije skladno s tretjim odstavkom 6. člena tega zakona, se za proizvedeno električno energijo izda potrdilo o izvoru električne energije, proizvedene iz obnovljivih virov, na katerem so navedeni tudi podatki iz drugega odstavka tega člena.

- (5) Vlada lahko predpiše tudi druge podatke, ki jih mora vsebovati potrdilo o izvoru, vrsto podatkov, ki jih morajo za pridobitev potrdila o izvoru zagotavljati proizvajalci, in način uporabe potrdil o izvoru.

11. člen

(potrdila o izvoru, izdana v drugih državah)

- (1) Potrdilo o izvoru, ki ga izda pristojni izdajatelj v drugi državi članici EU na način in pod pogoji iz Direktive 2018/2001/EU in Direktive 2012/27/EU, ima v Republiki Sloveniji enako dokazno moč o podatkih iz prvega, drugega in tretjega odstavka prejšnjega člena kot potrdila o izvoru, ki jih izda agencija. V Republiki Sloveniji se priznavajo potrdila o izvoru, ki jih izda druga država članica, izključno za dokazovanje deleža oziroma količine energije iz obnovljivih virov v naboru energetskih virov lastnika potrdil o izvoru.
- (2) Agencija zavrne priznanje potrdila o izvoru, če upravičeno dvomi o točnosti, zanesljivosti ali verodostojnosti potrdila. Zavrnitev priznanja potrdila o izvoru kot dokaza mora temeljiti na objektivnih, preglednih in nediskriminatornih merilih. Agencija obvesti Evropsko komisijo o zavrnitvi potrdila o izvoru z utemeljitvijo zavrnitve.
- (3) V primeru, ko agencija zavrne priznanje potrdila o izvoru, ki ga je izdal pristojni izdajatelj v drugi državi članici EU, je dolžna na zahtevo Evropske komisije priznati potrdilo o izvoru in odpraviti odločbo, s katero je zavrnila priznanje.
- (4) Potrdilo o izvoru, ki ga izda tretja država, se v Republiki Sloveniji ne prizna, razen če je EU z navedeno tretjo državo sklenila sporazum o vzajemnem priznavanju potrdil o izvoru, izdanih v EU, in združljivem sistemu potrdil o izvoru, vzpostavljenem v navedeni tretji državi, in le v primeru neposrednega uvoza ali izvoza energije.

12. člen

(register potrdil o izvoru)

- (1) Agencija vodi elektronski register potrdil o izvoru. Pravna oseba, ki opravlja dejavnost centra za podpore iz 17. člena tega zakona, zagotavlja tehnično upravljanje in vzdrževanje registra potrdil o izvoru.
- (2) Register iz prejšnjega odstavka mora vsebovati najmanj podatke o:
- (a) proizvedeni energiji po posameznih napravah za proizvodnjo energije iz prve, druge, tretje, četrte in pete alineje drugega odstavka 6. člena tega zakona,
 - (b) potrdilih o izvoru, ki jih ima posamezen imetnik, vključno s podatkom o državi, v kateri je bilo posamezno potrdilo izdano,
 - (c) vseh prenosih posameznega potrdila o izvoru,
 - (d) preklicu ali drugem načinu prenehanja veljavnosti posameznega potrdila o izvoru,

- (e) uporabi potrdil o izvoru za dokazovanje, da je bila določena količina energije proizvedena v sproizvodnji z visokim izkoristkom ali iz obnovljivih virov ali iz neobnovljivih virov (razveljavitev potrdila) z vsemi podatki o razveljavljenem potrdilu in podatki o lastniku razveljavljenega potrdila,
- (f) potrdilih o izvoru, ki so bila izvožena iz Republike Slovenije in uvožena v Republiko Slovenijo.
- (3) Če je imetnik potrdila fizična oseba, se v registru potrdil vodijo tudi naslednji osebni podatki imetnika:
- ime in priimek,
 - davčna številka in
 - stalno prebivališče.
- (4) Osebni podatki iz registra se lahko uporabljajo samo za namene vodenja registra deklaracij za proizvodne naprave in registra potrdil o izvoru.
- (5) Del registra potrdil o izvoru je tudi račun v registru, v katerega so vneseni podatki o posameznem imetniku potrdil o izvoru in podatki o vseh potrdilih o izvoru, s katerimi je imetnik opravljal prenose, razveljavitve ali preklice (v nadaljnjem besedilu: transakcije). Račun proizvajalca se lahko odpre le za proizvajalca energije, ki ima za napravo za proizvodnjo energije veljavno deklaracijo, račun trgovca pa tudi za vsako drugo osebo, ki pridobi ali opravlja transakcije s potrdili o izvoru.
- (6) Posamezni imetnik računa ima vpogled le v podatke, ki so v njegovem računu ali računih.
- (7) Agencija s splošnim aktom podrobneje določi način in pravila za vodenje registra potrdil o izvoru, pogoje za odprtje računa v registru, vodenje računa in zaprtje računa v registru ter način in obliko sporočanja upravičencev do potrdil o proizvodnji energije, o prenosih potrdila in o preklicu ali drugi obliki prenehanja posameznega potrdila.

III. poglavje: PODPORE PROIZVODNJI ELEKTRIČNE ENERGIJE, PLINASTIH GORIV, TOPLOTE ZA OGREVANJE IN HLAJENJE, IZ OBNOVLJIVIH VIROV, TEKOČIH IN PLINASTIH BIOGORIV TER ENERGIJE V SOPROIZVODNJI Z VISOKIM IZKORISTKOM

13. člen (splošne določbe)

- (1) Spodbujanje rabe obnovljivih virov energije izvaja država s programi izobraževanja, informiranja in ozaveščanja javnosti, pripravo predpisov, finančnimi spodbudami in drugimi programi podpore.
- (2) Spodbujanje rabe obnovljivih virov energije se izvaja z namenom povečanja količine in deleža obnovljivih virov energije, povečanja zanesljivosti oskrbe z

energijo, zmanjšanja uvozne odvisnosti pri oskrbi z energijo in drugih energetskih razlogov, ki so določeni v strateških dokumentih in akcijskih načrtih.

- (3) Ukrepi in mehanizmi za spodbujanje povečanja uporabe obnovljivih virov so podrobno določeni v dolgoročnem časovnem načrtu iz 18. člena tega zakona in v dokumentih dolgoročnega načrtovanja energetske politike, akcijskih načrtih, strategijah in programih.

1. oddelek: Upravičenost do podpore, sredstva in izvajanje podporne sheme

14. člen

(upravičenost do podpore)

- (1) Če stroški proizvodnje električne energije, plinastih goriv (vključno z vodikom), toplote za ogrevanje in hlajenje, iz obnovljivih virov energije ter pogonskih tekočih in plinastih biogoriv, vključno z normalnim tržnim donosom na vložena sredstva, v napravah z veljavno deklaracijo za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov energije ter v soproizvodnji z visokim izkoristkom presegajo ceno energije, ki jo je za tovrstno energijo mogoče doseči na trgu, se proizvajalcem za to energijo lahko dodelijo podpore. Višina spodbud je z energetskega vidika oblikovana stroškovno učinkovito in mora zagotavljati spodbujanje rabe obnovljivih virov. Pri določitvi načinov spodbujanja in višine spodbud se lahko upoštevajo tudi drugi vidiki, kot so socialni vidik, varovanje okolja, predvsem zmanjševanje emisij, ohranjanje kulturne dediščine, ohranjanje narave, uporaba naravnih materialov, spodbujanje zaposlovanja, spodbujanje tehnologij, spodbujanje regionalnega razvoja. Pri določitvi načinov spodbujanja in višine spodbud je spodbuda tudi za demonstracijske projekte lahko višja.
- (2) Podpore se lahko namenjajo za proizvodne naprave, ki izpolnjujejo naslednje pogoje moči:
- za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije, ne presegajo 10 MW nazivne električne moči (razen za proizvodne naprave za izrabo vetrne energije, kjer je ta meja 50 MW);
 - za proizvodnjo električne energije v soproizvodnji z visokim izkoristkom, ki presegajo 10 MW nazivne električne moči.
- (3) Podpore se lahko namenjajo tudi za naprave, ki izkoriščajo obnovljive vire energije za proizvodnjo:
- (a) plinastih goriv, vključno z vodikom;
 - (b) toplote in hlada iz proizvodnih naprav do 20 MW nazivne toplotne moči, vključno z napravami, ki se dodatno namestijo k obstoječemu učinkovitemu daljinskemu sistemu, kateri je učinkovit skladno z zakonom, ki ureja učinkovito rabo energije;
 - (c) dela toplote in hlada v učinkovitih daljinskih sistemih do 20 MW nazivne toplotne moči, ki presega zahteve učinkovitosti, določene skladno z zakonom, ki ureja učinkovito rabo energije;
 - (d) pogonskih tekočih in plinastih biogoriv.

- (4) Podpore iz prejšnjega odstavka se podeljujejo upravičencem neposredno.
- (5) V tistih primerih, kjer je podpora dodeljena neposredno skladno s prejšnjim odstavkom ali skladno s sedmim odstavkom 21. člena tega zakona, se pri določitvi višine podpore upošteva tržna vrednost potrtil o izvoru.
- (6) Podpora ne sme omogočati prejemniku, da so prihodki v zvezi z obratovanjem naprave za proizvodnjo energije, za katero prejema podporo, večji od stroškov vključno z normalnim tržnim donosom na vložena sredstva, iz prvega odstavka tega člena. Če prejemnik podpore prejme tudi drugo državno pomoč, se podpora energiji iz te naprave, v odvisnosti od zneska prejete pomoči, zmanjša.
- (7) Podrobneje vrste energetskih tehnologij za proizvodne naprave iz tretjega odstavka tega člena, ki so lahko upravičene do podpor, predpiše vlada z uredbo.
- (8) Če tako določi vlada, so lahko do podpor upravičene tudi proizvodne naprave iz tehnologij, ki niso zajete v uredbi iz prejšnjega odstavka, če izkoriščajo energetske vire, ki ustrezajo opredelitvi obnovljivih virov energije, ali energetske tehnologije in njihove kombinacije, ki ustrezajo opredelitvi soproizvodnje z visokim izkoristkom. V tem primeru lahko vlada določi letne kvote za dodeljevanje teh podpor ali druge pogoje za pridobitev podpore.

15. člen

(sredstva za podpore)

- (1) Sredstva za podpore so namenska sredstva, ki se oblikujejo skladno s tem zakonom in so namenjena le za zagotavljanje podpor ter druge namene, določene s tem zakonom.
- (2) S sredstvi za podpore upravlja center za podpore iz 17. člena tega zakona.
- (3) Sredstva za podpore se zagotavljajo s:
 - (a) prispevkom za zagotavljanje podpor proizvodnji energije v soproizvodnji z visokim izkoristkom in iz obnovljivih virov energije, ki ga mora plačevati vsak končni odjemalec električne energije, zemeljskega plina in drugih energetskih plinov iz omrežja in daljinske toplote ter daljinskega hlajenja, za posamezno prevzemno-predajno mesto,
 - (b) prispevkom za zagotavljanje podpor proizvodnji energije v soproizvodnji z visokim izkoristkom in iz obnovljivih virov energije, ki bremeni trda in tekoča fosilna goriva, utekočinjen naftni plin ter utekočinjen zemeljski plin, katerega plačuje vsak končni odjemalec dobavitelju,
 - (c) prodajo električne energije, ki jo center za podpore odkupi po zagotavljeni odkupni ceni,
 - (d) proračunskimi viri, če se za podpiranje energije iz soproizvodnje z visokim izkoristkom in iz obnovljivih virov energije oblikujejo posebna namenska proračunska postavka in določijo namenski proračunski prihodki,
 - (e) sredstvi Sklada za podnebne spremembe, ustanovljenega na podlagi zakona, ki ureja varstvo okolja;

- (f) sredstvi, pridobljenimi iz statističnih prenosov v skladu s 26. členom tega zakona;
 - (g) sredstvi, pripadajočimi Republiki Sloveniji zaradi sodelovanja v vlogi gostiteljice projektov v mehanizmu Evropske unije iz drugega odstavka 32. člena.
- (4) Sredstva za izvajanje podpor se uporabljajo za:
- (a) delovanje centra za podpore;
 - (b) zagotavljanje podpor;
 - (c) ureditev izravnave razlik med napovedano in realizirano proizvodnjo električne energije;
 - (d) plačila za statistične prenose v skladu s 26. členom tega zakona;
 - (e) skupne projekte med državami članicami EU in državami članicami ter tretjimi državami v skladu s 27. in 29. členom tega zakona;
 - (f) za finančna plačila v mehanizmu Evropske unije za financiranje energije iz obnovljivih virov v skladu z 32. in 33. členom Uredbe 2018/1999/EU;
 - (g) druge s tem zakonom določene namene.

16. člen

(določanje prispevkov za spodbujanje proizvodnje energije iz obnovljivih virov in soproizvodnje z visokim izkoristkom in njihova poraba)

- (1) Vlada podrobneje predpiše način določanja in obračunavanja prispevkov iz točke (a) in (b) tretjega odstavka prejšnjega člena, pri čemer mora biti prispevek določen ločeno za energijo iz fosilnih goriv in za energijo iz drugih neobnovljivih virov. Pri določanju deleža posameznih skupin končnih odjemalcev Vlada lahko upošteva tudi vpliv višine prispevkov na konkurenčnost gospodarstva, če takšna olajšava gospodarstvu ni v nasprotju s pravili za državne pomoči.
- (2) Višina prispevkov iz prejšnjega odstavka, ki ga plačujejo končni odjemalci, je odvisna od moči in napetostne ravni prevzemno-predajnega mesta, kategorije odjemalca in namena uporabe energije. Za dobavljeno fosilno trdno, tekoče in plinasto gorivo in toploto se prispevek obračuna kupcem na MWh dobavljene energije.
- (3) Višino prispevkov iz točke (a) in (b) tretjega odstavka prejšnjega člena določi agencija z splošnim aktom ter jo po predhodnem soglasju vlade objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, in sicer na podlagi usmeritev določenih v dolgoročnem časovnem načrtu iz 18. člena tega zakona ali v izjemnih razmerah tudi na podlagi ocene centra za podpore o nezadostnem obsegu potrebnih sredstev za izvajanje programov podpor in za druge namene, za katere se ta sredstva po zakonu uporabljajo in razpoložljivih sredstev za podpore iz preostalih virov določenih v prejšnjem členu. Dokler vlada ne da soglasja k novi višini prispevkov, se uporablja njihova višina iz prejšnjega obdobja.
- (4) Končni odjemalec plačuje prispevek kot posebno postavko na mesečnem računu za omrežnino oziroma računu za dobavljeno gorivo ali toploto. Oseba, ki prejme

prispevek skupaj s plačilom računa, ga mora nemudoma in brezplačno prenesti v korist centra za podpore.

- (5) Dobavitelji fosilnih trdnih, tekočih in plinastih goriv in toplote plačujejo prispevek mesečno na podlagi prodaje, v korist centra za podpore.

17. člen (center za podpore)

- (1) Dejavnost centra za podpore obsega naslednje naloge:
- (a) upravljanje s sredstvi prispevkov iz točke (a) in (b) tretjega odstavka 15. člena tega zakona;
 - (b) sklepanje pogodb o podporah in izplačevanje podpor;
 - (c) odkup električne energije po prvi alineji prvega odstavka 19. člena tega zakona po ceni, ki jo določi vlada;
 - (d) odkup električne energije od proizvajalcev iz 20. člena tega zakona;
 - (e) izplačevanje finančnih podpor za tekoče poslovanje;
 - (f) prodaja odkupljene električne energije na trgu na dražbi ali z razpisom oziroma na energetske borzi;
 - (g) obravnava pobud in pridobivanje ponudb za sodelovanje Republike Slovenije v mehanizmih mednarodnega sodelovanja za doseganje deleža energije iz obnovljivih virov v skladu s IV. poglavjem tega zakona.
- (2) Dejavnost centra za podpore iz prejšnjega odstavka je obvezna državna gospodarska javna služba.
- (3) Poleg nalog iz prvega odstavka, ki so povezane s podporami proizvodnji električne energije iz obnovljivih virov energije in v soproizvodnji z visokim izkoristkom, izvaja center tudi druge dejavnosti, povezane z informiranjem in ozaveščanjem iz zakona, ki ureja učinkovito rabo energije ter usposabljanjem.
- (4) Izvajalec gospodarske javne službe dejavnost centra za podpore ne sme izvajati dejavnosti elektrooperaterja, operaterja sistema zemeljskega plina ali operaterja sistema za daljinsko ogrevanje ali hlajenje. Center za podpore tudi ne sme izvajati dejavnosti proizvodnje energije, plina ali biogoriv.
- (5) Gospodarsko javno službo dejavnost centra za podpore v Republiki Sloveniji izvaja gospodarska družba, katere edini družbenik je Republika Slovenija in ki jo določi Vlada ter z njo sklene koncesijsko pogodbo.
- (6) Višino sredstev za delovanje centra za podpore iz dela prispevka za zagotavljanje podpor proizvodnji električne energije v soproizvodnji z visokim izkoristkom in iz obnovljivih virov energije iz točke (a) in (b) tretjega odstavka 15. člena tega zakona, določi vlada na podlagi obrazloženega predloga centra za podpore. Center za podpore pri pripravi predloga upošteva vse prihodke in stroške, ki jih ima s svojim delovanjem. Dokler vlada ne določi nove višine sredstev za delovanje centra za podpore, se uporabljajo sredstva v obsegu iz zadnjega obdobja, za katero je vlada določila višini sredstev.

- (7) Center za podpore mora voditi ločene računovodske obračune in evidence o sredstvih, zbranih s prispevki iz točke a) in b) tretjega odstavka 15. člena tega zakona, in uporabi teh sredstev za različne vrste podpor, delovanje centra za podpore in druge predpisane namene. Vlada podrobneje predpiše način izvajanja nalog iz prvega odstavka tega člena ter ločenega vodenja računovodskih evidenc in obračunov.
- (8) Center za podpore vodi register prejemnikov podpor. Podatke o prejetih podporah lahko center za podpore posreduje pristojnim organom v okviru poročanj, ki jih je dolžan izvajati. Center za podpore podatke o višini in prejemnikih podpor objavi na svoji spletni strani.
- (9) Osebe, ki od centra za podpore prejemajo podporo ali prodajajo električno energijo preko centra za podpore, operaterji, na katerih omrežje so prej navedene osebe priključene, so centru za podpore na njegovo zahtevo dolžni posredovati podatke, ki jih center potrebuje za izvajanje svojih nalog v okviru gospodarske javne službe po tem zakonu.

18. člen

(dolgoročni časovni načrt sredstev za podpore)

- (1) Vlada vsaki dve leti sprejme dolgoročni časovni načrt doseganja ciljev spodbujanja rabe obnovljivih virov energije za naslednjih pet let (v nadaljnjem besedilu: dolgoročni časovni načrt).
- (2) V dolgoročnem časovnem načrtu vlada vsaj za naslednji dve leti predvidi:
 - (a) koliko sredstev bo zbranih iz virov sredstev za podpore iz tretjega odstavka 15. člena tega zakona;
 - (b) koliko zbranih sredstev se nameni za posamezen ukrep za doseganje ciljev spodbujanja rabe obnovljivih virov energije;
 - (c) okvirni časovni raspored in pogostost razpisnih postopkov;
 - (d) pričakovane primerne tehnologije (po potrebi);
 - (e) kako in kdaj se ta sredstva prerazporedijo, če v predvidenem obdobju ne pride do uporabe zbranih sredstev za namene, za katere se uporabljajo sredstva za podpore iz četrtega odstavka 15. člena tega zakona;
 - (f) po potrebi tudi vključevanje Republike Slovenije v mehanizme mednarodnega sodelovanja za doseganje deleža energije iz obnovljivih virov.
- (3) Pri pripravi dolgoročnega časovnega načrta vlada tudi oceni učinkovitost dosedanjih programov podpor za energijo iz obnovljivih virov in iz soproizvodnje z visokim izkoristkom.
- (4) Dolgoročni časovni načrt vsebuje le določitev obsega in višine finančnih sredstev in ne vsebuje določitve posameznih posegov projektov, za katere se sredstva namenijo, kot tudi ne drugih vsebin, zaradi katerih bi bilo treba izvesti presojo vplivov dolgoročnega časovnega načrta na okolje.

- (5) Vlada lahko v posameznem letu obdobja, za katero dolgoročni časovni načrt velja, ta načrt spremeni, če je to potrebno zaradi prilagoditve obsegu zbiranja ali uporabe sredstev za podpore.
- (6) Dolgoročni časovni načrt in njegove spremembe se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije.

2. oddelek: Podpora za električno energijo iz obnovljivih virov in sproizvodnje z visokim izkoristkom

19. člen (izvajanje podpore)

- (1) Podpora se lahko izvaja kot:
- zagotovljen odkup proizvedene električne energije, dobavljene v javno omrežje električne energije, po ceni, ki jo določi vlada, za proizvodne naprave z nazivno električno močjo manjšo od 200 kW;
 - finančna pomoč za tekoče poslovanje za ostale proizvajalce.
- (2) Vlada določi največje število dovoljenih menjav glede načinov izvajanja podpor in minimalno trajanje.
- (3) Če je proizvajalec upravičen do finančne pomoči za tekoče poslovanje, je za ureditev izravnave razlik med napovedano in realizirano proizvodnjo odgovoren član bilančne sheme, ki mu proizvodna naprava pripada. V tem primeru proizvajalec samostojno proda električno energijo, stranke pogodbe o dobavi pa so dolžne pogodbeno ceno električne energije razkriti agenciji, ki pridobljene podatke uporablja za analizo podporne sheme ter jih lahko objavlja in posreduje centru za podpore v agregirani obliki, iz katere ni razvidna vrednost posamezne pogodbe.
- (4) Podpora se lahko podeli obnovljenim proizvodnim napravam, pri katerih investicija predstavlja več kot 50 % investicije v enako novo napravo. Pri napravah za sproizvodnjo z visokim izkoristkom se podpora zagotavlja deset let po obnovi ter za proizvodne naprave na obnovljive vire energije 15 let po obnovi.
- (5) Podporo je mogoče pridobiti le za proizvedeno električno energijo, za katero je predloženo veljavno potrdilo o izvoru.
- (6) Posamezna podpora se lahko izvaja za:
- nove proizvodne naprave električne energije s sproizvodnjo z visokim izkoristkom deset let;
 - nove proizvodne naprave električne energije iz obnovljivih virov energije 15 let;
 - za starejše naprave tudi za krajši čas, ki predstavlja razliko med dejansko starostjo proizvodne naprave, računano od začetka prvega obratovanja naprave, in zgoraj določenim najdaljšim rokom za izvajanje podpore.
- (7) Trajanje zagotavljanja podpore se določi z odločbo o dodelitvi podpore.

- (8) Vlada podrobneje predpiše vrste energetskih tehnologij, način določanja višine podpor v konkurenčnem postopku na podlagi poziva Agencije za vstop v podporno shemo, višino podpor za proizvodne naprave z močjo manjšo od 200 kW, ki v podporno shemo vstopajo neposredno, trajanje posamezne vrste podpore, pogoje za pridobitev podpore, način pridobitve podpore, postopek za znižanje ali odvzem podpore in druga vprašanja podeljevanja in koriščenja podpore. Pri tem mora upoštevati naslednja merila:
- (a) višino in trajanje potrebne pomoči glede na velikost in tehnologijo proizvodnje električne energije, upoštevajoč pri tem vse že pridobljene koristi;
 - (b) trajnostno naravo proizvodnje električne energije s poudarkom na trajnostnem načinu proizvodnje in rabe biomase;
 - (c) pozitivne učinke pri doseganju zastavljenih ciljev, zlasti pri zniževanju izpustov toplogrednih plinov pri proizvodnji električne energije;
 - (d) pogoje in omejitve za podpiranje novih proizvodnih naprav z vidika odobrenega obsega sredstev, potrebnih za izvajanje podporne sheme;
 - (e) skladnost s cilji okoljske, prostorske, kmetijske in drugih politik;
 - (f) velikost družbe, ki za proizvodno napravo prejema podporo, in tržni delež, ki ga ima na trgu z električno energijo oziroma ga bo imela.
- (9) Vlada lahko določi, da so do obratovalne podpore upravičene tudi proizvodne naprave na lesno biomaso, ki zaradi starosti ne izpolnjujejo več pogojev za vstop v podporno shemo, če zaradi stroškov lesne biomase ni mogoče proizvajati energije po ceni, ki je nižja od cene, ki jo je za energijo iz teh proizvodnih naprav mogoče doseči na trgu. Obratovalna podpora mora biti v tem primeru določena po enakih načelih, kot veljajo za določanje spremenljivega dela referenčnih stroškov za nove proizvodne naprave na lesno biomaso.
- (10) Za proizvajalce električne energije v proizvodnih napravah na obnovljive vire energije in električne energije v soproizvodnji z visokim izkoristkom, ki imajo sklenjene pogodbe o zagotovljenem odkupu, se šteje, da imajo sklenjeno odprto pogodbo o dobavi s centrom za podpore.
- (11) Agencija pripravi vsako leto do 31. oktobra napoved položaja proizvodnih naprav na obnovljive vire energije in s soproizvodnjo z visokim izkoristkom na trgu z električno energijo. Ta napoved se uporabi za določitev cene električne energije iz prvega odstavka tega člena in služi kot podlaga za določanje potrebne višine obratovalnih podpor v prihodnjem letu. Vlada podrobneje predpiše pravila za pripravo napovedi.
- (12) Vlada lahko zaradi potrebe po ohranitvi vzdržnosti financiranja podporne sheme določi, da se omeji letna instalirana moč proizvodnih naprav na obnovljive vire energije in za soproizvodnjo z visokim izkoristkom po posamezni tehnologiji in viru energije, ki ji je lahko podeljena podpora, če delež tovrstnih instaliranih proizvodnih naprav presega za tisto leto načrtovani obseg instaliranih naprav v sprejetem NEPN.

(odkup električne energije iz starejših proizvodnih naprav in manjših proizvodnih naprav, ki še nimajo odprte pogodbe o odkupu)

- (1) Proizvajalci električne energije iz proizvodnih naprav, katerih nazivna električna moč ne presega 1 MW, ki prejemajo potrdila o izvoru, vendar zaradi starosti proizvodnih naprav ne prejemajo podpor, lahko s centrom za podpore sklenejo odprto pogodbo o odkupu vse električne energije, ki je ne porabijo sami. Cena, ki jo za posamezno leto določi agencija, se določi v pogodbi kot referenčna cena električne energije, znižana za deset odstotkov. Proizvajalci v napravah z nazivno močjo nad 50 kW, so dolžni na zahtevo centra za podpore posredovati urne napovedi proizvodnje. Potrdila o izvoru za električno energijo, ki jo center za podpore odkupi na podlagi tega odstavka, se prenesejo na center za podpore.
- (2) Proizvajalci električne energije iz novih proizvodnih naprav z nazivno močjo do 200 kW, ki še niso samostojno sklenili odprte pogodbe za prodajo električne energije, lahko od začetka obratovanja nove proizvodne naprave do začetka zagotavljanja podpore na podlagi pogodbe o zagotovljenem odkupu, vendar ne dlje kot 12 mesecev, proizvedeno električno energijo na podlagi pogodbe prodajajo centru za podpore po referenčni tržni ceni, ki jo za posamezno leto določi agencija, znižani za deset odstotkov.
- (3) Proizvajalci iz prejšnjega odstavka morajo pisno vlogo za odkup podati centru za podpore vsaj en mesec pred predvidenim začetkom proizvodnje. Proizvajalec, ki zahteva sklenitev take pogodbe, je dolžan za prvo izbiro vrste podpore izbrati zagotovljen odkup. Če center za podpore ugotovi, da je proizvajalec, ki je sklenil tako pogodbo, predhodno ali naknadno sklenil tržno odprto pogodbo za prodajo električne energije z dobaviteljem ali pridobil odločbo o dodelitvi podpore kot obratovalno podporo, to sporoči agenciji, ta pa mora razveljaviti odločbo o dodelitvi podpore.

21. člen

(izbor projektov za vstop v podporno shemo za električno energijo iz obnovljivih virov in sproizvodnje z visokim izkoristkom)

- (1) Agencija v skladu z dolgoročnim časovnim načrtom iz 18. člena tega zakona objavi javni poziv za vstop v podporno shemo, ki mora biti odprt najmanj en mesec, s katerim povabi investitorje in promotorje k prijavi projektov za proizvodne naprave za proizvodnjo električne energije na obnovljive vire energije in za sproizvodnjo z visokim izkoristkom, ki se na javnem pozivu potegujejo za dodelitev pravice za prejem podpore. Prijavi za projekte ali za skupine projektov morajo investitorji oziroma promotorji priložiti podrobno obrazložitev, iz katere so razvidne vse predpostavke, na podlagi katerih je bila oblikovana ponujena cena. Odpiranje vlog na javni poziv je javno. Agencija na svoji spletni strani vodi javno evidenco prejetih vlog urejeno po datumih prejema vloge, izbrani tehnologiji in viru, o predvideni električni moči proizvodnih naprav ter o predvidenem zaključku projektov.
- (2) Vlada lahko v dolgoročnem časovnem načrtu določi, da se lahko postopek javnega poziva omeji na specifične tehnologije, kadar bi odprtje programov

podpore za vse proizvajalce električne energije iz obnovljivih virov privedlo do neoptimalnih rezultatov, in sicer v zvezi z naslednjim:

- (a) dolgoročnim potencialom določene tehnologije;
- (b) potrebo po diverzifikaciji;
- (c) stroški integracije omrežij;
- (d) omrežnimi omejitvami in stabilnostjo omrežij;
- (e) potrebo po izogibanju izkrivljanjem na trgih surovin, kar zadeva biomaso.

(3) Agencija izbere projekte na podlagi naslednjih meril:

- (a) dovoljenega povečanja obsega sredstev za podpore v naslednjem letu, ki ga je na podlagi 18. člena tega zakona predhodno določila vlada ob sprejemu dolgoročnega časovnega načrta,
- (b) skladnosti projekta z načrtom delovanja podporne sheme iz 17. člena tega zakona za doseganje ciljev iz NEPN pri razvrščanju tehnologij,
- (c) zagotovljenosti dela potrebnih sredstev iz razpisov za podeljevanje evropskih sredstev,
- (d) ponujene cene za proizvedeno električno energijo.

(4) Agencija po opravljenem izbirnem postopku s sklepom odloči o potrditvi ali zavrnitvi projekta. Na spletni strani javno objavi podatke o izbranih projektih z navedbo investitorja ali promotorja, izbrane tehnologije, moči proizvodne naprave in ponujene cene električne energije za izbrane projekte, ki bo podlaga za določitev višine podpore ob vstopu v podporno shemo.

(5) Investitor, ki prejme sklep o potrditvi projekta, ali investitor, ki se vključi v izvedbo projekta oziroma posamičnega projekta iz skupine projektov, za katere je promotor prejel sklep o potrditvi projekta, mora pridobiti deklaracijo za proizvodno napravo v treh letih od vročitve sklepa investitorju ali promotorju, v nasprotnem primeru ni upravičen do podpore za potrjen projekt. Za projekte, ki se po predpisih o graditvi objektov uvrščajo med zahtevne objekte, lahko investitor ali promotor agencijo že v vlogi za razpis zaprosi za daljši rok, ki pa ne sme biti daljši od petih let. Za izvedbo projekta oziroma posamičnega projekta iz skupine projektov, za katere je promotor prejme sklep o potrditvi projekta, je lahko investitor tudi promotor. Investitor ali promotor, ki prejme sklep o zavrnitvi projekta, lahko z istim projektom ponovno kandidira v naslednjem letu.

(6) Agencija od promotorjev zahteva predložitev ustreznega zavarovanja za izvedbo projektov, ki se unovči v primeru zamude roka za pridobitev deklaracije iz prejšnjega odstavka. V primeru unovčitve je upravičenec do sredstev iz unovčenega zavarovanja center za podpore. Vlada z uredbo iz osmega odstavka 19. člena tega zakona podrobneje predpiše merila za zagotavljanje ustreznega zavarovanja, vrste oblik zavarovanj in merila za določitev njihove višine.

(7) Ne glede na določbe tega člena lahko proizvodne naprave z močjo manjšo od 200 kW v podporno shemo vstopajo neposredno. O izpolnjevanju pogojev za neposredno dodelitev podpore odloča agencija v upravnem postopku na podlagi zahteve vlagatelja v skladu z določbami 23. člena tega zakona.

3. oddelek: Podpora za proizvodnjo plinastih goriv (vključno z vodikom) in toplote in hladu za ogrevanje ali hlajenje, na obnovljive vire energije, ter pogonskih tekočih in plinastih biogoriv

22. člen (izvajanje podpore)

- (1) Podpora za proizvodnjo plinastih goriv (vključno z vodikom) in toplote in hladu za ogrevanje ali hlajenje, na obnovljive vire energije, ter pogonskih tekočih in plinastih biogoriv se lahko izvaja kot finančna pomoč na enoto proizvedene energije, ki ne presega razlike med skupnimi izravnanimi stroški proizvodnje energije z uporabo posamezne tehnologije in tržno ceno zadevne oblike energije. Izravnani stroški proizvodnje energije lahko vključujejo običajen donos kapitala. Če prejemnik podpore prejme tudi pomoč za naložbe, se višina le-te odšteje od skupnega zneska naložbe pri izračunu izravnanih stroškov proizvodnje energije.
- (2) Podpora za energijo iz obnovljivih virov iz tega člena, je možno pridobiti le za energijo, za katero je bilo izdano potrdilo o izvoru.
- (3) Vlada z uredbo podrobneje določi vrste energetske tehnologije, energijo, ki je lahko upravičena do podpor, in čas trajanja upravičenosti do podpore. Čas trajanja upravičenosti do podpore se določi tako, da traja največ dokler obrat za proizvodnjo energije ni v celoti amortiziran v skladu z veljavnimi računovodskimi pravili in da se prepreči, da bi skupaj izplačana pomoč preseгла amortizacijo naložbe, vendar ne sme biti daljši od 15 let.
- (4) Agencija ob vsakoletni pripravi napovedi položaja proizvodnih naprav na obnovljive vire energije in s soproizvodnjo z visokim izkoristkom na trgu z električno energijo iz enajstega odstavka 19. člena tega zakona, pripravi in vsakoletno posodablja tudi oceno proizvodnih stroškov energije iz obnovljivih virov iz tretjega odstavka 14. člena tega člena.
- (5) Vlada lahko zaradi potrebe po ohranitvi vzdržnosti financiranja podporne sheme določi, da se omeji letna količina posamezne energije proizvedene iz obnovljivih virov energije, ki ji je še lahko podeljena podpora, če količina takšne že podprte energije presega za tisto leto načrtovani obseg tovrstne energije v sprejetem NEPN.

4. oddelek: Postopek odločanja o podpori

23. člen (odločanje o podpori)

- (1) O upravičenosti do podpore odloča agencija v upravnem postopku na zahtevo vlagatelja.

- (2) Če vlagatelj ni lastnik oziroma ni edini lastnik proizvodne naprave, mora zahtevi priložiti pooblastilo lastnika oziroma vseh ostalih solastnikov ali skupnih lastnikov za vložitev vloge za dodelitev podpore in sklenitev pogodbe o zagotavljanju podpore za proizvodno napravo kot celoto.
- (3) Agencija lahko po uradni dolžnosti ali na pobudo centra za podpore izda odločbo, s katero odpravi, razveljavi ali spremeni odločbo o dodelitvi podpore, če zaradi spremenjenih okoliščin prejemnik ni upravičen do podpore ali je upravičen v drugačni višini ali drugačnem trajanju.
- (4) Agencija z odločbo ugotovi, da odločba o dodelitvi podpore preneha veljati, če preneha veljati deklaracija za proizvodno napravo.
- (5) Center za podpore je dolžan najkasneje v 30 dneh, ko je obveščen o vročitvi odločbe o dodelitvi podpore, upravičencu posredovati v podpis pogodbo, s katero uredita zagotavljanje podpore in druga vprašanja medsebojnih razmerij v zvezi s tem (v nadaljnjem besedilu: pogodba o zagotavljanju podpore). S pogodbo o zagotavljanju podpore se urejajo pravice in obveznosti prejemnika podpore, predvidenega obsega proizvedene energije in medsebojnega obveščanja. Če pogodba o zagotavljanju podpore ni v skladu z odločbo, se glede neuskkljenih vprašanj neposredno uporablja odločba. Če se zaradi spremenjenih okoliščin ali obnove postopka spremeni odločba o dodelitvi podpore, center za podpore pozove prejemnika k sklenitvi nove pogodbe o zagotavljanju podpore. Če prejemnik podpore v enem mesecu, ko je pozvan k sklenitvi pogodbe o zagotavljanju podpore ne sklene pogodbe in tega ne stori niti v dodatnem roku, ki ne sme biti krajši od 15 dni, ni več upravičen do podpore.
- (6) Če agencija prejemniku podpore z odločbo ukine podporo, mora center za podpore prenehati izplačevati podporo z dnem, ko je obveščen o opravljeni vročitvi odločbe, s katero je bila podpora ukinjena. Pogodba o zagotavljanju podpore preneha veljati z dnem, ko preneha veljati odločba o dodelitvi podpore.

24. člen

(sprememba okoliščin in neupravičeno priznana podpora)

- (1) Prejemnik podpore sporoči agenciji vsa dejstva, ki nastanejo po izdaji odločbe in vplivajo na upravičenost do podpore, njeno višino ali obdobje prejemanja. Dejstva mora prejemnik sporočiti v osmih dneh od dne, ko je zanje zvedel.
- (2) Če po izdaji odločbe prejemnik podpore prejme drugo državno pomoč za proizvodno napravo oziroma proizvodnjo energije iz te naprave, zaradi katere ni upravičen do podpore ali ne v priznani višini, agencija odpravi odločbo o dodelitvi podpore in jo nadomesti z novo, s katero določi drugačno višino podpore in obseg neupravičeno prejetih sredstev, ki jih je potrebno vrniti.
- (3) Če so po izdaji odločbe o dodelitvi podpore nastopile okoliščine, zaradi katerih bi bilo treba izdati drugačno odločbo o dodelitvi podpore, agencija razveljavi odločbo in jo nadomesti z novo, s katero določi drugo višino podpore in obseg

neupravičeno prejetih sredstev, ki jih je potrebno vrniti, ali določi drugo obdobje prejetja podpore.

- (4) Če je bila odločba o dodelitvi podpore izdana na podlagi neresničnih navedb in podatkov prejemnika ali na podlagi ponarejene listine ali krive izpovedbe priče ali izvedenca ali kot posledica kakšnega drugega kaznivega dejanja, agencija uvede obnovo postopka po uradni dolžnosti skladno s pravili splošnega upravnega postopka.
- (5) Neupravičeno prejeta sredstva je prejemnik dolžan vrniti v 30 dneh od dokončnosti odločbe. Če so bila sredstva neupravičeno pridobljena v dobri veri, se v času od neupravičeno prejetih sredstev do izdaje odločbe obračunajo obresti po evropski medbančni obrestni meri za ročnost enega leta, in sicer v višini, ki je veljala na dan neupravičeno pridobljenih sredstev. Prejemnik, ki je vedel ali bi mogel vedeti, da ni upravičen do prejetja sredstev, je dolžan vrniti neupravičeno pridobljena sredstva z zakonitimi zamudnimi obrestmi. Po preteku roka od dokončnosti odločbe se obračunajo zakonite zamudne obresti.
- (6) Ne glede na prejšnji odstavek lahko center za podpore in prejemnik podpore skleneta dogovor o načinu in času vračila neupravičeno prejetih sredstev tako, da se obveznost prejemnika poračuna pri izplačilu podpore.

5. oddelek: Izjeme za fizične osebe, ki proizvajajo električno energijo v proizvodnih napravah do 50 kW

25. člen (opravljanje dejavnosti)

- (1) Ne glede na določbe tega zakona lahko dejavnost proizvodnje električne energije z eno proizvodno napravo na obnovljive vire energije ali za soproizvodnjo z visokim izkoristkom z nazivno močjo do 50 kW opravlja tudi fizična oseba (v nadaljnjem besedilu: proizvajalec fizična oseba), ki je vpisana v register fizičnih oseb, ki opravljajo dejavnost proizvodnje električne energije (v nadaljnjem besedilu tega člena: register fizičnih oseb) pri Agenciji za javno pravne evidence in storitve (v nadaljevanju: AJ PES) in ima veljavno deklaracijo za proizvodno napravo.
- (2) V register fizičnih oseb se vpisujejo podatki o fizičnih osebah, ki opravljajo dejavnost proizvodnje električne energije (osebno ime, prebivališče in EMŠO), podatki o nepremičnini in podatki o proizvodni napravi iz registra deklaracij o proizvodnih napravah električne energije iz obnovljivih virov in soproizvodnje z visokim izkoristkom.
- (3) AJ PES po uradni dolžnosti pridobi podatke iz prejšnjega odstavka iz registra deklaracij.
- (4) Podatki iz drugega odstavka tega člena so, razen osebnih podatkov o fizični osebi, javni.

- (5) Register fizičnih oseb vzpostavi, vodi in upravlja AJPES.
- (6) O vpisu proizvajalca fizične osebe iz prvega odstavka AJPES izda potrdilo o vpisu, ki se posreduje proizvajalcu fizični osebi in pristojnemu davčnemu uradu.
- (7) AJPES za izbris fizične osebe, ki opravlja dejavnost proizvodnje električne energije iz registra fizičnih oseb (v nadaljnjem besedilu: proizvajalec fizična oseba), po uradni dolžnosti pridobi podatke iz registra deklaracij, in sicer podatek o številki in datumu veljavnosti ter datumu izbrisa deklaracije proizvodne naprave.
- (8) O izbrisu proizvajalca fizične osebe po uradni dolžnosti iz registra fizičnih oseb, AJPES izda odločbo, zoper katero je možno vložiti pritožbo pri ministrstvu, pristojnemu za energijo.
- (9) AJPES v soglasju z agencijo predpiše podrobnejša navodila za vodenje in upravljanje registra fizičnih oseb.

IV. poglavje: MEHANIZMI MEDNARODNEGA SODELOVANJA ZA DOSEGANJE DELEŽA ENERGIJE IZ OBNOVLJIVIH VIROV

26. člen

(statistični prenosi)

- (1) Vlada lahko odloči, da Republika Slovenija sklene z eno ali več držav članic EU (v nadaljnjem besedilu: države članice) pogodbe o statističnih prenosih določene količine energije iz obnovljivih virov energije za obdobje enega ali več let.
- (2) Statistično prenesena količina energije iz obnovljivih virov se doda ali odšteje količini energije iz obnovljivih virov, proizvedeni v Republiki Sloveniji, tudi če se ne uvozi ali izvozi iz Republike Slovenije.
- (3) Vlada lahko odloči, da Republika Slovenija statistične prenose izvaja v okviru Platforme Unije za razvoj energije iz obnovljivih virov (v nadaljnjem besedilu: URDP). V tem primeru vlada sporoči v URDP letne podatke o nacionalnih prispevkih k cilju Unije ali kateremu koli merilu, določenemu za spremljanje napredka pri izvajanju Uredbe 2018/1999/EU, vključno s količino energije, za katero po pričakovanjih Republika Slovenija ne bo dosegla svojega prispevka, ali za katero ga bo po pričakovanjih preseгла, ter navede ceno, pri kateri bi sprejela prenesti morebitni presežek pri proizvodnji energije iz obnovljivih virov v drugo državo članico ali iz nje. Dejanska cena teh prenosov se določi v vsakem primeru posebej na podlagi mehanizma URDP za usklajevanje povpraševanja in ponudbe, o čemer Republika Slovenija in zadevna država članica ali države članice sklenejo pogodbo obdobje enega ali več let.
- (4) Pogodbe iz prvega odstavka tega člena se Evropski komisiji priglasijo v okviru URDP najpozneje v 12 mesecih po koncu vsakega leta, v katerem učinkuje. Informacije, poslane Evropski komisiji, vključujejo količino in ceno zadevne

energije. Za prenose, dokončane v okviru URDP, se vključene strani in informacije o posameznih prenosih razkrijejo javnosti.

- (5) Prenosi začnejo učinkovati, potem ko vse države članice, vključene v prenos, tega prigrasijo Evropski komisiji oziroma ko so v okviru URDP izpolnjeni vsi pogoji za izravnavo.
- (6) Sredstva za statistične prenose se zagotovijo iz sredstev za podpore iz 15. člena tega zakona, sredstva, pridobljena s statističnimi prenosi, pa so prihodek sredstev za podpore.

27. člen

(skupni projekti držav članic)

- (1) Vlada lahko odloči, da Republika Slovenija sodeluje z eno ali več držav članic pri vseh vrstah skupnih projektov v zvezi s proizvodnjo električne energije ter energije za ogrevanje ali hlajenje iz obnovljivih virov. Pri teh projektih lahko sodelujejo pravne osebe zasebnega prava. Skupni projekt iz tega člena se lahko še naprej izvaja tudi po letu 2030. Projekt se lahko izvaja na območju Republike Slovenije ali druge države članice. Za izvajanje projekta Republika Slovenija s sodelujočimi državami sklene mednarodno pogodbo, skladno z zakonom, ki ureja zunanje zadeve.
- (2) Kadar se projekt izvaja na območju Republike Slovenije, Republika Slovenija uradno obvesti Evropsko komisijo o deležu ali količini električne energije ter energije za ogrevanje ali hlajenje iz obnovljivih virov, proizvedene na ozemlju Republike Slovenije v okviru vsakega skupnega projekta, ki se je začel izvajati po 25. juniju 2009, ali proizvedene v napravi s povečano zmogljivostjo, ki je bila obnovljena po navedenem datumu, kar se šteje kot del deleža energije iz obnovljivih virov druge države članice za namene Direktive 2018/2001/EU.
- (3) Uradno obvestilo iz prejšnjega odstavka pripravi ministrstvo, pristojno za energijo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), in vsebuje:
 - (a) opis predlagane naprave ali podatke o obnovljeni napravi;
 - (b) podatke o deležu ali količini električne energije ali energije za ogrevanje ali hlajenje, ki jo proizvede naprava in ki se šteje kot del deleža energije iz obnovljivih virov druge države članice;
 - (c) podatke o državi članici, za katero se poda uradno obvestilo, in
 - (d) podatke o obdobju, izraženem v celih koledarskih letih, v katerem se električna energija ali energija za ogrevanje ali hlajenje iz obnovljivih virov, ki jo proizvede obrat, šteje kot del deleža energije iz obnovljivih virov druge države članice.
- (4) Uradno obvestilo, dano v skladu s tem členom, lahko Republika Slovenija spremeni ali umakne samo soglasjem države članice, opredeljene v skladu s točko (c) prejšnjega odstavka.

- (5) Kadar se skupni projekt izvaja na območju druge države članice, Republika Slovenija sodeluje pri pripravi, spremembi ali umiku uradnega obvestila iz tega člena.

28. člen

(učinki skupnih projektov z državami članicami)

- (1) Kadar Republika Slovenija da uradno obvestilo iz prejšnjega člena, ministrstvo v treh mesecih po koncu vsakega leta iz obdobja, določenega v točki (d) tretjega odstavka prejšnjega člena, ugotovi:
- skupno količino električne energije ali energije za ogrevanje ali hlajenje, ki jo je naprava, na katero se je nanašalo uradno obvestilo iz prejšnjega člena, v zadevnem letu proizvedla iz obnovljivih virov, in
 - količino električne energije ali energije za ogrevanje ali hlajenje, ki jo je ta naprava v zadevnem letu proizvedla iz obnovljivih virov in se v skladu s pogoji iz uradnega obvestila šteje kot del deleža energije iz obnovljivih virov druge države članice.
- (2) Ministrstvo o ugotovitvah iz prejšnjega odstavka obvesti državo članico, za katero je bilo podano uradno obvestilo iz prejšnjega člena, in Evropsko komisijo.
- (3) Količina električne energije ali energije za ogrevanje ali hlajenje, ki je bila pridobljena iz obnovljivih virov ter v zvezi s katero so bili sporočeni podatki v skladu z drugo alinejo prvega odstavka tega člena, se odšteje od količine električne energije ali energije za ogrevanje ali hlajenje, pridobljene iz obnovljivih virov, ki se upošteva pri izračunu deleža energije iz obnovljivih virov Republike Slovenije.
- (4) Kadar obvestilo iz prvega odstavka izda pristojni organ druge države članice, se količina električne energije ali energije za ogrevanje ali hlajenje, ki je bila pridobljena iz obnovljivih virov ter v zvezi s katero so bili sporočeni podatki, doda količini električne energije ali energije za ogrevanje ali hlajenje, pridobljene iz obnovljivih virov, ki se upošteva pri izračunu deleža energije iz obnovljivih virov v Republiki Sloveniji.

29. člen

(skupni projekti s tretjimi državami)

- (1) Vlada lahko odloči, da Republika Slovenija, tudi skupaj z eno ali več držav članic, sodeluje z eno ali več tretjimi državami pri vseh vrstah skupnih projektov v zvezi s proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov. V tako sodelovanje, ki poteka ob popolnem spoštovanju mednarodnega prava, so lahko vključene tudi pravne osebe zasebnega prava. Skupni projekti iz tega člena se lahko še naprej izvajajo tudi po letu 2030. Za izvajanje projekta se s sodelujočimi državami sklene dogovor.

(2) Električna energija, proizvedena iz obnovljivih virov v tretjih državah, se za namene izračuna deleža energije iz obnovljivih virov v Republiki Sloveniji upošteva le, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) električna energija je porabljena v Evropski uniji kar se šteje za izpolnjeno, kadar:

- so vsi pristojni operaterji prenosnih sistemov v državi izvora, namembni državi in po potrebi v vsaki tranzitni tretji državi dodeljeni zmogljivosti interkonektorja dokončno dodelili količino električne energije, ki je enakovredna upoštevanji električni energiji;
- je pristojni sistemski operater v državi članici, kjer je bila porabljena, v bilanco dokončno vnesel količino električne energije, ki je enakovredna upoštevanji električni energiji, ter
- se dodeljena zmogljivost in proizvodnja električne energije iz obnovljivih virov v obratu iz točke (b) nanašata na isto obdobje;

(b) električno energijo v okviru skupnega projekta iz prvega odstavka proizvaja naprava, ki je začela delovati po 25. juniju 2009, ali naprava s povečano zmogljivostjo, ki je bila obnovljena po navedenem datumu;

(c) za količino proizvedene in izvožene električne energije je bila iz programa podpore tretje države dodeljena samo investicijska pomoč temu obratu ter

(d) električna energija je proizvedena v skladu z mednarodnim pravom v tretji državi, ki je podpisnica Konvencije Sveta Evrope o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter drugih mednarodnih konvencij ali pogodb o človekovih pravicah.

(3) Republika Slovenija pošlje Evropski komisiji uradno obvestilo s podatki o deležu ali količini električne energije, proizvedene v napravi na ozemlju tretje države, ki se šteje kot del deleža energije iz obnovljivih virov v Republiki Sloveniji za namene te direktive. Če Republika Slovenija sodeluje z eno ali več držav članic, se Evropski komisiji pošlje razdelitev tega deleža ali te količine med države članice. Ta delež ali količina ne presega deleža ali količine, ki se dejansko izvaža v Unijo in v njej porabi, ter ustreza količini iz prve in druge alineje točke (a) drugega odstavka tega člena ter izpolnjuje pogoje iz točke (a) navedenega odstavka.

(4) Uradno obvestilo iz prejšnjega odstavka pripravi ministrstvo in vsebuje:

(a) predlagane naprave ali podatke o obnovljeni napravi;

(b) podatke o deležu ali količini električne energije, ki jo proizvede naprava in ki se šteje kot del deleža energije iz obnovljivih virov Republike Slovenije, ob upoštevanju zahtev po zaupnosti podatkov pa tudi ustrezno finančno ureditev;

(c) podatke o obdobju, izraženem v celih koledarskih letih, v katerem se električna energija šteje kot del deleža energije iz obnovljivih virov Republike Slovenije in po potrebi druge države članice, ter

(d) pisno potrditev glede točk (b) in (c) s strani tretje države, na katere ozemlju naj bi obrat začel delovati, in navedbo deleža ali količine električne energije, proizvedene v napravi, ki bo v domači rabi navedene tretje države.

(5) Uradno obvestilo, ki ga da Republika Slovenija v skladu s tem členom, se lahko spremeni ali umakne samo s skupnim soglasjem tretje države, ki je potrdila skupni projekt v skladu s točko (d) prejšnjega odstavka.

30. člen

(učinki skupnih projektov s tretjimi državami)

- (1) Kadar Republika Slovenija da uradno obvestilo iz prejšnjega člena, ministrstvo v dvanajstih mesecih po koncu vsakega leta iz obdobja, določenega v točki (c) petega odstavka prejšnjega člena, ugotovi:
 - (a) skupno količino električne energije, ki je bila v navedenem letu proizvedena iz obnovljivih virov v napravi, na katero se je nanašalo uradno obvestilo iz prejšnjega člena;
 - (b) količino električne energije, ki je bila v navedenem letu proizvedena iz obnovljivih virov v naprave in se šteje kot del deleža energije iz obnovljivih virov Republike Slovenije v skladu s pogoji iz uradnega obvestila iz prejšnjega člena, ter
 - (c) dokazilo o izpolnjevanju pogojev iz drugega odstavka prejšnjega člena.
- (2) Republika Slovenija predloži ugotovitev iz prejšnjega odstavka Evropski komisiji in tretji državi, ki je potrdila projekt v skladu s točko (d) četrtega odstavka prejšnjega člena.
- (3) Količina električne energije, proizvedene iz obnovljivih virov, za katero je bilo v skladu s točko (b) prvega odstavka tega člena izdana ugotovitev, se za namene izračuna deležev energije iz obnovljivih virov iz tega zakona doda upoštevani količini energije, proizvedene iz obnovljivih virov, pri izračunu deleža energije iz obnovljivih virov Republike Slovenije.

31. člen

(povečanje zmogljivosti)

Za namene drugega odstavka 27. člena tega zakona in točke (b) drugega odstavka 29. člena tega zakona se enote energije iz obnovljivih virov, ki se lahko obračunajo kot povečanje zmogljivosti naprave, obravnavajo, kot da bi jih proizvedla samostojna naprava, ki je začela obratovati v trenutku, ko je prišlo do povečane zmogljivosti.

32. člen

(sodelovanje v mehanizmu Unije za financiranje energije iz obnovljivih virov)

- (1) Kadar Republika Slovenija zaostaja pri eni ali več nacionalnih referenčnih vrednosti za dosego deleža energije iz obnovljivih virov, kot so določeni z NEPN, ali če Republika Slovenija od 1. januarja 2021 naprej ne ohranja svojega izhodiščnega deleža 25 %, lahko vlada odloči, da se izvede finančno vplačilo v mehanizmu Unije za financiranje energije iz obnovljivih virov, vzpostavljen v skladu s 33. členom Uredbe 2018/1999/EU in Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2020/1294 z dne 15. septembra 2020 o mehanizmu Unije za financiranje energije iz obnovljivih virov (UL L 303, 17.9.2020, str. 1–17; v nadaljnjem besedilu: izvedbena uredba 2020/1294/EU).

- (2) Vlada se lahko odloči za sodelovanje v mehanizmu Unije za financiranje energije iz obnovljivih virov kot država članica gostiteljica, kot je to opredeljeno z izvedbeno uredbo 2020/1294/EU.
- (3) V primeru iz prejšnjih odstavkov se lahko sredstva za to finančno plačilo zagotovijo iz sredstev za podpore, oblikovanih v skladu s 15. členom tega zakona, ali iz Sklada za podnebne spremembe, oblikovanega v skladu s 128. členom Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 - uradno prečiščeno besedilo, 28/06 - skl. US, 49/06 - ZMetD, 66/06 - odl. US, 33/07 - ZPNačrt, 57/08 - ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12, 92/13, 38/14, 37/15, 56/15, 102/15, 30/16, 42/16, 61/17 - GZ, 68/17, 21/18 - ZNOrg, 84/18 - ZIURKOE, 49/20 - ZIUZEOP, 61/20 - ZIUZEOP-A, 80/20 - ZIUOOPE) .

V. poglavje: SAMOOSKRBA Z ELEKTRIČNO ENERGIJO IZ OBNOVLJIVIH VIROV IN PRIKLJUČEVANJE NAPRAV ZA SAMOOSKRBO TER SKUPNOSTI NA PODROČJU ENERGIJE IZ OBNOVLJIVIH VIROV

1. oddelek: Samooskrba z električno energijo iz obnovljivih virov

33. člen

(pravica do samooskrbe)

- (1) Končni odjemalci, priključeni na distribucijsko omrežje, imajo pravico, da postanejo končni odjemalci s samooskrbo z električno energijo iz obnovljivih virov.
- (2) Pravico do samooskrbe uveljavljajo končni odjemalci posamično, v skupnostni samooskrbi ali prek agregiranja.
- (3) Skupnostna samooskrba se omogoči vsem končnim odjemalcem, ki odjemajo električno energijo prek merilnih mest:
- iste večstanovanjske, poslovno-stanovanjske, stanovanjsko-poslovne ali poslovne stavbe s poslovnimi prostori, ki imajo lastna merilna mesta, ali druge stavbe z več merilnimi mesti, priključenimi na skupno notranjo nizkonapetostno inštalacijo te stavbe (samooskrba večstanovanjske stavbe) ali
 - ki so priključena na distribucijsko omrežje v Republiki Sloveniji (samooskrba skupnosti za oskrbo z energijo iz obnovljivih virov).
- (4) Končni odjemalci se v skupnostno samooskrbo povežejo na podlagi pogodbe po pravilih obligacijskega prava ali tako, da ustanovijo pravno osebo skladno z 39. členom tega zakona.
- (5) Končni odjemalci, ki so udeleženi v skupnostni samooskrbi se lahko dogovorijo, da si delijo proizvedeno energijo iz obnovljivih virov.
- (6) Končni odjemalec s samooskrbo z dobaviteljem sklene pogodbo o samooskrbi, ki je vrsta pogodbe o dobavi električne energije, in ki mora poleg obveznih sestavin, določenih z zakonom, ki ureja oskrbo z električno energijo, vsebovati tudi določbe glede odkupa električne energije, proizvedene v napravi za samooskrbo, ki je bila

oddana v omrežje. Končni odjemalec s samooskrbo lahko za električno energijo iz prejšnjega odstavka, sklene tudi pogodbo o nakupu električne energije iz obnovljivih virov z drugim udeležencem trga z električno energijo.

- (7) Pogodba o samooskrbi lahko vsebuje tudi določbe glede načina določanja obračunskih količin za potrebe obračuna dobavljene električne energije.
- (8) Pogodba o samooskrbi in ključ delitve proizvedene električne energije v primeru skupnostne samooskrbe se registrirata pri distribucijskem operaterju.
- (9) Distribucijski operater mora za namen izvajanja pogodbe o samooskrbi končnemu odjemalcu s samooskrbo ali tretji osebi, ki ima pooblastilo končnega odjemalca, brezplačno zagotavljati vse potrebne obračunske podatke.
- (10) Vlada z uredbo določi podrobnejše pogoje in vrste samooskrbe, način obračuna dajatev za odjemalce s samooskrbo, pogoje za priključitev naprave za samooskrbo ter način poročanja in spremljanja izvajanja ukrepa.
- (11) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na napravo za samooskrbo ali na končnega odjemalca s samooskrbo se nanašajo tudi na napravo za skupnostno samooskrbo ali na končnega odjemalca, ki je povezan v skupnostno samooskrbo, če ni izrecno določeno drugače
- (12) Minister, pristojen za energijo, predpiše tehnične zahteve za varno in pravilno delovanje naprav za samooskrbo.

34. člen

(pravice končnih odjemalcev s samooskrbo)

- (1) Končni odjemalci s samooskrbo imajo ne glede na način izvajanja samooskrbe pravico, da proizvajajo energijo iz obnovljivih virov, tudi za lastno porabo, jo shranjujejo in prodajajo svojo električno energijo, oddano v omrežje, tudi na podlagi pogodb o nakupu električne energije iz obnovljivih virov, prek dobaviteljev električne energije in pravil o medsebojnem trgovanju.
- (2) Končni odjemalci s samooskrbo za proizvedeno električno energijo v napravi za samooskrbo lahko pridobijo deklaracijo in potrdila o izvoru v skladu z določbami 6. in 9. člena tega zakona.
- (3) Plačilo za prodano električno energijo prejmejo končni odjemalci s samooskrbo lahko neposredno od kupca oziroma dobavitelja, ali preko podpore za obnovljive vire. Plačilo mora odražati tržno vrednost te električne energije, v primeru prodaje prek podporne sheme iz prve alineje prvega odstavka 19. člena tega zakona pa se pri določitvi odkupne cene lahko upošteva tudi dolgoročna vrednost samooskrbe za omrežje, okolje in družbo.

- (4) Končni odjemalci s samooskrbo lahko namestijo in upravljajo sisteme za shranjevanje električne energije. Za shranjeno električno energijo, ki ostane v njihovem objektu, ne plačujejo omrežnine ali drugih javnih dajatev.
- (5) Za končne odjemalce s samooskrbo se uporabljajo tudi določbe zakona, ki ureja oskrbo z električno energijo, o aktivnih odjemalcih.
- (6) Končni odjemalci s samooskrbo ne izgubijo pravic, ki jih imajo kot končni odjemalci v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja oskrbo z električno energijo.
- (7) Končni odjemalci s samooskrbo se za namene tega zakona ne štejejo za proizvajalce električne energije, razen če za električno energijo, oddano v omrežje, sklenejo pogodbo o odkupu električne energije iz obnovljivih virov.

35. člen

(obračun omrežnine, prispevkov in drugih dajatev)

- (1) Za električno energijo, prevzeto iz javnega omrežja, plačujejo končni odjemalci s samooskrbo omrežnino, ki je nediskriminatorna in odraža stroške in koristi samooskrbe, in druge javne dajatve, ki se obračunavajo na količino električne energije, prevzete iz javnega omrežja. Končnem odjemalcu v skupnostni samooskrbi se pri določitvi višine omrežnine upošteva obseg uporabe omrežja.
- (2) Ne glede na določbe 16. člena tega zakona, končni odjemalci s samooskrbo niso dolžni plačati prispevka za zagotavljanje podpor proizvodnji energije v soproizvodnji z visokim izkoristkom in iz obnovljivih virov energije.
- (3) Ne glede na določbe zakona, ki ureja učinkovito rabo energije, končni odjemalci s samooskrbo za električno energijo, prevzeto iz omrežja, niso dolžni plačati prispevka na rabo energije za povečanje energetske učinkovitosti.
- (4) Za električno energijo, oddano v omrežje, končni odjemalec s samooskrbo ne plača omrežnine in drugih javnih dajatev.
- (5) Za lastno proizvedeno električno energijo iz obnovljivih virov, ki je lahko tudi shranjena, in ostane v njegovem objektu, končni odjemalec s samooskrbo ne plača omrežnine ali drugih javnih dajatev.

36. člen

(lastništvo in upravljanje naprave za samooskrbo)

- (1) Napravo za samooskrbo ima lahko v lasti ali z njo upravlja tudi tretja oseba, ki s končnim odjemalcem s samooskrbo sklene pogodbo, v kateri se uredijo tudi pravice in obveznosti tretje osebe glede upravljanja naprave, ki obsega zlasti eno ali več od naslednjih nalog: namestitvev naprave, njeno obratovanje, vključno z meritvami ter njeno vzdrževanje.
- (2) Tretja oseba se ne šteje za končnega odjemalca s samooskrbo.

37. člen

(program za spodbujanje samooskrbe)

- (1) Ministrstvo vsaka tri leta pripravi program za spodbujanje in lajšanje razvoja samooskrbe z energijo iz obnovljivih virov na podlagi ocene obstoječih neupravičenih ovir za samooskrbo z energijo iz obnovljivih virov in njenega potenciala na svojem ozemlju in v energetske omrežjih.
- (2) Program iz prejšnjega odstavka med drugim:
 - (a) obravnava dostopnost samooskrbe z električno energijo iz obnovljivih virov za vse končne odjemalce, tudi tiste v gospodinjstvih z nizkimi dohodki;
 - (b) odpravlja neupravičene ovire za financiranje projektov na trgu in obravnava ukrepe za lažji dostop do finančnih sredstev;
 - (c) odpravlja druge neupravičene ovire v predpisih in drugih splošnih aktih za samooskrbo z električno energijo iz obnovljivih virov, tudi za najemnike;
 - (d) obravnava spodbude za lastnike stavb, da ustvarijo možnosti za samooskrbo z električno energijo iz obnovljivih virov, tudi za najemnike;
 - (e) končnim odjemalcem s samooskrbo z energijo iz obnovljivih virov za njihovo lastno proizvedeno električno energijo iz obnovljivih virov, ki jo dovajajo v omrežje, omogoča nediskriminatorni dostop do ustreznih obstoječih programov podpore in vseh delov trga z električno energijo;
- (3) Povzetek politik in ukrepov iz programa iz tega člena ter oceno njegovega izvajanja se vključi v NEPN ter poročila o napredku v skladu z Uredbo 2018/1999/EU.
- (4) Ukrepi za spodbujanje in lajšanje razvoja samooskrbe ne smejo biti v neskladju s predpisi EU o državnih pomočeh.

38. člen

(soglasje za priključitev in postopek enostavnega priključevanja naprav za samooskrbo)

- (1) Pred priključitvijo naprave za samooskrbo je treba pri distribucijskemu operaterju pridobiti soglasje za priključitev v primeru novega merilnega mesta, prek katerega je priključena naprava za samooskrbo, oziroma spremembo soglasja za priključitev v primeru obstoječega merilnega mesta. Izdaja spremembe soglasja

za priključitev poteka po skrajšanem ugotovitvenem postopku, ki je hiter in mora biti končan najpozneje v 15 dneh, če je potreben poseben ugotovitveni postopek, pa najkasneje v 30 dneh od dneva prejema popolne vloge. V postopku iz prejšnjega stavka distribucijski operater vlagatelja pozove k dopolnitvi vloge najkasneje pet dni po prejemu vloge.

- (2) Ne glede na prejšnji odstavek in določbe zakona, ki ureja oskrbo z električno energijo, o priključevanju na omrežje, ter ob upoštevanju določb tega zakona o priključevanju naprav za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov na omrežje, sme končni odjemalec s samooskrbo napravo za samooskrbo, katere priključna moč ne presega 50 kW priključiti na distribucijsko omrežje po tem, ko se o tem obvesti distribucijskega operaterja.
- (3) Podrobnejša vsebina obvestila iz prejšnjega odstavka se določi v uredbi iz sedmega odstavka 33. člena tega zakona, mora pa vsebovati zlasti:
 - predvideni datum priključitve naprave za samooskrbo,
 - predlagana točka za priključitev na omrežje in tehnične značilnosti priključka.
- (4) Distribucijski operater je dolžan potrditi prejem popolnega obvestila najkasneje v treh delovnih dneh od prejema obvestila, ali pa v tem roku pozvati stranko na dopolnitev obvestila.
- (5) Distribucijski operater v enem mesecu po prejemu popolnega obvestila iz tretjega odstavka z odločbo zavrne priključitev zaradi utemeljenih varnostnih pomislekov oziroma tehnične nezdružljivosti komponent sistema ali predlaga drugačne pogoje za priključitev.
- (6) Če take odločbe distribucijski operater ne izda in je vroči stranki v enem mesecu od prejema popolnega obvestila, se šteje, da je končni odjemalec s samooskrbo pridobil pravico do priključitve na distribucijsko omrežje in lahko zahteva sklenitev pogodbe o priključitvi pod pogoji iz obvestila.
- (7) Določbe tega člena se uporabljajo tudi za priključevanje naprav za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov v okviru demonstracijskih projektov.

2. oddelek: Skupnost na področju energije iz obnovljivih virov, ki je pravna oseba

39. člen

(ustanovitev skupnosti na področju obnovljivih virov, ki je pravna oseba)

- (1) Končni odjemalci imajo pravico ustanoviti skupnost na področju energije iz obnovljivih virov, ki je pravna oseba (v nadaljnjem besedilu tega poglavja: skupnost OVE).
- (2) Pravne osebe, ki se ukvarjajo z gospodarsko dejavnostjo, so lahko člani skupnosti OVE, razen če v okviru sodelovanja v skupnosti ne opravljajo njihove osnovne gospodarske ali poklicne dejavnosti.

- (3) Pri ustanovitvi skupnosti OVE lahko sodelujejo tudi občine in njihovi organi. Občina je lahko član skupnosti OVE, če je sedež oziroma center delovanja skupnosti OVE na njenem območju.
- (4) Člani skupnosti OVE ohranijo pravice in obveznosti, ki jih imajo kot končni odjemalci.
- (5) Za skupnost OVE velja tudi naslednje:
 - (a) ima pravico do proizvodnje, porabe, shranjevanja in prodaje energije iz obnovljivih virov, tudi na podlagi pogodb o nakupu električne energije iz obnovljivih virov,
 - (b) ima nediskriminatoren dostop do vseh ustreznih energetske trgov tako neposredno kot prek agregiranja;
 - (c) za namene tega zakona se šteje za proizvajalca električne energije;
 - (d) za proizvodno napravo za samooskrbo se lahko izdajajo deklaracije in potrdila o izvoru;
 - (e) lahko pridobi podporo iz 14. in 19. člena tega zakona.

40. člen

(omogočitveni program na področju skupnosti)

- (1) Ministrstvo vsaka tri leta sprejme omogočitveni program za spodbujanje in lajšanje razvoja skupnosti OVE.
- (2) Z omogočitvenim programom je treba zagotoviti, da:
 - (a) se odpravijo nepravilne ovire v predpisih in drugih splošnih aktih in upravne ovire za skupnosti OVE;
 - (b) za skupnosti OVE, ki so pravne osebe in, ki dobavljajo energijo oziroma zagotavljajo agregiranje ali druge komercialne energetske storitve, veljajo določbe, ki so relevantne za takšne dejavnosti;
 - (c) operater distribucijskega sistema sodeluje s skupnostmi, da bi olajšal prenose energije znotraj teh skupnosti;
 - (d) se za skupnosti OVE uporabljajo pravični, sorazmerni in pregledni postopki, vključno s postopki registracije, ter omrežnine, ki odražajo stroške, pa tudi ustrezne dajatve, s čimer se zagotovi, da ustrezno, pošteno in uravnoteženo prispevajo k delitvi skupnih stroškov v sistemu v skladu s pregledno analizo stroškov in koristi razpršenih virov energije, ki jo pripravi agencija;
 - (e) se skupnosti OVE, ki so pravne osebe, ne obravnavajo diskriminatorno, kar zadeva njihove dejavnosti, pravice in obveznosti, ki jih imajo kot udeleženci na trgu;
 - (f) je sodelovanje v skupnosti OVE na voljo vsem končnim odjemalcem, tudi tistim v gospodinjstvih z nizkimi dohodki ali ranljivih gospodinjstvih;
 - (g) so na voljo orodja za lažji dostop do financiranja in informacij;
 - (h) sta občinam in njihovim organom pri omogočanju in vzpostavljanju skupnosti OVE ter pri njihovi neposredni udeleženi pri tem zagotovljeni regulativna podpora in podpora za razvoj zmogljivosti;
 - (i) so določena pravila za zagotovitev enake in nediskriminatorne obravnave končnih odjemalcev, ki sodelujejo v skupnosti.

- (5) Glavni elementi omogočitvenega programa ter oceno njihovega izvajanja se vključi v posodobitve NEPN ter poročil o napredku v skladu z Uredbo 2018/1999/EU.
- (6) Pri oblikovanju programov podpore rabe obnovljivih virov energije se brez poseganja v pravila EU o državnih pomočeh upoštevajo posebnosti Skupnosti OVE, da bi jim omogočile enake možnosti za pridobitev deklaracije, potrdil o izvoru električne energije ter za kandidiranje za podporo kot drugim udeležencem na trgu.

3. oddelek: Usposabljanje inštalaterjev

41. člen

(usposabljanje inštalaterjev naprav na obnovljive vire energije)

- (1) Za zagotavljanje pravilnega in učinkovitega delovanja naprav in sistemov na obnovljive vire energije lahko inštalaterji sončnih kolektorjev, toplotnih črpalk, plitvih geotermalnih sistemov, kotlov na lesno biomaso in proizvodnih naprav na sončno energijo opravijo strokovno usposabljanje.
- (2) Program usposabljanja izvajajo fizične ali pravne osebe, ki jih pooblasti ministrstvo, pristojno za energijo (v nadaljnjem besedilu: izvajalec usposabljanja). Pooblastilo za izvajanje usposabljanja podeli minister, pristojen za energijo, po izvedenem javnem natečaju kot javno pooblastilo.
- (3) Certifikati in druga primerljiva potrdila o strokovni usposobljenosti inštalaterjev malih naprav na obnovljive vire, ki so izdani v državah članicah Evropske unije v skladu z merili iz Priloge IV Direktive 2018/2001/EU, so enakovredni potrdilom, izdanim skladno s tem zakonom.
- (4) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za okolje, s predpisom podrobneje določi:
- pogoje, ki jih morajo izpolnjevati inštalaterji, da se lahko udeležijo usposabljanja,
 - vsebino programa usposabljanja,
 - pogoje za izvajalca usposabljanja,
 - evidence o izvedenih programih usposabljanja,
 - način preverjanja znanja in
 - vsebino, obliko in veljavnost potrdila o usposobljenosti.

VI. poglavje: SPODBUJANJE RABE OBNOVLJIVIH VIROV ENERGIJE V PROSTORSKEM NAČRTOVANJU IN DOLOČANJU POGOJEV ZA IZDAJO DOVOLJENJ

42. člen
(splošne določbe)

- (1) Državni organi, organi občin in nosilci javnih pooblastil morajo pri izdaji podzakonskih predpisov in splošnih aktov za izvrševanje javnih pooblastil, ki se nanašajo na izdajo kakršnegakoli dovoljenja ali drugega posamičnega akta v zvezi s proizvodno napravo in z njimi povezanimi prenosnimi ali distribucijskimi omrežji, proizvodnjo električne energije in energije za ogrevanje ali hlajenje iz obnovljivih virov, za postopek pretvorbe biomase v pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva, biomasna goriva ali druge energente ter za tekoča in plinasta goriva iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, namenjena uporabi v prometu, skrbeti za to, da so pogoji in zahteve za izdajo teh aktov sorazmerne in potrebne ter prispevajo k izvajanju načela energetske učinkovitosti na prvem mestu.
- (2) Pravila, ki urejajo izdajo dovoljenj ali drugih posamičnih aktov iz prejšnjega odstavka, morajo biti pregledna in sorazmerna, ne smejo diskriminirati med vlagatelji zahtev ter morajo v celoti upoštevati posebnosti posameznih tehnologij energije iz obnovljivih virov.
- (3) Ne glede na omejitve občinskih prostorskih aktov se dovoli postavitve, namestitve ali rekonstrukcija proizvodne naprave, ki proizvaja električno energijo z izkoriščanjem sončne energije, in toplotne črpalke na stavbnih zemljiščih.

43. člen
(prostorsko načrtovanje)

- (1) Državni organi, organi občin in nosilci javnih pooblastil morajo pri pripravi in sprejemanju prostorskih aktov, pri določanju pogojev in izdajanju mnenj v postopkih prostorskega načrtovanja, ki se nanašajo na gradnjo in obnavljanje lokalne infrastrukture, industrijskih, komercialnih ali stanovanjskih območij in energetske infrastrukture, vključno z omrežji za električno energijo, energijo za daljinsko ogrevanje in hlajenje, zemeljski plin ter alternativna goriva, na nacionalni, regionalni in lokalni ravni spodbujati vključevanje in uvajanje energije iz obnovljivih virov, vključno s samooskrbo z energijo iz obnovljivih virov in skupnostmi na področju energije iz obnovljivih virov, ter uporabo odvečne toplote in odvečnega hladu, pri čemer morajo upoštevati tudi pozitivne učinke, ki jih imajo naprave, ki izrabljajo obnovljive vire energije na okoljske in podnebne cilje.
- (2) Občine vključijo uporabo obnovljivih virov v lokalne energetske koncepte, pripravljene skladno z zakonom, ki ureja načrtovanje na področju energetike, in v druge akte, s katerimi načrtujejo lokalno infrastrukturo.
- (3) Občine se pri pripravi lokalnih energetske konceptov posvetujejo z operaterji omrežij v delu, ki se nanaša na:
 - analizo možnosti učinkovite rabe energije in analizo potencialov obnovljivih virov energije;
 - prilagajanje odjema energije;
 - samooskrbo z energijo iz obnovljivih virov in skupnostih na področju energije iz obnovljivih virov.

- (4) Operaterji omrežij morajo pri pripravi razvojnih načrtov omrežja upoštevati prihodnje potrebe po ojačitvi obstoječega omrežja ali izgradnji novega omrežja, kot izhajajo iz lokalnih energetskega konceptov glede na načrtovano umeščanje naprav, ki izrabljajo obnovljive vire, v prostor in vključevanje samooskrbe ter skupnosti na področju obnovljivih virov energije.
- (5) Državni organi, organi občin in nosilci javnih pooblastil morajo pri izdaji podzakonskih predpisov in splošnih aktov za izvrševanje javnih pooblastil, ki se nanašajo na izvajanje gradbenih del in proizvodnjo, promet ter uporabo gradbenih proizvodov, skrbeti za tako ureditev, s katero se poveča obseg uporabe vseh vrst energije iz obnovljivih virov pri gradbenih delih in proizvodih, vključno s povečanjem samooskrbe z energijo iz obnovljivih virov, lokalnim skladiščenjem energije ter energetske učinkovitosti, povezane s sproizvodnjo ter s skoraj ničenergijskimi stavbami. Ta zahteva velja tudi za oborožene sile, vendar le do te mere, ko to ni v nasprotju z naravo in poglobitnim ciljem dejavnosti oboroženih sil ter z izjemo materialov, ki se uporabljajo izključno v vojaške namene.
- (6) Vključevanje in uvajanje energije iz obnovljivih virov, vključno s samooskrbo z energijo iz obnovljivih virov in skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov v javnih stavbah, je del dolgoročne strategije energetske prenove stavb, ki jo določa zakon, ki ureja učinkovito rabo energije.

44. člen

(ocena možnosti na področju uporabe energije iz obnovljivih virov)

- (1) Ministrstvo po preučitvi lokalnih energetskega konceptov in po posvetovanju z občinami izdela oceno možnosti na področju energije iz obnovljivih virov ter uporabe odvečne toplote in odvečnega hlada v sektorju ogrevanja in hlajenja, ki po potrebi vključuje prostorsko analizo okoljsko sprejemljivih območij in degradiranih območij, ter možnosti za uporabo manjših projektov za gospodinjstva.
- (2) Ocena iz prejšnjega odstavka se vključi v celovito oceno možnosti za uporabo sproizvodnje z visokim izkoristkom ter učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje ter analizo stroškov in koristi, ki jo pripravi ministrstvo skladno z zakonom, ki ureja učinkovito rabo energije.

45. člen

(odprava ovir za dolgoročne pogodbe o nakupu električne energije iz obnovljivih virov)

- (1) Agencija vsaki dve leti oceni normativne in administrativne ovire za dolgoročne pogodbe o nakupu električne energije iz obnovljivih virov ter pripravi predloge ukrepov za odpravo neupravičenih ovir, vključno z diskriminatornimi ali nesorazmernimi postopki ali plačili pri njihovem sklepanju, in predloge ukrepov za lažje pogoje za sklenitev takih pogodb, ki jih predloži ministrstvu.

- (2) Ukrepi iz prejšnjega odstavka se vključijo v NEPN ter poročila o napredku v skladu z Uredbo 2018/1999/EU.

46. člen

(dovoljenja za proizvodne naprave)

- (1) Postopki izdaje dovoljenj in soglasij za postavitve, priključitev in obratovanje proizvodne naprave za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov smejo od vložitve popolne zahteve do izdaje dokončne odločbe o tej zahtevi skupaj trajati največ dve leti.
- (2) Postopki izdaje dovoljenj in soglasij za postavitve, priključitev in obratovanje proizvodne naprave za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov, katerih inštalirana zmogljivost je manjša od 150 kW, smejo od vložitve popolne zahteve do izdaje dokončne odločbe o tej zahtevi skupaj trajati največ eno leto.
- (3) Stranki mora biti pred potekom roka iz prvega in drugega odstavka tega člena vročen obrazložen sklep, s katerim se v izjemnih okoliščinah, ki so obrazložene v sklepu, postopek izdaje dovoljenj in soglasij skupaj podaljša največ za eno leto.
- (4) Kadar je za nadomestitev stare zmogljivosti z novo proizvodno napravo potrebno pridobiti dovoljenja in soglasja, smejo postopki za postavitve, priključitev in obratovanje nove naprave od vložitve popolne zahteve do izdaje dokončne odločbe o tej zahtevi skupaj trajati največ eno leto.
- (5) Stranki mora biti pred potekom roka iz prejšnjega odstavka vročen obrazložen sklep, s katerim se postopek izdaje dovoljenj in soglasij skupaj podaljša največ za eno leto, kadar je to utemeljeno v izjemnih okoliščinah, zlasti zaradi nujnih varnostnih razlogov v primeru, ko projekt v zvezi z nadomestitvijo stare zmogljivosti z novo bistveno vpliva na omrežje ali osnovno zmogljivost, velikost ali delovanje proizvodne naprave.
- (6) Roki iz tega člena se uporabljajo brez poseganja v obveznosti, ki izhajajo iz zakonodaje s področja okolja, upravnega spora in drugih morebitnih sodnih postopkov ter morebitnih postopkov alternativnega reševanja sporov.
- (7) Za postavitve naprav za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije ali s soproizvodnjo z visokim izkoristkom, ki se montirajo na, v ali ob obstoječi stavbi ali gradbenem inženirskem objektu, zgrajenem skladno s predpisi, ki urejajo graditev objektov, ni potrebno gradbeno dovoljenje.
- (8) Vlada z uredbo določi vrste, velikost ter pogoje za montažo in priključitev naprav za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije ali s soproizvodnjo z visokim izkoristkom, za katere ni potrebno gradbeno dovoljenje.

47. člen

(lokacijska preveritev za naprave)

- (1) V postopku lokacijske preveritve lahko občina za namen postavitve, namestitve gradnje ali rekonstrukcije, vključno z zamenjavo proizvodnih zmogljivosti v napravi, naslednjih naprav:
- (a) naprave, ki proizvajajo električno energijo s sproizvodnjo toplote in električne energije, z nazivno električno močjo do vključno 50 kW,
 - (b) naprave, ki proizvajajo električno energijo z izkoriščanjem sončne energije, z nazivno električno močjo do vključno 1 MW,
 - (c) naprave, ki proizvajajo električno energijo z izkoriščanjem vetrne energije, z nazivno električno močjo do vključno 150 kW,
 - (d) toplotnih črpalk z nazivno električno močjo do vključno 50 kW, in
 - (e) naprave za shranjevanje energije iz točke a), b) in c) tega odstavka, z zmogljivostjo do vključno 1 MWh,
 - (f) naprave, ki proizvajajo električno energijo z izkoriščanjem vodne energije, z nazivno močjo do vključno 50 kW,

določi natančno obliko in velikost območja stavbnih zemljišč in dovoli odstopanje od prostorskih izvedbenih pogojev, kot so določeni v prostorskih izvedbenih aktih občine.

- (2) Za lokacijsko preveritev iz prejšnjega odstavka se uporabljajo določbe 127. do 133. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 61/17; v nadaljnjem besedilu: ZUreP-2), razen kolikor ni v tem zakonu drugače določeno.
- (3) Ne glede na določbe ZUreP-2 za lokacijsko preveritev iz prvega odstavka tega člena veljajo naslednja pravila:
- (a) območje stavbnih zemljišč se lahko določi s spremembo namembnosti zemljišč na kateremkoli delu občine, ne le pri prilagajanju in določanju natančne oblike in velikosti območja stavbnih zemljišč na posamični poselitvi;
 - (b) povečanje ali zmanjšanje obsega stavbnih zemljišč ni omejeno, vendar ne sme presežati tistega obsega, ki je nujen za gradnjo, postavitve, namestitve oziroma rekonstrukcijo in obratovanje naprave iz prvega odstavka tega člena, vključno z objekti in napravami energetske infrastrukture, ki so potrebne za povezavo proizvodne naprave z distribucijskim sistemom ali z napravami za shranjevanje energije;
 - (c) odstopanje od prostorskih izvedbenih pogojev se dovoli ne glede na obstoj objektivnih okoliščin iz prvega in drugega odstavka 129. člena ZUreP-2;
 - (d) z lokacijsko preveritvijo se lahko dovoli gradnja objektov, ki jih prostorski izvedbeni pogoji ne dopuščajo.

48. člen

(celovito dovoljenje za proizvodne naprave)

- (1) Za gradnjo ali rekonstrukcijo, vključno z zamenjavo proizvodnih zmogljivosti, proizvodne naprave, razen proizvodne naprave iz prvega odstavka prejšnjega člena, in objektov ter naprav energetske infrastrukture, ki so potrebne za povezavo te proizvodne naprave s prenosnim ali distribucijskim sistemom, ali z napravami za shranjevanje energije, se na zahtevo investitorja izvede postopek izdaje celovitega dovoljenja in uredbe o varovanem območju skladno s 99. do 105. členom ZUreP-2.

- (2) Proizvodne naprave in objekti ter naprave energetske infrastrukture iz prejšnjega odstavka štejejo za prostorske ureditve državnega pomena za izvedbo postopka izdaje celovitega dovoljenja in izdaje uredbe o varovanem območju, tudi če ne izpolnjujejo pogojev za prostorske ureditve državnega pomena iz 2. točke drugega odstavka 50. člena ZUreP-2.
- (3) Če je gradnja ali rekonstrukcija proizvodne naprave, vključno z objekti ter napravami energetske infrastrukture iz prvega odstavka tega člena, ki ne izpolnjuje pogojev za prostorske ureditve državnega pomena iz 2. točke drugega odstavka 50. člena ZUreP-2, predvidena v občinskem prostorskem izvedbenem aktu, se postopek izdaje celovitega dovoljenja in uredbe o varovanem območju ne izvede.

49. člen

(kontaktna točka)

- (1) Kontaktna točka je pravna oseba, ki na zahtevo vlagatelja usmerja vloge za pridobitev dovoljenj in drugih aktov iz tretjega odstavka tega člena in mu pomaga pri celotnem upravnem postopku od vložitve zahteve do izdaje dokončne odločbe o tej zahtevi.
- (2) Naloge kontaktne točke opravlja gospodarska družba, ki po 17. členu tega zakona opravlja dejavnost centra za podpore. Center za podpore vzpostavi regionalne informacijske točke. Za ta namen lahko center za podpore za izvajanje nalog iz četrtega odstavka tega člena sodeluje z lokalnimi energetske organizacijami.
- (3) Dovoljenja in drugi akti iz prvega odstavka so vsa dovoljenja in drugi posamični akti, prostorski akti, licence, registracije in upravna dejanja, ki so potrebna za izgradnjo proizvodne naprave, njeno rekonstrukcijo, nadomestitev stare zmogljivosti z novo in za njeno obratovanje, pa tudi za pridobitev podpore za proizvodno napravo, ki vključuje, čeprav ni omejeno na:
- (a) prijavo na javni razpis za podpore v skladu s tem zakonom;
 - (b) odločbo o sklenitvi podpore in sklenitev pogodbe o njej;
 - (c) spremembo oziroma sprejem prostorskega izvedbenega akta;
 - (d) lokacijsko preveritev iz 46. člena tega zakona;
 - (e) gradbeno dovoljenje;
 - (f) vodno dovoljenje;
 - (g) celovito dovoljenje iz 47. člena tega zakona;
 - (h) uporabno dovoljenje;
 - (i) soglasje za priključitev na prenosni ali distribucijski sistem;
 - (j) obvestilo o priključitvi iz 38. člena tega zakona;
 - (k) vsako drugo dovoljenje, ki se nanaša na proizvodno napravo in je potrebno za gradnjo ali rekonstrukcijo ter za začetek obratovanja proizvodne naprave,
 - (l) pomoč investitorju pri sklenitvi pogodbe o priključitvi na omrežje,
 - (m) v kolikor je potrebno, okoljevarstvena in vsa druga soglasja in dovoljenja.

- (4) Kontaktna točka opravlja vse naloge v zvezi s pomočjo in svetovanjem stranki v navedenih upravnih in drugih postopkih, vendar ne sme nastopati kot zastopnik ali pooblaščenec stranke v upravnem ali drugem postopku. Kontaktna točka na pregleden način vodi stranko skozi postopek in ji zagotavlja v tem postopku vse potrebne informacije.
- (5) V okviru nalog iz prejšnjega odstavka kontaktna točka opravlja naslednja javna pooblastila:
- (a) vzpostavitev in vodenje javno dostopne uradne evidence prejetih vlog in popolnih zahtev ter faz v postopku, vključno z zamudami;
 - (b) sodelovanje s pristojnimi organi, ki odločajo v postopkih za izdajo dovoljenj in drugih aktov iz tretjega odstavka tega člena (v nadaljnjem besedilu tega člena: pristojni organ), da se omogoči čimbolj hiter in učinkovit postopek (hitra in učinkovita izmenjava vlog in drugih dokumentov, pomoč pristojnim organom z informacijami o nameravani proizvodni napravi in drugem objektu, opozarjanje na tek rokov in podobno).
- (6) Poleg nalog iz prejšnjega odstavka kontaktna točka opravlja tudi naslednja opravila:
- (a) priprava in javna objava priročnika ter svetovanje o postopkih za razvijalce projektov, ki posebej obravnava tudi majhne projekte in projekte končnih odjemalcev s samooskrbo;
 - (b) informiranje glede spodbujanja rabe obnovljivih virov energije, vključevanja v sistem samooskrbe in oblikovanja skupnostne samooskrbe;
 - (c) druga administrativna opravila za potrebe postopkov.
- (7) Kontaktna točka mora zagotoviti, da lahko stranka vse vloge pošilja elektronsko. Kontaktna točka vzpostavi informacijski sistem za podporo vlagateljem, s katerim zagotavlja ustrezno informacijsko podporo za integrirano izvajanje poslovnih in upravnih procesov.
- (8) Naloge kontaktne točke se financirajo iz sredstev za podpore iz 15. člena tega zakona.
- (9) Vlada podrobneje predpiše naloge kontaktne točke iz četrtega odstavka tega člena.

VII. poglavje: VKLJUČEVANJE ENERGIJE IZ OBNOVLJIVIH V OGREVANJE IN HLAJENJE

50. člen

(povečanje deleža energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja)

- (1) Z ukrepi iz 51., 52. in 55. člena tega zakona se zasleduje cilj povečanja deleža energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja za okvirno 1,3 odstotne točke kot letno povprečje, izračunano za obdobji 2021 do 2025 in 2026 do 2030, z začetkom pri deležu energije iz obnovljivih virov v tem sektorju leta 2020.

- (2) Delež povečanja iz prejšnjega odstavka se izraža kot delež končne porabe energije v Republiki Sloveniji in izračuna v skladu z metodologijo iz 5. člena tega zakona.
- (3) Pri izvajanju ukrepov iz 51., 52. in 55. člena je treba dati prednost najboljšim dosegljivim tehnologijam, kadar je to ustrezno.
- (4) Ne glede na določbo drugega odstavka se lahko pri izračunu deleža energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja ter svojega povprečnega letnega povečanja v skladu z navedenim odstavkom upošteva odvečno toploto in odvečni hlad, pri čemer je to omejeno na 40 % povprečnega letnega povečanja.
- (5) Kadar delež energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja presega 60 %, šteje, da je s takšnim deležem izpolnjeno povprečno letno povečanje iz prvega odstavka tega člena, kadar pa delež energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja presega 50 %, vendar ne 60 %, se šteje, da je s takšnim deležem izpolnjena polovica povprečnega letnega povečanja iz prvega odstavka tega člena.
- (6) Pri določanju ukrepov iz 51., 52. in 55. člena tega zakona se upošteva stroškovno učinkovitost, pri katerih bodo upoštevane strukturne ovire, ki nastanejo zaradi visokega deleža zemeljskega plina ali hlajenja ali zaradi razpršene strukture poselitve z nizko gostoto prebivalstva.
- (7) Če cilj iz prvega odstavka tega člena ni dosežen, se to objavi v celovitem nacionalnem energetske in podnebne poročilu o napredku v skladu s 20. členom Uredbe 2018/1999/EU. Ministrstvo predloži Evropski komisiji utemeljitev, vključno z ukrepi, ki bodo prispevali k doseganju cilja.

1. oddelek: Ukrepi za povečanje deleža energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja

51. člen

(omejevanje uporabe posameznih energentov za ogrevanje)

- (1) Prepovedano je projektiranje, vgradnja in prodaja kotla na kurilno olje in premog, razen kjer je uporaba kurilnega olja in premoga del industrijskega ali proizvodnega procesa.
- (2) Prepovedano je projektiranje in vgradnja kotla na fosilno gorivo v novozgrajenih enostanovanjskih stavbah.
- (3) Prepovedano je projektiranje in vgradnja električnih grelnikov za osnovno ogrevanje stavbe, razen na območju omejitev, ki izhajajo iz predpisov o kakovosti zraka.
- (4) Uporaba električne energije je dovoljena le za dodatno ogrevanje prostorov, v katerih so drugi generatorji toplote in se električna energija rabi le za občasno dogrevanje prostorov.

(5) Prepoved iz tretjega odstavka ne velja za toplotne črpalke.

52. člen

(znižanja prispevka za energetska intenzivna podjetja)

- (1) Energetska intenzivna podjetja so upravičena do znižanja prispevka OVE pod pogojem:
 - da izvajajo ukrepe iz energetskega pregleda iz zakona, ki ureja učinkovito rabo energije ali
 - da izvajajo sistem upravljanja z energijo skladno s standardom SIST EN ISO 50001 ali sistem upravljanja z okoljem skladno s standardom SIST EN ISO 14001 ter je narejen minimalni pregled v skladu s Prilogo A, točko A.3 standarda SIST ISO 50002, ki se v izvede na vsake štiri leta ali
 - da proizvajajo energijo iz obnovljivih virov energije.
- (2) Nadzor nad izpolnjevanjem obveznosti iz prejšnjega odstavka izvaja agencija.
- (3) Vlada z uredbo iz sedmega odstavka 14. člena tega zakona podrobneje predpiše merila za določitev energetska intenzivnih podjetij ter način in višino znižanja prispevka OVE.

53. člen

(učinkovitost sistema daljinskega ogrevanja in hlajenja)

- (1) Distributer toplote mora na svoji spletni strani objaviti ažurne podatke o učinkovitosti sistema daljinskega ogrevanja in hlajenja in povprečen delež energije iz obnovljivih virov v prodani toploti končnim odjemalcem iz posameznega sistema daljinskega ogrevanja ali hlajenja. Enake podatke distributer posreduje tudi končnemu odjemalcu z letnim obračunom ali na zahtevo.
- (2) Distributer toplote za sisteme daljinskega ogrevanja in hlajenja, ki niso učinkoviti, agenciji predloži načrt ukrepov za doseganje kriterija učinkovitega sistema daljinskega ogrevanja in hlajenja. Načrt ukrepov vsebuje aktivnosti ter okvirni finančni in časovni načrt za doseganje kriterija učinkovitosti sistema daljinskega ogrevanja in hlajenja. Kadar distributer toplote opravlja distribucijo toplote na podlagi koncesije, k načrtu predloži mnenje koncudenta.
- (3) Agencija prejeti načrt ukrepov oceni in izda pozitivno ali negativno mnenje glede realnosti izvedbe načrta in doseganja energetske učinkovitosti sistema daljinskega ogrevanja. Na podlagi mnenja lahko predlagani načrt distributer toplote dopolni ali spremeni.
- (4) Agencija v roku 3 mesecev od prejema končnega načrta odloči o odobritvi načrta na podlagi presoje njegove finančne vzdržnosti in realnosti izvedljivosti.
- (5) Agencija odločbo o odobritvi načrta objavi na svoji spletni strani.

54. člen

(pravica odjemalca do odklopa)

- (1) Odjemalec ima pravico odklopiti se iz sistema daljinskega ogrevanja in hlajenja ali spremeniti pogodbo o odjemu, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) če je priključen na sistem daljinskega ogrevanja ki ni energetsko učinkovit v smislu 49. točke prvega odstavka 3. člena tega zakona ali nima odobritve agencije iz prejšnjega člena za načrt, s katerim bo postal učinkovit sistem najkasneje do 31. decembra 2025,
 - (b) če bo samostojno proizvajal potrebno toploto za ogrevanje in hlajenje iz izključno obnovljivih virov energije,
 - (c) če bo poravnal stroške odklopa iz sistema daljinskega ogrevanja in hlajenja,
 - (d) če bo poravnal neamortizirani del sredstev, ki jih je distributer toplote vložil za zagotavljanje toplote in hladu odjemalcu.
- (2) Pravica do odklopa ali spremembe pogodbe iz prejšnjega odstavka se nanaša na toplotno postajo kot celoto. V primeru večstanovanjskih stavb ali stavb z več enotami, je možen odklop le celotne stavbe.
- (3) V imenu končnih odjemalcev, ki so priključeni na toplotno postajo, lahko pravico odklopa uveljavlja tudi podjetje v lasti vseh odjemalcev ali zastopnik vseh odjemalcev, ki uveljavljajo pravico do odklopa. V primeru iz prejšnjega odstavka so to vsi odjemalci, katerih stavba je priključena na zadevno toplotno postajo oziroma so v zadevni stavbi.
- (4) Podrobneje uredi pravico končnih odjemalcev do odklopa, pogoje in način odklopa agencija s splošnim aktom.

55. člen

(odvečna toplota)

- (1) Distributer toplote pripravi tehnične in ostale pogoje za priključitev dobavitelja in odkup odvečne toplote in toplote iz obnovljivih virov iz posameznega distribucijskega sistema, ter jih objavi na svoji spletni strani in vključi v sistemsko obratovalna navodila, pri čemer upošteva smernice iz tretjega odstavka tega člena.
- (2) Tehnični in ostali pogoji za priključitev dobavitelja in odkup odvečne toplote in toplote iz obnovljivih virov morajo biti sorazmerni in transparentni, ter se nanašajo na: tehnične zahteve kot je temperaturni nivo, zagotavljanje tlaka, zahteva po izmenjevalcu toplote, kvaliteto vode, merilne zahteve, minimalna letna količina, odkupna cena toplote in podobno.
- (3) Agencija v splošnem aktu predpiše smernice za določitev tehničnih in ostalih pogojev za priključitev dobavitelja in odkup odvečne toplote in toplote iz obnovljivih virov.

- (4) Distributer toplote pod enakimi in nediskriminatornimi pogoji in v skladu s tehničnimi in ostalimi pogoji iz odstavka (x) ponudi priključitev osebi, ki lahko dobavlja odvečno toploto ali toploto iz obnovljivih virov ter odkup toplote, kadar načrtuje:
- (a) dobavo toplote novim odjemalcem,
 - (b) nadomestitev obstoječih zmogljivosti za proizvodnjo toplote ali
 - (c) razširitev obstoječih zmogljivosti za proizvodnjo toplote.
- (5) Distributer toplote lahko zavrne priključitev in odkup toplote od dobavitelja odvečne toplote ali toplote iz obnovljivih virov, če ne izpolnjuje tehničnih in ostalih pogojev za priključitev ali če:
- (a) Distribucijski sistem tudi zaradi drugih dobaviteljev odvečne toplote ali toplote iz obnovljivih virov ali soproizvodnje z visokim izkoristkom nima zadostnih zmogljivosti;
 - (b) Dobavljena toplota ne izpolnjuje objavljenih tehničnih kriterijev distributerja za priključitev na sistem daljinskega ogrevanja in njegovo varno obratovanje;
 - (c) Distributer dokaže, da priključitev in odkup toplote povzroči čezmerno povišanje cene toplote za končne odjemalce glede na primarni vir v distribucijskem sistemu.
 - (d) Dobavitelj toplote iz lesne biomase ne zagotavlja primerno nizek izpust trdnih delcev iz kurilne naprave v skladu s predpisi o varstvu zraka.
- (6) Distributer toplote mora odkupiti odvečno toploto in toploto iz obnovljivih virov od dobavitelja, če:
- (a) distribucijski sistem ni energetsko učinkovit v skladu z 52. členom tega zakona oziroma nima odločbe agencije o odobritvi načrta ukrepov za doseganje kriterija energetsko učinkovitega sistema daljinskega ogrevanja in hlajenja in
 - (b) je skupna nazivna vhodna toplotna moč distribucijskega sistema večja kot 20 MW.

56. člen

(ocena potenciala sistema daljinskega ogrevanja za povezovanje s sistemom distribucije električne energije)

Distribucijski operater električne energije v sodelovanju z distributerji sistema daljinskega ogrevanja najmanj vsake štiri leta v razvojnem načrtu omrežja oceni potencial sistemov daljinskega ogrevanja za povezovanje s sistemom distribucije električne energije za izravnavo in druge systemske storitve, vključno s prilagajanjem odjema in shranjevanjem presežne električne energije iz obnovljivih virov. Pri tem se oceni gospodarnost izkoriščanja virov (PEF) in stroškovno učinkovitost uporabe ugotovljenega potenciala sistema daljinskega ogrevanja.

VIII. poglavje: VKLJUČEVANJE ENERGIJE IZ OBNOVLJIVIH VIROV V PROMET

57. člen

(obvezni delež energije iz obnovljivih virov v prometu)

- (1) Dobavitelji goriva morajo dati v posameznem letu na trg energijo iz obnovljivih virov energije za uporabo v prometu najmanj v deležu, kot je določen v predpisu vlade iz desetega odstavka tega člena glede na količino energije, ki jih dajo na trg v tem letu za uporabo v prometu.
- (2) Deleži iz prejšnjega odstavka se lahko za posamezno koledarsko leto določijo v različni višini, pri čemer mora biti zagotovljeno, da delež energije iz obnovljivih virov v okviru končne porabe energije v prometnem sektorju, do leta 2030 doseže vsaj 14 %.
- (3) V okviru minimalnega deleža iz drugega odstavka tega člena mora delež naprednih pogonskih biogoriv in bioplina, proizvedenih iz surovin s seznama v delu A Priloge IX Direktive 2018/2001/EU biti določen tako, da prispevek teh naprednih pogonskih biogoriv in bioplina v okviru končne porabe energije v prometnem sektorju leta 2022 znaša vsaj 0,2 %, leta 2025 vsaj 1 % in leta 2030 vsaj 3,5 %.
- (4) Za izračun minimalnega deleža iz drugega odstavka tega člena se upoštevajo tekoča in plinasta goriva iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, namenjena uporabi v prometu, tudi kadar se uporabljajo kot vmesni proizvod pri proizvodnji konvencionalnih goriv, upoštevajo pa se tudi reciklirana ogljična goriva.
- (5) Delež pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv ter biomasnih goriv, porabljenih v prometu, proizvedenih iz poljščin, ki se uporabljajo za živila in krmo, od leta 2021 ne sme presegati za več kot eno odstotno točko deleža teh goriv v končni porabi energije v sektorju cestnega in železniškega prometa, ki je bil dosežen v letu 2020. Celoten delež surovin iz tega odstavka lahko predstavlja največ 7% končne porabe energije v sektorjih cestnega in železniškega prometa.
- (6) Delež pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv ali biomasnih goriv, pri katerih obstaja visoko tveganje za posredno spremembo rabe zemljišč in ki so proizvedena iz poljščin, ki se uporabljajo za živila in krmo, pri katerih se ugotavlja znatna širitev proizvodnega območja na zemljišča z visoko zalogo ogljika, ne sme presegati ravni porabe takih goriv v letu 2019, razen če so predmetna goriva certificirana kot pogonska goriva, druga tekoča biogoriva ali biomasna goriva z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč.
- (7) Od 31. decembra 2023 se uporaba pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv ali biomasnih goriv, pri katerih obstaja visoko tveganje za posredno spremembo rabe zemljišč in ki so proizvedena iz poljščin, ki se uporabljajo za živila in krmo, pri katerih se ugotavlja znatna širitev proizvodnega območja na zemljišča z visoko zalogo ogljika postopoma znižuje in do 31. decembra 2030 doseže vrednost 0%.
- (8) Dobavitelji goriva, ki dobavljajo gorivo v obliki električne energije, namenjene uporabi v prometu, se v zvezi s tem gorivom izvzamejo iz izpolnjevanja obveznosti minimalnega deleža naprednih pogonskih biogoriv in bioplina, proizvedenih iz surovin s seznama v delu A Priloge IX Direktive 2018/2001/EU.

- (9) V predpisu vlade iz desetega odstavka tega člena se deleži lahko določijo glede na obseg, energijsko vsebnost ali emisije toplogrednih plinov, če se dokaže, da sta dosežena minimalna deleža iz prvega in tretjega odstavka tega člena.
- (10) Vlada predpiše deleže iz prvega in tretjega odstavka tega člena in način njihovega izračuna.

58. člen
(zagotavljanje podatkov)

- (1) Dobavitelji goriva so dolžni pravočasno vnašati točne podatke v podatkovno zbirko EU, ki jo vzpostavi Evropska komisija v skladu s prvim stavkom drugega odstavka 28. člena Direktive 2018/2001/EU.
- (2) Podatki iz prejšnjega odstavka se, skladno z zahtevami podatkovne zbirke iz prejšnjega odstavka, nanašajo na transakcije s tekočimi in plinastimi biogorivi, namenjenimi uporabi v prometu, ki se upoštevajo pri izračunu deležev iz prvega in tretjega odstavka prejšnjega člena, o trajnostnih značilnostih teh goriv, vključno z emisijami toplogrednih plinov v njihovem življenjskem ciklu, od kraja proizvodnje do dobavitelja goriva, ki goriva da na trg.

IX. poglavje: INŠPEKCIJSKI NADZOR

59. člen
(inšpekcijski nadzor)

- (1) Inšpektorat, pristojen za energijo (v nadaljnjem besedilu: energetska inšpekcija) izvaja nadzor nad določbami tega zakona in na njegovi podlagi izdanih podzakonskih predpisov, razen tistih določb, nad katerimi v skladu z zakonom, ki ureja naloge in pooblastila agencije, izvaja nadzor agencija.
- (2) Inšpekcijski nadzor izvaja energetska inšpekcija skladno z določbami zakona, ki ureja inšpekcijski nadzor zakona, ki ureja energetska inšpekcijo, in tega zakona.

X. poglavje: PREKRŠKI

60. člen
(prekrški)

- (1) Z globo od 5.000 do 125.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:
- če kot dobavitelj goriva ne vnese pravočasno točnih podatkov v podatkovno zbirko EU, ki jo vzpostavi Evropska komisija v skladu s prvim stavkom drugega odstavka

28. člena Direktive 2018/2001/EU skladno s prvim in drugim odstavkom 58. člena tega zakona;

- ne obvesti agencije o vseh spremembah na proizvodni napravi, ki lahko vplivajo na veljavnost deklaracije (peti odstavek 6. člena tega zakona).

(2) Z globo od 5.000 do 125.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 2.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz četrtega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(4) Z globo od 400 do 2.000 eurov se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz druge alineje prvega odstavka tega člena.

61. člen

(prekršek v zvezi z biogorivi)

(1) Z globo od 50.000 eurov do 2 % letnega prometa od prodaje goriv končnim odjemalcem v Republiki Sloveniji namenjenih uporabi v prometu, v predhodnem poslovnem letu, se za prekršek kaznuje pravna oseba, če ne da na trg biogoriv ali drugih obnovljivih virov energije v skladu s prvim in tretjim odstavkom 57. tega zakona.

(2) Z globo od 150.000 eurov do 2 % letnega prometa od prodaje goriv končnim odjemalcem v Republiki Sloveniji namenjenih uporabi v prometu, v predhodnem poslovnem letu, se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 15.000 eurov do 2 % letnega prometa od prodaje goriv končnim odjemalcem v Republiki Sloveniji namenjenih uporabi v prometu, v predhodnem poslovnem letu, se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz osmega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 2.000 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz osmega odstavka tega člena.

62. člen

(višina globe v hitrem prekrškovnem postopku)

Za prekrške iz tega zakona, kjer je globa določena v razponu, se sme v hitrem

postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

XI. poglavje: PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

63. člen (prehodne določbe glede samooskrbe)

- (1) Za končne odjemalce, ki jih distribucijski operater do vključno 31. 12. 2023 registrira kot končne odjemalce s samooskrbo, se še naprej uporabljajo določbe do sedaj veljavnega 315a. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo in 65/20; v nadaljnjem besedilu: EZ-1) in Uredbe o samooskrbi z električno energijo iz obnovljivih virov energije (Uradni list RS, št. 17/19), in sicer dokler uporabljajo napravo za samooskrbo, za katero je bilo izdano soglasje za priključitev za individualno ali skupnostno samooskrbo, na podlagi katerega so bili registrirani.
- (2) Končni odjemalec oziroma končni odjemalci iz prejšnjega odstavka se lahko kadarkoli v času uporabe prej veljavnih predpisov po prvem odstavku tega člena odločijo, da preidejo v sistem samooskrbe po tem zakonu, kar se izvede z registracijo prehoda pri distribucijskem operaterju.
- (3) Za končne odjemalce iz prvega odstavka tega člena se ne uporabljajo določbe V. poglavja tega zakona, razen če preidejo v sistem samooskrbe po tem zakonu.

64. člen (prehodne določbe glede prepovedanih kurilnih naprav)

- (1) Prvi odstavek 51. člena tega zakona se začne uporabljati 1. januarja 2023.
- (2) Drugi odstavek 51. člena tega zakona se začne uporabljati 1. januarja 2023.
- (3) Novozgrajena stavba je stavba, ki je zgrajena na mestu, kjer do tedaj ni bilo take stavbe, ali nadomestna gradnja prej obstoječe stavbe, ki je bila v celoti odstranjena, za katero je bilo gradbeno dovoljenje izdano do 1. januarja 2023.
- (4) Tretji odstavek 51. člena tega zakona se začne uporabljati 1. januarja 2023.

65. člen (prehodne določbe glede zagotavljanja učinkovitosti sistemov daljinskega ogrevanja in hlajenja)

Distributer toplote predloži agenciji za sisteme daljinskega ogrevanja in hlajenja, ki niso učinkoviti, načrt ukrepov za doseganje kriterija učinkovitega sistema daljinskega

ogrevanja in hlajenja iz drugega odstavka 53. člena tega zakona najkasneje do 31. decembra 2025.

66. člen
(prekrškovni, inšpekcijski in upravni postopki v teku)

Prekrškovni, inšpekcijski in upravni postopki v zadevah s področja tega zakona, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se dokončajo po dosedanjih predpisih.

67. člen
(izvršilni predpisi)

- (1) Vlada izda predpise drugega odstavka 8. člena, dvanajstega odstavka 9. člena, petega odstavka 10. člena, sedmega in osmega odstavka 14. člena, prvega odstavka 16. člena, sedmega, osmega, devetega, enajstega in trinajstega odstavka 19. člena, drugega in petega odstavka 22. člena, desetega odstavka 33. člena, osmega odstavka 46. člena, devetega odstavka 49. člena in desetega odstavka 57. člena tega zakona v 12 mesecih po njegovi uveljavitvi.
- (2) Minister izda predpis iz petega odstavka 5. člena, prvega odstavka 8. člena, dvanajstega odstavka 33. člena in četrtega odstavka 41. člena tega zakona v 12 mesecih po njegovi uveljavitvi.

68. člen
(razveljavitev in podaljšanje uporabe podzakonskih predpisov)

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati naslednji podzakonski predpisi, ki se še naprej uporabljajo do uveljavitve predpisov, izdanih za izvrševanje tega zakona:

- Uredba o podporah elektriki, proizvedeni iz obnovljivih virov energije in v soproizvodnji toplote in elektrike z visokim izkoristkom (Uradni list RS, št. 74/16, 74/20)
- Uredba o manjših napravah za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije ali s soproizvodnjo z visokim izkoristkom (Uradni list RS, št. 14/20)
- Uredba o samooskrbi z električno energijo iz obnovljivih virov energije (Uradni list RS, št. 17/19)
- Uredba o načinu določanja in obračunavanja prispevkov za zagotavljanje podpor proizvodnji električne energije v soproizvodnji z visokim izkoristkom in iz obnovljivih virov energije (Uradni list RS, št. 46/15, 76/17)
- Uredba o vzpostavitvi infrastrukture za alternativna goriva v prometu (Uradni list RS, št. 41/17)
- Uredba o obnovljivih virih energije v prometu (Uradni list RS, št. 64/16)
- Uredba o pravilih za pripravo napovedi položaja proizvodnih naprav na obnovljive vire energije in s soproizvodnjo toplote in električne energije z visokim izkoristkom na trgu z električno energijo (Uradni list RS, št. 46/19)

- Uredba o določanju količine električne energije, ki je proizvedena v sproizvodnji toplote in električne energije z visokim izkoristkom ter določanju izkoristka pretvorbe energije biomase (Uradni list RS, št. 37/09);
- Uredba o obveznih meritvah na proizvodnih napravah, ki prejemajo za proizvedeno električno energijo potrdila o izvoru in podpore (Uradni list RS, št. 21/09, 33/10 in 45/12);
- Pravilnik o izdelavi analize stroškov in koristi za uporabo sproizvodnje toplote in električne energije z visokim izkoristkom ter učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje (Uradni list RS, št. 6/19)
- Pravilnik o tehničnih zahtevah naprav za samooskrbo z električno energijo iz obnovljivih virov energije (Uradni list RS, št. 1/16, 46/18)
- Pravilnik o finančnih spodbudah za energetske učinkovitost, daljinsko ogrevanje in rabo obnovljivih virov energije (Uradni list RS, št. 52/16, 59/16 - popr.)

69. člen

(rok za izdajo splošnih aktov za izvajanje javnih pooblastil)

- (1) Agencija izda splošne akte iz sedmega odstavka 12. člena, tretjega odstavka 16. člena, četrtega odstavka 54. člena in tretjega odstavka 55. člena tega zakona v 12 mesecih po njegovi uveljavitvi.
- (2) AJPES izda splošni akt iz devetega odstavka 25. člena tega zakona v 12 mesecih po njegovi uveljavitvi.

70. člen

(splošni akti elektrooperaterjev in centra za podpore)

Sistemske operater, distribucijski operater in center za podpore morajo uskladiti sistemska obratovalna navodila in druge splošne akte, izdane po javnem pooblastilu, v 12 mesecih po uveljavitvi tega zakona.

71. člen
(razveljavitev in podaljšanje uporabe splošnih aktov)

- (1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati splošni akt agencije Akt o uporabi registra potrdil o izvoru električne energije in načinu sporočanja podatkov o proizvodnji električne energije (Uradni list RS, št. 33/09 in 17/14 - EZ-1), ki se še naprej uporablja do uveljavitve splošnega akta za izvrševanje javnih pooblastil iz sedmega odstavka 12. člena tega zakona.
- (2) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati splošni akt agencije Akt o prispevkih za zagotavljanje podpor za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije in v soproizvodnji z visokim izkoristkom (Uradni list RS, št. 56/15), ki se še naprej uporablja do uveljavitve splošnega akta za izvrševanje javnih pooblastil iz tretjega odstavka 16. člena tega zakona.
- (3) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati splošni akt AJPES Navodilo za vodenje in upravljanje Registra fizičnih oseb, ki opravljajo dejavnost proizvodnje električne energije (Uradni list RS, št. 45/14), ki se uporablja do uveljavitve splošnega akta za izvrševanje javnih pooblastil iz devetega odstavka 25. člena tega zakona.

72. člen
(izvedba nekaterih zakonskih nalog)

- (1) Vlada sprejme prvi dolgoročni časovni načrt sredstev za podpore iz prvega odstavka 18. člena tega zakona v 12 mesecih po njegovi uveljavitvi.
- (2) Vlada podeli koncesijo za izvajanje gospodarske javne službe dejavnost centra za podpore iz petega odstavka 17. člena tega zakona v enem letu od njegove uveljavitve.
- (3) Ministrstvo pripravi prvi omogočitveni program za spodbujanje samooskrbe iz 40. člena tega zakona in prvi omogočitveni program na področju skupnosti obnovljivih virov iz 45. člena tega zakona v 12 mesecih po njegovi uveljavitvi.
- (4) Agencija izdela prvo oceno normativnih in administrativnih ovir iz 45. člena tega zakona v 12 mesecih po njegovi uveljavitvi.
- (5) Distribucijski operater električne energije izdela prvo oceno potenciala sistema daljinskega ogrevanja za povezovanje s sistemom distribucije električne energije iz 56. člena tega zakona v 12 mesecih po njegovi uveljavitvi.
- (6) Gospodarska družba BORZEN, d.o.o. opravlja gospodarsko javno službo dejavnost centra za podpore skladno s tem zakonom do podelitve koncesije iz petega odstavka 17. člena tega zakona.

73. člen
(razveljavitev zakona)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona se v EZ-1:

1. v 1. členu prenehajo veljati besedilo »ter za večjo rabo energije iz obnovljivih virov«;
2. v 2. členu:
 - v prvem odstavku prenehata veljati četrta in osma alineja;
 - v drugem odstavku preneha veljati prva alineja;
3. v 4. členu prenehajo veljati druga, enaindvajseta in dvaindvajseta alineja;
4. preneha veljati naslov petega poglavja in v njem besedilo »IN OBNOVLJIVI VIRI ENERGIJE«;
5. preneha veljati naslov I. poglavja: SPLOŠNE DOLOČBE in v njem 312. in 313. člen;
6. preneha veljati naslov II. poglavja in v njem besedilo »RABA OBNOVLJIVIH VIROV ENERGIJE« ter 314., 315., 315a, 320., 323., 325. in 326. člen;
7. preneha veljati naslov IV. poglavja in v njem besedilo »USPOSABLJANJE« ter v njem 359. člen;
8. preneha veljati naslov V. poglavja: »ELEKTRIČNA ENERGIJA IZ OBNOVLJIVIH VIROV ENERGIJE IN IZ SOPROIZVODNJE TOPLOTE IN ELEKTRIČNE ENERGIJE Z VISOKIM IZKORISTKOM«;
9. preneha veljati naslov 2. oddelka v V. poglavju »Potrdila o izvoru električne energije« ter 365., 366., 367. in 368. člen;
10. preneha veljati naslov 3. oddelka v V. poglavju »Priklučevanje na omrežje ter prenos električne energije iz obnovljivih virov in iz soproizvodnje« ter 369., 370. in 371.,. člen;
11. preneha veljati naslov 4. oddelka v V. poglavju »Podpore proizvodnji električne energije iz obnovljivih virov energije in v soproizvodnji z visokim izkoristkom« ter 372., 373., 374., 375., 376., 377. in 378. člen;
12. preneha veljati naslov 5. oddelka v V. poglavju »Izjeme za fizične osebe, ki proizvajajo električno energijo v proizvodnih napravah do 50 kW« ter 379. člen;
13. preneha veljati naslov VI. poglavja: »OBNOVLJIVI VIRI ENERGIJE V PROMETU« ter 380, 381. in 382. člen;
14. preneha veljati naslov VII. poglavja: »STATISTIČNI PRENOSI ENERGIJE IZ OBNOVLJIVIH VIROV ENERGIJE« ter 382a. člen;
15. v 393. členu prenehata veljati četrti do sedmi odstavek
16. preneha veljati 393a. člen.

(2) V 29. členu EZ-1 se za desetim odstavkom dodata enajsti in dvanajsti odstavek, ki se glasita:

»(11) Končni odjemalci energije, ki niso gospodinjiski odjemalci in so locirani na območju posamezne lokalne skupnosti, morajo tej lokalni skupnosti na zahtevo posredovati podatke o porabi energije, ki so potrebni za pripravo in izvajanje lokalnega energetskega koncepta.

(12) Podatki iz prejšnjega odstavka so podatki o porabi energentov za proizvodnjo toplote, o proizvedeni toploti, o potrebni toploti in o odvečni toploti ter ocene za prihodnje pet letno obdobje.«.

74. člen
(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

OBRAZLOŽITEV ČLENOV

K 1. členu

Ta člen določa vsebino zakona na področju rabe obnovljivih virov energije. Z njim se določa zavezujoč cilj iz obnovljivih virov v bruto končni porabi v Republiki Sloveniji, urejajo ukrepi za doseganje tega cilja in njihovo financiranje, potrdila o izvoru, samooskrba z električno energijo iz obnovljivih virov energije, uporaba energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja, upravni postopki ter informiranje in usposabljanje inštalaterjev.

K 2. členu

Člen navaja direktivi, ki se s tem zakonom prenašata v slovenski pravni red, in sicer Direktiva (EU) 2018/2001, ki na novo ureja rabo obnovljivih virov energije v Evropski uniji, ter Direktiva 2012/27/ES, in sicer v delu, ki se nanaša na potrdila o izvoru energije iz soproizvodnje z visokim izkoristkom ter o spodbujanju električne energije iz soproizvodnje z visokim izkoristkom. Zakon določa tudi način izvrševanja Uredbe 2018/1999/EU, v delu, kjer ureja sodelovanje Republike Slovenije v mehanizmu Evropske unije za financiranje energije iz obnovljivih virov.

K 3. členu

Ta člen določa pomen izrazov, ki jih uporablja zakon. Pri tem izhaja iz opredelitev izrazov v 2. členu Direktive 2018/2001/EU, hkrati pa sledi tudi terminologiji, ki je že uveljavljena v veljavnem energetskega zakonu (v nadaljnjem besedilu: EZ-1). V členu je določeno tudi, da se izrazi, ki niso posebej opredeljeni v tem zakonu, uporabljajo v pomenu, kot ga določajo področni predpisi.

K 4. členu

Nova Direktiva 2018/2001/EU o spodbujanju energije iz OVE določa zavezujoč cilj EU za skupni delež energije iz obnovljivih virov energije v končni bruto porabi energije v EU do 2030, to je najmanj 32 %. Navedeni člen odkazuje na akt, s katerim se določi delež energije iz obnovljivih virov v bruto končni porabi energije v Republiki Sloveniji, to je v Celovitem nacionalnem in energetskega in podnebnem načrtu (NEPN). Z upoštevanjem relevantnih nacionalnih okoliščin si je Republika Slovenija določila 27 % delež energije iz obnovljivih virov. Vsakoletni delež energije iz obnovljivih virov od 1. 1. 2021 dalje pa ne sme biti nižji od izhodiščnega (osnovnega) deleža 25 %, ki je bil za Republiko Slovenijo za leto 2020 predpisan s staro Direktivo 2009/28/ES o spodbujanju energije iz obnovljivih virov energije in sestavlja del A Priloge II k Direktivi 2018/2001/EU.

K 5. členu

Člen določa metodologijo za izračun deleža energije iz obnovljivih virov v bruto končni porabi energije v Republiki Sloveniji ter hkrati pooblašča ministra, pristojnega

za energijo, da podrobneje predpiše način izračuna bruto končne porabe energije iz obnovljivih virov v skladu z Direktivo in njenimi prilogami in delegiranimi akti Komisije EU, izdanih na podlagi 35. člena Direktive.

K 6. členu

Besedilo člena ureja deklaracije za proizvodne naprave, določa pogoje za njihovo izdajo, postopek po katerem se izdajajo ter obveznosti proizvajalcev. Člen daje Agenciji za energijo pristojnost za nadzor nad imetniki deklaracij, nad izpolnjevanjem pogojev in zahtev iz deklaracije ter jo pooblašča za odvzem deklaracije v primeru ko deklaracija ne izpolnjuje več pogojev in zahtev zakona.

Vloga za izdajo deklaracije se poda na predpisanem obrazcu, o njeni izdaji pa v upravnem postopku odloča Agencija. Deklaracija se izda za določen čas, določen z uredbo Vlade (8. člen predloga zakona).

Veljavna deklaracija je pogoj za izdajo potrdil o izvoru in za prejemanje podpore za proizvodnjo električne energije, plinastih goriv, toplote za ogrevanje in hlajenje iz obnovljivih virov, tekočih in plinastih biogoriv ter energije v soprodukciji z visokim izkoristkom.

K 7. členu

Člen ureja register deklaracij za proizvodne naprave, ki ga vodi agencija in določa, kateri podatki se v njem vodijo. Zakon določa tudi namen, za katerega se ti podatki lahko uporabijo.

K 8. členu

S tem členom zakon pooblašča ministra, da s podzakonskim aktom predpiše tehnične pogoje in specifikacije, ki jih morajo izpolnjevati posamezne vrste proizvodnih naprav iz drugega odstavka 6. člena tega zakona, pri čemer mora tehnične pogoje in specifikacijo opredeliti skladno z evropskimi standardi, če ti obstajajo.

Člen tudi pooblašča Vlado, da predpiše vsebino vloge za pridobitev deklaracije, podrobneje uredi način izdajanja deklaracije, čas njihove veljavnosti, prijavo sprememb podatkov iz deklaracije ter vsebino in način vodenja registra deklaracij.

K 9. členu

Člen podrobneje obravnava potrdila o izvoru glede njihovega namena, zahtev za izdajo, načina izdajanja potrdila o izvoru, njegove standardne velikosti, njihove veljavnosti in možnosti v zvezi z njihovo uporabo in prenosom, za proizvajalce energije, proizvedene v napravi, ki ima veljavno deklaracijo iz 6. člena zakona, z izjemo proizvodnje pogonskih tekočih in plinastih biogoriv.

Ta člen nalaga Vladi, da z uredbo podrobneje uredi pogoje, način, postopek izdajanja potrdil o izvoru, najdaljše obdobje veljavnosti potrdila in načine prenehanja

veljavnosti potrdil ter podrobneje uredi način sporočanja podatkov v zvezi s proizvedeno energijo.

Predlagani člen, enako kot EZ-1, določa, da je mogoče potrdila o izvoru uporabiti le v 12 mesecih od zadnjega dneva proizvodnje zadevne enote energije, pri tem pa je v skladu z 19. členom Direktive 2018/2001/EU določena obveznost energetskih podjetij, da morajo potrdila o izvoru preklicati najpozneje 6 mesecev po koncu njihove veljavnosti. Vsa potrdila o izvoru pa v vsakem primeru prenehajo veljati najpozneje 18 mesecev po zadnjem dnevu proizvodnje zadevne enote energije. Pri izračunu preostale mešanice energijskih virov v Republiki Sloveniji se upoštevajo potrdila o izvoru, ki so prenehala veljati.

S tem členom se določa, da se morajo prenesti na center za podpore vsa potrdila o izvoru, za električno energijo, ki ji je bila zagotovljena katera od podpor, ki se izvaja na osnovi pogodbe s centrom za podpore. Določeno je tudi, da se potrdila o izvoru ne morejo uporabljati za izračunavanje in dokazovanje deleža obnovljive energije bruto v končni porabi v Sloveniji, za kar se uporabljajo statistični podatki. Če se bo Slovenija odločila za sodelovanje z drugimi državami v skupnih projektih za povečanje izrabe obnovljive energije, se bodo rezultati dokazovali s statističnimi prenosi, ki jih bodo prej morale vse države, ki bi v takih projektih sodelovale, prijaviti Evropski komisiji. Na te odločitve pa ne morejo vplivati tržni interesi posameznih proizvajalcev ali dobaviteljev, ki bi električno energijo iz obnovljivih virov prodajali v druge države članice in bi se s tem zniževal delež obnovljive energije v končni porabi v Republiki Sloveniji.

Ker so potrdila o izvoru dokaz porabnikom kakšno energijo porabljajo in ker so mednarodno izmenljiv dokument, v Republiki Sloveniji pa so tudi obvezna podlaga za dodeljevanje finančne podpore proizvajalcem, so izdajatelju potrdil naložene obveze nadzora in kontrole nad pravilnostjo podatkov za pridobitev deklaracije in podatkov, na podlagi katerih so izdana potrdila o izvoru.

Poleg registra deklaracij agencija vodi tudi register potrdil o izvoru.

K 10. členu

Ta člen v skladu z 19/7 členom Direktive 2018/2001/EU in sedanjim 367. členom EZ-1 podrobno določa vsebino potrdil o izvoru.

K 11. členu

S tem členom so na podlagi 19. člena (deveti do dvanajsti odstavek) Direktive 2018/2001/EU in ob opiranju na četrti, peti in šesti odstavek 367. člena EZ-1 v naš pravni red prenesene zahteve po medsebojnem priznavanju izdanih potrdil o izvoru med državami članicami ter spoštovanje odločitev Komisije Evropske unije o priznavanju potrdil v primeru sporov. Člen ureja tudi (ne)priznavanje potrdil o izvoru v Republiki Sloveniji, izdanih s strani tretjih držav.

K 12. členu

Člen določa, da agencija vodi in kako vodi register potrdil o izvoru. Določeno je, da mora register vsebovati tudi račun za vsakega imetnika potrdil o izvoru, preko katerega lahko imetnik opravlja prenose in unovčenja. V tem členu je določen tudi potreben obseg podatkov, način vpogleda. Ta člen daje agenciji pooblastilo za pripravo pravil za vodenje in poslovanje registra.

K 13. členu

Člen določa način in namen spodbujanja rabe obnovljivih virov energije. Opira se na dosedanjo ureditev v 314. in 315. členu EZ-1.

K 14. členu

S tem členom se določa nabor vseh možnih upravičencev in pogoje za dodelitev do podpore za proizvodnjo. Zakon določa, da se podpore imetnikom naprav za proizvodnjo plinastih goriv (vključno z vodikom), toplote za ogrevanje in hlajenje, iz obnovljivih virov energije ter pogonskih tekočih in plinastih biogoriv, dodeljujejo neposredno, na podlagi vloge, o kateri z odločbo v upravnem postopku odloči Agencija, pri določanju višine podpore pa se upošteva tržna vrednost potrdil o izvoru.

Člen pooblašča Vlado, da podrobneje predpiše vrste energetskih tehnologij za proizvodne naprave, za katere se podpora dodeljuje neposredno. Če se tako odloči Vlada, so lahko do podpor upravičene tudi proizvodne naprave, ki niso posebej zajete v uredbi o podporah, če izkoriščajo energetske vire, ki ustrezajo opredelitvi obnovljivih virov energije, ali energetske tehnologije in njihove kombinacije, ki ustrezajo opredelitvi soproizvodnje z visokim izkoristkom. V tem primeru lahko Vlada določi letne kvote za dodeljevanje teh podpor in/ali druge pogoje za pridobitev podpore.

Višina podpore mora biti z energetskega vidika oblikovana stroškovno učinkovito in mora zagotavljati spodbujanje rabe obnovljivih virov, pri tem pa se lahko upoštevajo tudi drugi vidiki, kot na primer socialni vidik, varovanje okolja, predvsem zmanjševanje emisij, ohranjanje kulturne dediščine, ohranjanje narave, uporaba naravnih materialov, spodbujanje zaposlovanja, spodbujanje tehnologij, spodbujanje regionalnega razvoja. Pri določitvi načinov spodbujanja in višine spodbud je spodbuda tudi za demonstracijske projekte lahko višja. Zakon predpisuje tudi omejitve, da podpora ne sme omogočati prejemniku, da so prihodki v zvezi z obratovanjem naprave za proizvodnjo energije, za katero prejema podporo, večji od stroškov vključno z normalnim tržnim donosom na vložena sredstva. Če prejemnik podpore prejme tudi drugo državno pomoč, pa je treba podporo energiji iz te naprave, v odvisnosti od zneska prejete pomoči, ustrezno zmanjšati.

K 15. členu

Člen določa način zagotavljanja sredstev za podpore in namen njihove uporabe ter določa, da s sredstvi upravlja center za podpore. Novost, ki jo prinaša predlagani člen je v razširitvi namenov uporabe tako zbranih sredstev, določenih v četrtem odstavku predlaganega člena.

K 16. členu

Vladi daje zakon v tem členu pooblastilo, da podrobno predpiše način določanja in obračunavanja prispevka za izvajanje podpor proizvodnji električne energije iz obnovljivih virov in iz soproizvodnje z visokim izkoristkom, in sicer ločeno za energijo iz fosilnih goriv in za energijo iz drugih neobnovljivih virov.

K 17. členu

Izvajanje navedenih nalog, ki jih opravlja center za podpore, je v javnem interesu in je opredeljeno kot obvezna državna gospodarska javna služba. To javno službo bo na podlagi koncesije izvajala gospodarska družba v 100% lasti države, ki jo bo določila vlada in z njo sklenila koncesijsko pogodbo.

Višino sredstev za delovanje izvajalca dejavnosti centra za podpore iz dela prispevka za zagotavljanje podpor proizvodnji električne energije v soproizvodnji z visokim izkoristkom in iz obnovljivih virov energije, določi vlada na podlagi obrazloženega predloga centra za podpore. Center za podpore vodi register prejemnikov podpor in je dolžan podatke o izvajanju podporne sheme posredovati v rednih poročilih pristojnim organom

K 18. členu

Člen predstavlja implementacijo novega 6/3 člen Direktive 2018/2001/EU, ki državam članicam nalaga obveznost priprave dolgoročnega časovnega načrta doseganja ciljev spodbujanja rabe obnovljivih virov energije. Načrt vsaki dve leti za naslednjih pet let pripravi Vlada, v njem pa se za naslednji dve leti predvidi obseg zbranih sredstev iz virov sredstev za podpore, razdelitev teh sredstev med posamezne ukrepe za doseganje ciljev OVE, okvirni časovni raspored in pogostost razpisnih postopkov, pričakovane primerne tehnologije (po potrebi), vključevanje Republike Slovenije v mehanizme mednarodnega sodelovanja za doseganje deleža energije iz obnovljivih virov (po potrebi) ter kako in kdaj naj se ta sredstva prerazporedijo, če v predvidenem obdobju ne pride do uporabe zbranih sredstev za s tem zakonom predvidene namene. Če je zaradi prilagoditve obsega zbiranja ali uporabe sredstev za podpore to potrebno, lahko Vlada v posameznem letu obdobja, za katero dolgoročni časovni načrt velja, ta načrt tudi spremeni. Pri pripravi dolgoročnega časovnega načrta Vlada tudi oceni uspešnost dosedanjih programov podpor za energijo iz obnovljivih virov in iz soproizvodnje z visokim izkoristkom in na tej podlagi določi načrt za naslednje obdobje.

K 19. členu

Besedilo predlaganega člena sledi ureditvi iz petega do dvanajstega ter šestnajstega in sedemnajstega odstavka 372. člena EZ-1.

Člen določa, da se podpore izvajajo kot zagotovljen odkup proizvedene električne energije, dobavljene v javno omrežje električne energije, po ceni, ki jo določi vlada, za proizvodne naprave z nazivno električno močjo manjšo od 200 kW in kot finančna pomoč za tekoče poslovanje za ostale proizvajalce.

Po zakonu Vlada v uredbi določi pogoje, ki jih morajo izpolnjevati proizvodne naprave, da so lahko upravičene do podpor. Če se tako odloči Vlada, so lahko do podpor upravičene tudi proizvodne naprave, ki niso posebej zajete v uredbi o podporah, če izkoriščajo energetske vire, ki ustrezajo opredelitvi obnovljivih virov energije, ali energetske tehnologije in njihove kombinacije, ki ustrezajo opredelitvi sproizvodnje z visokim izkoristkom. V tem primeru lahko Vlada določi letne kvote za dodeljevanje teh podpor in/ali druge pogoje za pridobitev podpore. Zakon omogoča pridobitev podpore tudi proizvodnim napravam, ki otočno obratujejo, kadar je zagotovljeno, da se proizvedena energija lahko koristno porabi.

Pomembno je, da pri odločanju o vrsti podpore, ki jo bo zagotovila Vlada postavi takšne pogoje in omejitve za podpiranje novih proizvodnih naprav, da se zagotovi skladnost politike podpor proizvodnji električne energije s cilji na drugih področjih kot so npr. okoljska, prostorska in kmetijska politika. Zato lahko določi tudi, da se pri izrabi istega energetskega vira ali tehnologije daje prednost takim rešitvam ali se podpiranje omogoči le v določenem obsegu naložb, ki ne motijo izvajanja drugih politik, kot so kmetijska, okoljska ali nanje manj vplivajo.

Zakon omogoča Vladi, da zagotovi obratovalna podpora za proizvodne naprave na lesno biomaso tudi po preteku 15 let, če bo cena električne energije na trgu prenizka, da bi glede na ceno lesne biomase zagotavljala ekonomičnost obratovanja starejših proizvodnih naprav na lesno biomaso in bi bilo v javnem interesu, da elektrarne obratujejo še naprej.

Vladi daje zakonom tudi pristojnost, da lahko zaradi potrebe po ohranitvi vzdržnosti financiranja podporne sheme zaradi omejenih virov sredstev za izplačevanje podpor z uredbo določi, da se omeji letna instalirana moč novih proizvodnih naprav na obnovljive vire energije in za sproizvodnjo z visokim izkoristkom po posamezni tehnologiji in viru energije, ki ji je lahko podeljena podpora, če naložbe v te tehnologije presegajo načrtovano instalirano električno moč proizvodnih naprav, ki je bila načrtovana v sprejetem NEPN.

K 20. členu

Zakon rešuje vprašanje malih elektrarn s sproizvodnjo in elektrarn iz obnovljivih virov energije do 1 MW, ki jim preneha dodeljevanje podpor. Po 10 letih oziroma 15 letih se predpostavlja, da bi te elektrarne morale biti v dobri meri že amortizirane in bi lahko tekmovala na trgu z električno energijo. Ker pa gre za relativno majhne objekte, ki običajno ne razpolagajo z ustreznimi kadri za trgovanje z elektriko, je predvidena možnost, da po izteku obdobja podpiranja, električno energijo od njih odkupi po veljavnih tržnih cenah center za podpore s tem, da te elektrarne nosijo svoj delež stroškov za pokrivanje odstopanj in stroškov prodaje. Prav tako na osnovi določb tega člena center za podpore omogoča novim proizvajalcem prodajo električne energije, ko še niso prejeli odločbe o dodelitvi podpore in še niso upravičeni do podpor.

K 21. členu

Člen sledi dosedanji ureditvi v EZ-1 (373. člen) po kateri je do podpore upravičena le tista novozgrajena proizvodna naprava, ki jo bo predhodno na izbirnem postopku na osnovi javnega poziva izbrala agencija za energijo. Agencija pa bo pri obsegu za nove vstopne vezana na vsakoletno odločitev Vlade, ki bo odločala o zagotovljenih virih sredstev za širjenje obveznosti podporne sheme. Merila, ki jih bo agencija pri tem upoštevala bodo objavljena z javnim pozivom, v katerem bo upoštevano koliko sredstev je ob sprejemu letnih energetskih bilanc za podporno shemo namenila vlada, za katere tehnologije in obnovljive vire je v določenem letu vlada ocenila, da jim mora dati prednost pri podpiranju, ker je to boljše glede na razpoložljive slovenske potencialne ali za slovensko gospodarstvo ter za katere tehnologije predvidene z akcijskim načrtom vmesni cilji niso bili doseženi. Pri tem bo morala agencija pri izbiranju projektov dati prednost projektom, ki so del sredstev prejeli na drugih razpisih za evropska sredstva, da se zagotovi črpanje iz evropskih blagajn. Investitorji bodo morali pri predloženih projektih navesti tudi v katerem letu bo proizvodna naprava zgrajena in bo lahko vstopila v podporno shemo. S tem bomo na podlagi javnih razpisov prišli tudi do seznama načrtovanih (realnih) projektov za daljši čas, ki bo osnova za bolj realno planiranje potrebnih sredstev za podporno shemo in bo mogoče spremljati približevanje ciljem iz akcijskega načrta v naslednjih obdobjih ter tudi razmišljati ali so potrebni še kakšni dodatni ukrepi, če bi kazalo, da kljub podporni shemi ni za pričakovati potrebnega obsega novih investicij pri določenih tehnologijah in virih.

Pri tem bo omogočena prednost projektom, ki bodo zgrajeni ceneje od referenčnih stroškov, ki jih priznavajo uredbe o podporah, da se zagotavlja stroškovno učinkovito izvajanje podporne sheme in dobi informacija o dejanskih investicijskih stroških za tehnologije OVE in SPTE proizvodnih naprav na trgu.

Izjema od razpisnega postopka po novem velja za proizvodne naprave z močjo manjšo od 200 kW, ki lahko v podporno shemo vstopajo neposredno.

Novost predstavlja tudi drugi odstavek predlaganega člena, ki pooblašča Vlado, da lahko v dolgoročnem časovnem načrtu določi, da se lahko postopek javnega poziva omeji na specifične tehnologije, kadar bi odprtje programov podpore za vse proizvajalce električne energije iz obnovljivih virov privedlo do neoptimalnih rezultatov. Gre za implementacijo 4/5 člena Direktive 2018/2001/EU.

K 22. členu

Ta člen podrobneje ureja izvajanje podpore za proizvodnjo plinastih goriv (vključno z vodikom) in toplote in hladu za ogrevanje ali hlajenje, na obnovljive vire energije, ter pogonskih tekočih in plinastih biogoriv in daje Vladi pooblastilo za določanje vrste energetskih tehnologij, energijo, ki je lahko upravičena do podpor, čas trajanja upravičenosti do podpore in morebitno omejevanje letne količine posamezne energije proizvedene iz obnovljivih virov energije, ki ji je še lahko podeljena podpora zaradi ohranjanja vzdržnosti financiranja podporne sheme.

K 23. členu

O upravičenosti do podpore, kot v dosedanji utečeni ureditvi, odloča agencija, ki izda upravičencu odločbo o upravičenosti do podpor.

Zakon daje agenciji pooblastilo, da po uradni dolžnosti ali na pobudo centra za podporo izda odločbo, s katero odpravi, razveljavi ali spremeni odločbo o dodelitvi podpore, če zaradi spremenjenih okoliščin v zvezi z delovanjem proizvodne naprave, ki odstopa od navedb iz vloge za deklaracijo ali zaradi novih ugotovitev dejanskega stanja kot so starost proizvodne naprave, druga državna pomoč za naložbo itd., prejemnik ni upravičen do podpore ali je upravičen v drugačni višini ali drugačnem trajanju. Zakon določa še, da odločba o dodelitvi podpore preneha veljati, če iz kateregakoli razloga preneha veljati deklaracija za proizvodno napravo.

Člen ureja tudi pogodbo o zagotavljanju podpore in nalaga centru za podpore, da če agencija prejemniku podpore z odločbo ukine podporo, da mora prenehati izplačevati podporo z dnem, ko je obvešččen o opravljeni vročitvi odločbe, s katero je bila podpora ukinjena.

K 24. členu

Ta člen, enako kot že trenutno veljavni 375. člen EZ-1, nalaga upravičencem do podpor obveznost, da agenciji sporočajo vsa dejstva, zaradi katerih je potrebno podporo drugače določiti. Agenciji daje ta člen pooblastila za uvedbo postopkov po uradni dolžnosti, če se ugotovi, da je bila kakšna odločba o dodelitvi podpore izdana na podlagi neresničnih navedb in podatkov prejemnika ali na podlagi ponarejene listine ali krive izpovedbe pričč ali izvedenca ali kot posledica kakšnega dejanja, ki je kaznivo po kazenskem zakoniku. Določeno je še kako se ugotavlja neupravičeno izplačana podpora in kako je potrebno ta sredstva vračati, v kakšnih rokih in kako se določijo zamudne obresti.

K 25. členu

Člen je podlaga, da lahko tudi fizična oseba, ki je investirala v mikro proizvodna napravo opravlja dejavnost, ne da bi ustanovila podjetje, če tako želi. V ta namen je vzpostavljena posebna evidenca teh oseb pri AJ PES, ki jo upravlja po javnem pooblastilu. Za uvrstitev v bilančno skupino je potrebno skleniti pogodbo, za katero pa mora proizvajalec imeti nek status, drugače se kršijo določbe zakona, ki ureja preprečevanje opravljanja dejavnosti na črno. Fizična oseba pridobi ustrezn status z vpisom v Register fizičnih oseb, ki opravljajo dejavnost proizvodnje električne energije.

Člen daje AJ PES pristojnost tudi za odločanje o izbrisu proizvajalca fizične osebe iz registra fizičnih oseb, o čemer po uradni dolžnosti odloči na podlagi podatkov iz registra deklaracij. Zoper odločbo AJ PES je na voljo pritožba pri ministrstvu, pristojnemu za energijo.

K 26. členu

Možnost statističnih prenosov določene količine energije iz obnovljivih virov v primeru nedoseganja oziroma preseganja cilja glede obnovljivih virov energije, je bila

določena že v stari direktivi, preneseni s 382.a členom EZ-1. Dosedanja ureditev pa je predvidevala le možnost odkupa deleža OVE s strani Republike Slovenije, ne pa tudi njene prodaje drugim državam članicam, kar je bistvena novost, ki jo prinaša nova Direktiva 2018/2001/EU. Sredstva za statistične prenose se zagotovijo iz sredstev za podpore, sredstva, pridobljena s statističnimi prenosi, pa so prihodek sredstev za podpore.

Takšno sodelovanje lahko poteka na vseh ravneh, dvostransko ali večstransko, po novem lahko tudi v okviru Platforme Unije za razvoj energije iz obnovljivih virov (URDP), ki jo ureja zakon v tretjem odstavku predlaganega člena.

K 27. členu

Člen predstavlja implementacijo 9. člena Direktive, ki uvaja nov mehanizem za doseganje cilja glede obnovljivih virov energije, in sicer skupne projekte držav članic. Gre za sodelovanje držav članic pri skupnih projektih v zvezi s proizvodnjo električne energije ter energije za ogrevanje ali hlajenje iz obnovljivih virov, ki se lahko izvajajo na območju Republike Slovenije ali druge države članice. Pri tem lahko sodelujejo pravne osebe zasebnega prava. Za izvajanje projekta Republika Slovenija s sodelujočimi državami sklene mednarodno pogodbo, v skladu z zakonom, ki ureja zunanje zadeve.

Člen določa tudi obveznost obveščanja Evropske komisije o deležu ali količini električne energije ter energije za ogrevanje ali hlajenje iz obnovljivih virov, proizvedene na ozemlju Republike Slovenije v okviru vsakega skupnega projekta, ki se je začel izvajati po 25. juniju 2009, ali proizvedene v napravi s povečano zmogljivostjo, ki je bila obnovljena po navedenem datumu, kar se šteje kot del deleža energije iz obnovljivih virov druge države članice za namene Direktive 2018/2001/EU, podrobno predpisuje vsebino uradnega obvestila ter za pripravo uradnega obvestila pooblašča ministrstvo, pristojno za energijo.

K 28. členu

Člen v celoti prenaša določbo 10. člena Direktive 2018/2001/EU, ki ureja učinke skupnih projektov držav članic. Gre za podrobna pravila izračuna količine električne energije iz obnovljivih virov iz skupne naprave, ki se prenese iz obračuna države članice, kjer je naprava, v obračun države članice, ki sodeluje v skupnem projektu.

K 29. členu

Poleg skupnih projektov z drugimi državami članicami, zakon na novo daje podlago tudi za sodelovanje Republike Slovenije z eno ali več tretjimi državami pri vseh vrstah skupnih projektov v zvezi s proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov. Pri teh projektih lahko Republika Slovenija s tretjimi državami sodeluje sama, lahko pa tudi skupaj z eno ali več držav članic. Sodelovanje poteka na podlagi sklenjenega dogovora, ob upoštevanju mednarodnega prava, vanj pa so lahko vključene tudi pravne osebe zasebnega prava.

V drugem odstavku člen določa pogoje za upoštevanje električne energije, proizvedene iz obnovljivih virov v tretjih državah, pri izračunu deleža energije iz obnovljivih virov v Republiki Sloveniji.

Tudi pri teh projektih, je dolžna Republika Slovenija uradno obveščati Evropsko komisijo o deležu ali količini električne energije, proizvedene v napravi na ozemlju tretje države, ki se šteje kot del deleža energije iz obnovljivih virov v Republiki Sloveniji za namene Direktive.

K 30. členu

Člen v celoti prenaša določbo 12. člena Direktive 2018/2001/EU, ki ureja učinke skupnih projektov držav članic in tretjih držav. Tudi tu je mehanizem podoben, kot pri skupnih projekti med državami članicami EU, s tem, da je o prenosu količine energije treba obvestiti Komisijo EU.

K 31. členu

Člen določa na kakšen način je treba pri izvajanju skupnih projektov z državami članicami ali s tretjimi državami obravnavati enote energije iz obnovljivih virov, ki se lahko obračunajo kot povečanje zmogljivosti naprave. Gre za implementacijo 14. člena Direktive 2018/2001/EU.

K 32. členu

Mehanizem Unije za financiranje energije iz obnovljivih virov državam vlagateljicam omogoča, da v shemo vplačajo prostovoljne finančne prispevke, ki se bodo uporabili za zbiranje ponudb za nove projekte na področju pridobivanja energije iz obnovljivih virov v vseh državah članicah, ki so pripravljene gostiti take projekte.

Sodelovanje v mehanizmu Unije za financiranje energije iz obnovljivih virov energije je v zakonu predviden kot subsidiarni ukrep, pridržan za primere, ko Republika Slovenija zaostaja pri doseganju nacionalnih referenčnih vrednostih za dosego deleža energije iz obnovljivih virov energije iz NEPN ali ko ne ohranja najnižjega izhodiščnega deleža 25 %. Odločitev za izvedbo finančnega vplačila v mehanizmu Unije sprejme Vlada, sredstva za vplačilo pa se lahko zagotovijo iz sredstev za podpore ali iz Sklada za podnebne spremembe. Vlada lahko tudi odloči, da bo Republika Slovenija v mehanizmu sodelovala kot država gostiteljica.

K 33. členu

S predmetnim členom se predpisuje zakonska podlaga in temeljna pravila za samooskrbo z električno energijo, proizvedeno iz obnovljivih virov, ki jo lahko končni odjemalci uveljavljajo posamično (individualna samooskrba), v skupnostni samooskrbi, ter prek agregiranja. Skupnostna samooskrba ima tako kot po dosedanji ureditvi več oblik, in sicer kot samooskrba večstanovanjske stavbe ter kot samooskrba skupnosti za oskrbo z energijo iz obnovljivih virov. V zvezi z načinom povezovanja odjemalcev v skupnostno samooskrbo predlog zakona ne postavlja posebnih omejitev, temveč določa le, da se lahko odjemalci povežejo tako, da (1) ustanovijo samostojno pravno osebo pod pogoji iz 39. člena zakona ali (2) na

pogodbeni podlagi, pri čemer odjemalci sklenejo pogodbo, s katero uredijo medsebojna razmerja.

Člen tudi podrobneje ureja pogodbo o samooskrbi, sklenjeno med odjemalcem in dobaviteljem, ki je vrsta pogodbe o dobavi električne energije in določa njeno vsebino ter pooblašča Vlado in ministra, pristojnega za energijo, za izdajo podzakonskih aktov v zvezi s samooskrbo.

Gre za implementacijo prvega in četrtega odstavka 21. člena Direktive 2018/2001/EU dosedanjšega in za prenos ureditve iz 315.a člena EZ-1 (tretji, peti in šesti odstavek).

K 34. členu

Člen v skladu z drugim odstavkom 21. člena Direktive 2018/2001/EU in desetim odstavkom trenutno veljavnega 315.a člena EZ-1 podrobno ureja pravice končnih odjemalcev s samooskrbo. Gre zlasti za pravico, da proizvajajo energijo iz obnovljivih virov, jo porabljajo za lastno porabo, jo shranjujejo in jo prodajajo električno energijo, oddano v omrežje, na podlagi pogodb o nakupu električne energije iz obnovljivih virov ali prek dobaviteljev električne energije oziroma pravil o medsebojnem trgovanju

K 35. členu

Člen predpisuje obveznost plačila omrežnine ali drugih javnih dajatev s strani končnih odjemalcev s samooskrbo in njene izjeme. V tem členu se odraža bistvena novost na področju samooskrbe, da odjemalci s samooskrbo ne morejo količin prevzete električne energije iz omrežja zmanjšati za količine oddane energije v omrežje in plačati omrežnino le za razliko (t.i. netiranje). Odjemalci s samooskrbo morajo plačati omrežnino na vso prevzeto energijo iz omrežja, ne pa tudi omrežnine na oddano energijo iz omrežja.

K 36. členu

Člen opredeljuje lastništvo oziroma upravljanje naprave s samooskrbo s strani tretje osebe, ki ni končni odjemalec s samooskrbo. Gre za prenos petega odstavka 21. člena Direktive 2018/2001/EU.

K 37. členu

Člen daje podlago za sprejem programa za spodbujanje in lajšanje razvoja samooskrbe z energijo iz obnovljivih virov in določa njegovo minimalno vsebino. Za njegovo pripravo je pristojno ministrstvo.

K 38. členu

Člen ureja obveznost pridobivanja soglasja za priključitev naprave za samooskrbo pri distribucijskem operaterju pred priključitvijo in določa njene izjeme. Soglasje se izda na podlagi vloge končnega odjemalca s samooskrbo, v skrajšanem ali v posebnem ugotovitvenem postopku. Takšno soglasje ni potrebno za napravo za samooskrbo, katere priključna moč ne presega 50 kW, mora pa končni odjemalec s samooskrbo v

tem primeru pred priključitvijo o tem obvestiti distribucijskega operaterja, ki lahko z odločbo tudi zavrne priključitev. Če take odločbe distribucijski operater ne izda in je vroči stranki v enem mesecu od prejema popolnega obvestila, se šteje, da je končni odjemalec s samooskrbo pridobil pravico do priključitve na distribucijsko omrežje in lahko zahteva sklenitev pogodbe o priključitvi.

K 39. členu

Člen določa pogoje za ustanovitev skupnosti na področju obnovljivih virov in njene pravice ter obveznosti. Gre za prenos prvega do tretjega odstavka 22. člena Direktive 2018/2001/EU.

K 40. členu

Člen ureja omogočitveni program na področju skupnosti, ki ga na vsaka tri leta sprejme ministrstvo. Gre za prenos četrtega, petega in sedmega odstavka 22. člena Direktive 2018/2001/EU.

K 41. členu

Člen predstavlja implementacijo tretjega in četrtega odstavka 18. člena Direktive 2018/2001/EU, ki ga z enako vsebino ureja že trenutno veljavni 359. člena EZ-1. Gre za pravila o usposabljanju oseb, ki montirajo naprave na obnovljive vire in ki morajo opraviti poseben program usposabljanja, ki ga predpiše minister.

K 42. členu

Ta člen prinaša nove določbe, s katerimi se prenaša del 15. člena Direktive o spodbijanju uporabe energije iz obnovljivih virov. S predlaganim členom so določene splošne omejitve državnih organov, organov občin in nosilcev javnih pooblastil pri sprejemanju podzakonskih aktov, ki se nanašajo na izdajo kakršnegakoli dovoljenja ali drugega posamičnega akta v zvezi s proizvodno napravo in z njimi povezanimi prenosnimi ali distribucijskimi omrežji, proizvodnjo električne energije in energije za ogrevanje ali hlajenje iz obnovljivih virov, za postopek pretvorbe biomase v pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva, biomasna goriva ali druge energente ter za tekoča in plinasta goriva iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, namenjena uporabi v prometu. Pri sprejemanju teh aktov morajo ravnati v skladu z načelom sorazmernosti, načelom preglednosti, načelom energetske učinkovitosti in prepovedjo diskriminacije.

Člen daje tudi podlago za postavitve, namestitve ali rekonstrukcija proizvodne naprave, ki proizvaja električno energijo z izkoriščanjem sončne energije, in toplotne črpalke na stavbnih zemljiščih.

K 43. členu

Tudi ta člen vsebuje nove določbe, ki predstavljajo prenos določb 15. člena Direktive o spodbijanju uporabe energije iz obnovljivih virov. Zavezuje vse nosilce planiranja, da morajo v pripravi prostorskih aktov spodbujati vključevanje in uvajanje energije iz obnovljivih virov, vključno s samooskrbo z energijo iz obnovljivih virov in skupnostmi na področju energije iz obnovljivih virov, ter uporabo odvečne toplote in

odvečnega hladu. Posebne naloge daje ta člen operaterjem omrežij, ki morajo pri pripravi razvojnih načrtov omrežja upoštevati prihodnje potrebe po ojačitvi obstoječega omrežja ali izgradnji novega omrežja, kot izhajajo iz lokalnih energetskih konceptov glede na načrtovano umeščanje naprav, ki izrabljajo obnovljive vire.

K 44. členu

Člen nalaga ministrstvu izdelavo ocene možnosti na področju energije iz obnovljivih virov ter uporabe odvečne toplote in odvečnega hladu v sektorju ogrevanja in hlajenja. Ta se vključi v celovito oceno možnosti za uporabo soproizvodnje z visokim izkoristkom ter učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje ter analizo stroškov in koristi.

K 45. členu

Člen določa pristojnosti agencije za energijo na področju odprave normativnih in administrativnih ovir za dolgoročne pogodbe o nakupu električne energije iz obnovljivih virov. Agencija mora vsaki dve leti te ovire oceniti ter predlagati ministrstvu ukrepe za njihovo odpravo. Ti ukrepi se vključijo v NEPN.

K 46. členu

Člen določa omejitve trajanja postopkov izdaje dovoljenj in soglasij za proizvodne naprave, ki smejo od vložitve popolne zahteve do izdaje dokončne odločbe skupaj trajati največ dve leti. V izjemnih okoliščinah se ta rok lahko podaljša za največ eno leto, pri tem pa mora biti o tem stranki pred potekom roka vročen obrazložen sklep.

Enako kot trenutno veljavni četrti in peti odstavek 314. člena EZ-1, predlagani člen določa izjemo od obveznosti pridobitve gradbenega dovoljenja za postavitev naprav za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije ali s soproizvodnjo z visokim izkoristkom, ki se montirajo na, v ali ob obstoječi stavbi ali gradbenem inženirskem objektu, zgrajenem skladno s predpisi, ki urejajo graditev objektov.

K 47. členu

Da je mogoče doseči časovne omejitve iz prejšnjega člena predvideva ta člen predloga zakona, da se prostorska umestitev manjših proizvodnih naprav na obnovljive vire energije, ki ne povzročajo vplivov na okolje in naravo, lahko izvede z institutom lokacijske preveritve, ki ga določa Zakon o urejanju prostora. Ker pa ta institut, kot je urejen v Zakonu o urejanju prostora, ne ustreza v celoti povsem novi umestitvi naprav na obnovljive vire v prostor, ta člen določa nekatere posebne določbe, ki dopolnjujejo institut lokacijske preveritve za novo umestitev proizvodnih naprav na obnovljive vire v prostor.

K 48. členu

Za večje proizvodne naprave in tiste, ki povzročajo vpliv na okolje, postopka lokacijske preveritve ni mogoče uporabiti. Zato ta člen predvideva, da se za te naprave uporabi postopek izdaje celovitega dovoljenja skladno z Zakonom o urejanju prostora, ki vključuje umestitev naprave v prostor, postopek ocene vplivov na okolje

in izdajo gradbenega dovoljenja v enem postopku. Ker pa je ta postopek mogoče uporabiti le za naprave, glede katerih je prostorsko načrtovanje v pristojnosti države, določa ta člen, da se te proizvodne naprave in objekti ter naprave energetske štejejo za prostorske ureditve državnega pomena.

K 49. členu

Predlagani člen daje podlago za delovanje kontaktne točke, ki opravlja naloge usmerjanja, pomoči, svetovanje in informiranja vlagatelja vse od trenutka vložitve zahteve do izdaje dokončne odločbe, vendar pa ne sme nastopati kot zastopnik ali pooblaščenec stranke v upravnem ali drugem postopku. Naloge kontaktne točke opravlja gospodarska družba, ki opravlja dejavnost centra za podpore, center za podpore pa vzpostavi regionalne informacijske točke z namenom približanja kontaktnih točk uporabnikov. Zaradi zagotavljanja preglednosti in učinkovitosti postopkov mora kontaktna točka zagotoviti elektronsko poslovanje z vlogami in v ta namen vzpostaviti informacijski sistem za podporo vlagateljem. Naloge kontaktne točke se financirajo iz sredstev za podpore.

V členu je dano pooblastilo Vladi za podrobnejšo ureditev nalog, ki jih opravljajo kontaktne točke.

S tem členom se prenašajo prvi do tretji odstavek 16. člena Direktive 2018/2001/EU.

K 50. členu

Ta člen določa splošna načela za določanje in izvajanje ukrepov, s katerimi se na področju ogrevanja in hlajenja spodbuja raba obnovljivih virov energije. Hkrati ta člen, skladno s 23. členom Direktive, določa obvezno stopnjo povečanja rabe obnovljivih virov energije, ki jo je treba doseči v naslednjih letih.

K 51. členu

Člen določa prepovedi uporabe posameznih energentov za ogrevanje z namenom povečanje deleža energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja. Najstrožja je prepoved glede uporabe kurilnega olja in premoga za ogrevanje, za novozgrajene enostanovanjske stavbe pa tudi ogrevanje z drugimi fosilnimi gorivi, zlasti zemeljskim plinom. Člen tudi prepoveduje uporabo električne energije kot generator toplote, razen v toplotnih črpalkah.

K 52. členu

Člen določa pogoje za znižanje prispevka OVE za energetska intenzivna podjetja, ki izvajajo ukrepe za povečanje rabe obnovljivih virov in boljše upravljanje z energijo. Vlada podrobneje predpiše merila za določitev energetska intenzivnih podjetij ter način in višino znižanja prispevka OVE. Nadzor nad izpolnjevanjem obveznosti izvaja agencija.

K 53. členu

Člen v skladu s prvim in drugim odstavkom 24. člena Direktive 2018/2001/EU določa obveznosti distributerja toplote v zvezi z zagotavljanjem učinkovitosti sistemov daljinskega ogrevanja in hlajenja.

K 54. členu

Ta člen določa pogoje za odklop odjemalca iz sistema daljinskega ogrevanja in hlajenja in za spremembo pogodbe o odjemu. Za podrobnejše urejanje te pravice je pristojna agencija.

K 55. členu

Da se spodbudi uporaba odvečne toplote ta člen predloga zakona skladno s 24. členom Direktive, določa obveznosti distributerjev toplote v zvezi z zagotavljanjem uporabe obnovljivih virov in odvečne toplote. Distributerji morajo pripraviti tehnične in ostale pogoje za priključitev dobavitelja in odkup odvečne toplote in toplote iz obnovljivih virov. Ti pogoji morajo biti sorazmerni in transparentni, ter se nanašajo na tehnične zahteve. Ta člen tudi določa izjeme, kdaj lahko distributer zavrne priključitev takega dobavitelja toplote.

K 56. členu

Ta člen, skladno z osmim odstavkom 24. člena Direktive zavezuje distribucijskega operaterja električne energije, da v sodelovanju z distributerji sistema daljinskega ogrevanja najmanj vsake štiri leta v razvojnem načrtu omrežja oceni potencial sistemov daljinskega ogrevanja za povezovanje s sistemom distribucije električne energije.

K 57. členu

Večja uporaba energije iz obnovljivih virov je pomemben del nacionalnih ukrepov, potrebnih za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov in izpolnitev zaveze, ki jo je Republika Slovenija dala kot podpisnica Pariškega sporazuma o podnebnih spremembah ter Nacionalnega energetskega in podnebnega načrta, v okviru katerega se je obvezala doseči vsaj 27% delež obnovljivih virov energije v končni rabi energije do leta 2030 in v tem okviru vsaj 21% delež obnovljivih virov energije v končni rabi energije v prometu (v okviru katerega je delež biogoriv v porabi tekočih goriv brez UNP v cestnem in železniškem prometu 11%). Obvezujoči delež je nadgradnja že zahtevane obveznosti, ki izhaja iz Uredbe o obnovljivih virih energije v prometu, v okviru katere je bil za distributerje goriv predpisan delež obnovljivih virov energije do leta 2020.

Direktiva 2018/2001 predpisuje horizontalno obvezujoč minimalni delež energije iz obnovljivih virov energije v okviru končne porabe energije v prometu za vse države članice. Slovenija se je tako v Nacionalnem energetskega in podnebnem načrtu obvezala doseči 21% delež obnovljivih virov energije v končni rabi energije v prometu, kar je višji, kot to zahtevajo predpisi EU.

Del A priloge IX Direktive 2018/2001 zajema seznam surovin za proizvodnjo naprednih pogonskih goriv.

Direktiva o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov je z namenom spodbujanja proizvodnje naprednih pogonskih goriv določila minimalen delež naprednih pogonskih goriv in bioplina v letih 2022, 2025 ter 2030. Delež naprednih pogonskih goriv in bioplina mora skupno znašati v letu 2022 vsaj 0,2% v celotnem deležu obnovljivih virov energije v končni rabi energije v prometu, v letu 2025 mora znašati vsaj 1%, v letu 2030 pa vsaj 3,5%.

Odstavek navaja, da se lahko pri izračunu minimalnega 14% deleža energije iz obnovljivih virov v okviru končne porabe energije v prometnem sektorju upoštevata tudi, v prometu uporabljena, tekoča in plinasta goriva iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, če so nastala kot vmesni proizvod pri proizvodnji konvencionalnih goriv ter reciklirana ogljična goriva.

Spodbujanje recikliranih ogljičnih goriv lahko prispeva k doseganju ciljev politik glede diverzifikacije enegijskih virov in razogljičenja prometnega sektorja, vendar le če upoštevajo ustrezne minimalne pogoje za prihranke emisij toplogrednih plinov.

Za spodbujanje prehoda na napredna biogoriva in zmanjšanje vplivov spremembe rabe zemljišč (iz namena pridelave kmetijskih izdelkov v namen pridelave surovin za biogoriva) je Direktiva 2018/2001 omejila količino biogoriv, proizvedenih iz žitaric in drugih poljščin z visoko vsebnostjo škroba, rastlin za pridelavo sladkorja in oljnic, ki se lahko upoštevajo pri doseganju ciljev deleža obnovljivih virov energije v okviru končne porabe energije v prometnem sektorju.

Delež biogoriv, proizvedenih iz poljščin, ki se uporabljajo za živila in krmno je lahko v obdobju od 2021 do 2030, le za en odstotek višji, kot dosežen v letu 2020, pri čemer celotna količina biogoriv iz teh surovin v tem obdobju ne sme presegati 7% končne porabe energije v cestnem in železniškem prometu.

K 58. členu

Člen predpisuje dolžnost dobaviteljev goriva vnašati točne podatke v podatkovno zbirko, ki jo vzpostavi Evropska komisija v skladu s prvim stavkom drugega odstavka 28. člena Direktive 2018/2001/EU.

K 59. členu

Ta člen ureja inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb zakona enako, kot je to urejal EZ-1. Praviloma izvaja nadzor nad določbami tega zakona in na njegovi podlagi izdanih podzakonskih predpisov, inšpektorat, pristojen za energijo, razen tistih določb, nad katerimi v skladu z zakonom, ki ureja agencijo, izvaja nadzor agencija.

K 60. členu

Člen ureja prekrške zaradi neizpolnitve dolžnosti pravočasnega vnašanja točnih podatkov v podatkovno zbirko EU, ki jo vzpostavi Evropska komisija v skladu s prvim stavkom drugega odstavka 28. člena Direktive 2018/2001/EU ter zaradi

neobveščanja agencije o vseh spremembah na proizvodni napravi, ki lahko vplivajo na veljavnost deklaracije.

K 61. členu

Ta člen določa prekrške v zvezi z biogorivi.

K 62. členu

Člen določa možnost izrekanja glob v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, za prekrške, kjer je globa določena v razponu. Določba je v predlogu zakona zato, ker Zakon o prekrških določa, da lahko v tem primeru prekrškovni organ izreče globo le v najnižji zagroženi višini.

K 63. členu

Ta člen določa prehodno ureditev za sedanje odjemalce s samooskrbo (večinoma gre za fotovoltaične panele na strehah stavb), ki so investirali v napravo za samooskrbo z električno energijo v sedanjem sistemu, ki omogoča netiranje iz omrežja prevzete energije z energijo, oddano v omrežje, tako da plača omrežnino le za razliko. Nova ureditev takega netiranja ne dopušča več, dopustno pa je, da obstoječe naprave in tiste, ki se bodo priključile do 31.12.2023, še naprej ostanejo v sistemu netiranja. Ta datum je iz četrtega odstavka 15. člena Direktive o notranjem trgu z električno energijo, kjer velja za vse aktivne odjemalce, torej tiste, ki sami proizvajajo električno energijo in jo oddajajo v omrežje. Seveda pa je dopuščeno, da ti odjemalci s samooskrbo kadarkoli preidejo v novo ureditev.

K 64. členu

Ta člen določa prehodni rok do 1. januarja 2023 za uveljavitev določb glede prepovedanih kurilnih naprav.

K 65. členu

Ta člen določa prehodni rok do 31. decembra 2025 za predložitev načrta ukrepov za doseganje kriterija učinkovitega sistema daljinskega ogrevanja in hlajenja iz drugega odstavka 53. člena tega zakona.

K 66. členu

Ta člen določa, da se že začeti prekrškovni, inšpekcijski in upravni postopki dokončajo po dosedanjih predpisih.

K 67. členu

Člen določa rok za izdajo izvršilnih predpisov, za katere sta po tem zakonu pristojna Vlada in minister.

K 68. členu

Člen našteva podzakonske akte, ki z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati, vendar se še naprej uporabljajo do sprejema novih.

K 69. členu

Člen določa rok za izdajo splošnih aktov za izvrševanje javnih pooblastil.

K 70. členu

Člen določa rok za uskladitev splošnih aktov systemskega operaterja, distribucijskega operaterja in centra za podpore.

K 71. členu

S tem členom je določena razveljavitev Akta o prispevkih za zagotavljanje podpor za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije in v soproizvodnji z visokim izkoristkom (Uradni list RS, št. 56/15) in Navodila za vodenje in upravljanje Registra fizičnih oseb, ki opravljajo dejavnost proizvodnje električne energije (Uradni list RS, št. 45/14), ki pa se do uveljavitve novih izvršilnih predpisov še naprej uporabljata. Člen tudi podaljšuje uporabo Akta o uporabi registra potrdil o izvoru električne energije in načinu sporočanja podatkov o proizvodnji električne energije (Uradni list RS, št. 33/09 in 17/14 - EZ-1) do sprejema novega splošnega akta za izvrševanje javnih pooblastil.

K 72. členu

Ta člen določa rok za izvedbo nekaterih nalog, ki jih zakon nalaga Vladi, ministrstvu, agenciji, distribucijskemu operaterju električne energije ter določa, da gospodarska družba BORZEN d.o.o. do podelitve koncesije opravlja dejavnost centra za podpore.

K 73. členu

Ta člen ureja prenehanje veljavnosti tistih določb EZ-1, ki urejajo rabo obnovljivih virov energije in ki urejajo vprašanja, katera sedaj ureja ta zakon. S predlaganim členom se tudi dopolnjuje trenutno veljavni 29. člen EZ-1 z dvema odstavkoma, ki se nanašata na lokalne energetske koncepte, katere ureja ta člen, bila pa sta vključena v 326. člen EZ-1 v poglavju o energetske učinkovitosti in spodbujanju rabe obnovljivih virov energije, ki je bilo v celoti razveljavljeno. Ta določba je zato prestavljena v 29. člen veljavnega EZ-1, kamor tudi spada.

K 74. členu

Ta člen določa rok uveljavitve zakona po njegovi objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

